1975 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: இந்த 72 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்ட பிறகுதான் மேற்கொண்டு அவற்றை விரிவாக்கும் திட்டம் பற்றி ஆலோசிக்க முடியும். தற்போது எந்தக் கோரிக்கையும் வரவில்லை.

திரு. என். மருதாசலம்: இந்தக் குடியிருப்புகளை மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கும் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: எல்லா மாவட்டங்களிலும் கைம் பதிவில்லாத அலுவலர்களுக்கு குடியிருப்புகள் நிறைய கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு:—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(முற்பகல் 10-00)

3. அறிவிப்புகள்.

(அ) பேரவைத் தலைவரை பதவி நீக்கம் செய்யக் கோரும் தீர்மானம்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்கக்கோரும் தீர்மானம். தீர்மானத்தை நான் பேரவைக்கு படிக்கிறேன்.

"பல காரியங்களில் ஆளும் கட்சியை எப்படியேனும் பாதுகாக்கும் வகையில் உரிமைப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகச் செய்திருக்கும், செய்யத் தவறியிருக்கும் பல்வேறு செயல்களுக்காக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்கவேண்டும் என்று இந்த அவை தீர்மானிக்கிறது".

தீர்மானத்தை கொடுத்து இருக்கும் உறுப்பினர்களின் பெயரைப் படிக்கிறேன்.

திருவாளர்கள் கே. டி. கே. தங்கமணி, எ. ஆர். மாரிமுத்து, திருமதி சத்தியவாணிமுத்து, திருவாளர்கள் ஆர். பொன்னப்ப நாடார், க. உதொ. எட்மண்ட், பி. வெங்கடசாமி.

விதி 54 (1)-ன் கீழ் இதற்கு பேரவை அனுமதி அளிக்க வேண்டும். அப்படி அனுமதி அளிப்பதற்கு, இதற்கு 35 உறுப்பினர்கள் ஆதரவு இருக்கவேண்டும். இதற்கு அனுமதி அளிக்கலாம் என்று கருதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் இருக்கையில் எழுந்து நிற்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1975 ஏப்ரல் 2

கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்கள் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்து எழுந்து நின்றனர் :—

1. திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்
2. திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்
3. திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்
4. திரு. பி. வெங்கடசாமி
5. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி
6. திருமதி சத்தியவாணிமுத்து
7. திரு. முனு ஆதி
8. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே
9. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்
10. திரு. கு. அ. பொம்மன்
11. திரு. சோ. அழகர்சாமி
12. திரு. அ. சின்னசாமி
13. திரு. சு. ம. துரைராஜ்
14. திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்
15. திரு. கே. பி. கோபால்
16. திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்
17. திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்
18. திரு. எஸ். வடிவேல்
19. திரு. கா. காளிமுத்து
20. திரு. குழ. செல்லையா
21. திரு. எம். சத்தியமூர்த்தி
22. திரு. எம். சுரேந்திரன்
23. திரு. நா. வே. குருசாமி
24. திரு. பெ. சீனிவாசன்
25. திரு. செ. அரங்கநாயகம்
26. திரு. ஏ. பாலையா
27. திரு. கே. என். குமாரசாமி
28. திரு. என். மருதாசலம்

29. திரு. ஆலடி அருணா
30. திரு. என். டென்னிஸ்
31. திரு. கோவை செழியன்
32. திரு. துரை கோவிந்தராசன்
33. திரு. வீ. சா. இளஞ்செழியன்
34. திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை
35. திரு. ஆண்டி அம்பலம்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தேவையான உறுப்பினர்கள், 35 பேர் எழுந்து நின்றதால், இத்தீர்மானத்தை அவையில் முன்மொழிய அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) பேரவைத் தலைவரை பதவி நீக்கம் செய்யக் கோரும் தீர்மானத்தை முன்மொழிய அனுமதி தேவையா என்பதுபற்றியும், 15 சதவிகித உறுப்பினர்கள் அனுமதி அளிக்க ஆதாவு தரவேண்டும் என எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றியும்

THIRU K. T. K. TANGAMANI : Before this resolution is taken up, I would like a ruling on this very important point because in respect of removal of the Speaker or removal of the Deputy Speaker Article 179 deals with fourteen days' notice to be given. The Article clearly says that after the lapse of fourteen days the resolution will be taken. Nowhere is it stated that the leave for moving the motion is necessary. I find that in the Lok Sabha also the minimum number of members required for giving leave is 10%, that is, 50 members. Here, it is fixed at 15 per cent and I would also like to know how this 15 per cent is arrived at. If we are following the pattern of the Lok Sabha 10 per cent will be proper.

My first contention is that no leave is necessary. After the lapse of 14 days the resolution matures and it is for the Deputy Speaker or whoever is presiding over the House to take up the motion for consideration. Our rules clearly say that the date will have to be fixed within seven days. All that is required is 14 days' notice and after the end of the 14th day the resolution will be

taken up. The fact that the resolution has been given will be notified to the House and for taking it for consideration a date will be fixed by the Chairman. I would like a ruling on this particular point, whether it is necessary for getting leave of the House for moving the motion and if it is necessary how we arrived at this figure of 15 per cent or 35.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: So far as the point raised by the hon. Member Thiru K. T. K. Tangamani is concerned. I think it is a valid Constitutional objection. So far as the fixing of quorum is concerned, it cannot be against the provisions adumbrated in the Constitution and as such, any rules framed under Article 208 of the Constitution will have to be read subject to the conditions imposed in Article 179 of the Constitution and I think this House after the maturity of 14 days can very well take up the motion and I think it will be in order. . . (At this stage there was power failure and the mikes were not working).

THIRU KOVAI CHEZHIYAN : Sir, mikes are not working. .

MR. DEPUTY SPEAKER: I am able to hear him. Let the hon. Member carry on.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Our Rules only say that a limit of 35 persons is needed. It may be argued that the Rules have been framed under Article 208 and that has been followed. Now in this particular case there is no necessity for any quorum so far as the removal of the Speaker or the Deputy Speaker is concerned because the Constitution does not at all specify that such a quorum is needed. So much so the point that has been raised by the hon. Member Thiru K. T. K. Tangamani is a very valid point.

(At this stage the mikes began working.)

We would like to have a ruling from the Chair. The principles that have been followed in the Lok Sabha and in the other Legislatures may be just compared and a considered ruling may be given. This is a valid point which will have to be examined at length because it is a Constitutional issue and I request the Deputy Speaker to be pleased to give a ruling on this point.

1975 ஏப்ரல் 2]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: பேரவைத் துணைத் தலைவர்களே, முக்கிய மானதொரு ஒழுங்குப் பிரச்னை கிளப்பப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த ஒழுங்கு பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில், முறைப்படி இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்தில் எழுப்பியிருக்கிறோம். ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் சபாநாயகர் பேரிலோ அல்லது துணைச் சபாநாயகர் மீதோ கொண்டு வரப்பட்டால், அதற்கு ஆதரவு தெரிவித்து இத்தனை பேர் எழுந்து நின்றால் போதும், அதை உடனே விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தீர்மான சட்டத்திலேயே போட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய விதிகள் எப்படியிருக்கிறது என்றால், அட்மிஷன் பொறுத்தவரையில் இன்று பார்த்துவிட்டு, மீண்டும் பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி போட்டு, அதை என்றைக்கு எடுத்துக்கொள்வது என்று முடிவு செய்து—ஒரு வாரத்திற்குள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று இருக்கிறது—அதற்குப்பின் அவையில் விவாதிக்கப்படும் என்பது என்ன ஆகும் என்றால், விபரீதமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். நான்கு-ஐந்து நாட்கள் காலதாமதம் ஆவதால் அந்த சந்தர்ப்பம் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பயங்கர விளைவுகள் வராமல் இருப்பதற்காகத்தான் தீர்மானச் சட்டத்திலேயே போட்டு இருக்கிறார்கள், மிகத் தெளிவாகப் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே நிலைமைகள் எப்படி வருகிறது என்றால், மன்றத்தின் உணர்வுகளை புறக்கணித்து விட்டு 'டிலேயிங் டாக்டிஸ்'—காலதாமதம் செய்வதற்கு அங்கே நம்முடைய ரூல்ஸ் புத்தகத்தில் இல்லாத ரூல்ஸை எடுத்துக்கொண்டு பயன்படுத்துவதற்காக அதிலே ஒரு ஏற்பாட்டை செய்து இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அது இல்லாத வகையில் இருக்கவேண்டும்.

அதே நேரத்தில், இன்னும் கூட எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இதைப் பற்றியெல்லாம் முன்பே பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் கூடிப் பேசியிருந்தால் நல்லது. அதாவது, இப்படி 35 பேர்கள் எழுந்து நின்றுவிட்டால் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்று முன்கூட்டியே முடிவு செய்து இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அதேபோல் இப்படி நின்றுவிட்டால், அதற்குப் பிறகு யார் இந்த மன்றத்தில் சபையை தலைமை வகித்து நடத்துவது என்பதைப் பற்றிய பிரச்னை வருவதால், அதையும் தெளிவுபடுத்தவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ப்ரீப்பாகச் சொல்லுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இது ஒரு அமைச்சரவையின் மீது வரும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் போல் அல்ல. இது இந்த மன்றத்தை நடத்திச் செல்லும் தலைவர் மீது வரும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம். அப்படி வருகின்ற

நேரத்தில் இந்த அவையை நடத்திச்செல்கிற தலைவர் யார் என்கிற முடிவு இப்போதே செய்யவேண்டும், இந்த நேரத்தில், இந்தக் கட்டத்தில் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இங்கே குழப்பம் வரும். மேலும் எங்களுக்கு சில பாதுகாப்புகள் வேண்டும். அதை நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். நாங்கள் பேசும் பேச்சுக்களை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்து விடாமல் இருக்கவேண்டுமென்று எதிர் பார்க்கிறோம்.

MR. DEPUTY SPEAKER: That is going beyond your limits. Let me give my ruling.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஆகவே, அதற்குரிய ரூலிங்கை சரியான வகையில் நாங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: டிபுடி ஸ்பீக்கர் இருக்கும்போது, இன்னொரு தலைவரை நியமிக்க வேண்டுமென்று எண்ணுவது சரியா?

MR. DEPUTY SPEAKER: Our Constitution is quite clear as far as possible. Though the Constitution has not provided a procedure, it is prescribed under Article 179 (*c*) that for the removal of the Speaker 14 days' notice should be given for the moving of the resolution. Under Article 208 the House is given the powers to frame rules for regulating its business. Under the rules framed—Rule 54 (1) we ask for leave of the House and we require at least 35 members for granting leave. That is decided by the Rules Committee. Therefore, if the members want any change in the strength of members to support a notice for granting leave, then it has to be discussed in the Rules Committee and we have to frame a new Rule. As the Rule stands now the requirement of 35 members is according to the rules and there is nothing wrong regarding the taking up of the motion and our rules are quite clear. Rule 54 (2) says:

"If leave of the House is granted discussion on the resolution may follow immediately or the House may fix for its discussion a date not being more than seven days from the day on which leave is granted." If the House is prepared to take it

even now, the Chair is ready to put the motion for consideration Since the leave has been granted for the moving of this motion, I request the hon. Members to move the motion.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, இந்த மோஷனை எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்பது சம்பந்தமாக உறுப்பினர்களின் ஆலோசனை தெரிய வேண்டுமென்று சூல்சில் இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற மாநிலங்களிலேயோ அல்லது மத்தியிலேயோ மொத்த உறுப்பினர்களில் 10 சதவீதம் என்று இது பற்றி இருக்க, இங்கு 15 சதவீதம் என்பது

will it not be irregular? will is not be unconstitutional?

நானேக்கு 15 சதவீதம் என்பதை 50 சதவீதம் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். அப்படி வைத்தால்

will it not be irregular? will it not be unconstitutional?

என்று நான் கேட்டதற்கு தலைவர் கருத்தைத் தெரிவித்தால் நன்றாக இருக்கும்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The Rules Committee framed the Rules and the House approved it. Rule 54 (1) has been approved by the House. Therefore, there is nothing wrong. If the hon. Member wants any change, itcan be done afterwards. Now, I ask the hon. Member Thiru Tangamani to move the resolution.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவாவர்களே, நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கட்சியினர் இங்கே கொண்டு வந்தது, அதை நிறைவேற்றி விட முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் அல்ல. இதைக் கொண்டு வந்ததன் நோக்கம் சட்டசபை நடக்கும்போது எதிர்க்கட்சியினருக்கும் நியாயம் கிடைக்குமென்ற அடிப்படையிலே தான். சட்டசபை இன்னும் 10 நாட்களுக்கு நடக்க இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு கூடுமோ என்னமோ தெரியாது. ஆகவே அதற்கு முன்னாலே எடுத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 14 நாள் நோட்டீஸ் வேண்டுமே.

4. பேரவைத் தலைவரைப் பதவி நீக்கம் செய்யக் கோரும் தீர்மானம்.

THIRU K. T. K. TANGAMANI : Sir, I move—

'That this House resolves to remove the Hon. Speaker from his office for his various acts of commission and omission in respect of admitting Privilege Motions protecting the Ruling Party at all costs in various matters etc.'

DR. H. V. HANDE: Sir, I second it.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Motion is taken up for consideration now.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே . . .

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய சட்ட மன்ற விதிகள் 54-இன் கீழ் பேரவைத் தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து அனுமதி கேட்டதற்குப் பின்னால் உடனடியாக அதன் மீது விவாதம் நடத்தலாம், அல்லது இன்னொரு நாள் குறிப்பிடப்பட்டு இன்னொரு நாளில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று குறிப்பிடலாம் என்று இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக எடுக்கப்படவேண்டுமென்று . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே தான் உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, பேரவையினுடைய அனுமதி வேண்டும். அதற்கு 35 பேர் வேண்டும். முதலில் அது இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்துக் கொண்டாகவேண்டும். அதற்காகத் தான் நான் பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்புகிறேன். ஒரு வேளை இல்லாவிட்டால் என்ன செய்வது? உடனடியாக விவாதத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம், அல்லது 7 நாட்களுக்குள் ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டு விவாதத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. ஆகவே இன்னொரு நாளைக்கு விவாதத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்குமென்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: I have already given my ruling The hon. Member, Thiru Tangamani, has started addressing the House. You are questioning my ruling. Under Rule 54 (1) I have been given powers to decide, whether it could be taken up immediately or afterwards. Now, the hon. Member, Thiru Tangamani has initiated the debate.

திரு. ஆலடி அருணா: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து அவர் மீது குற்றச்சாட்டுகளை, குறைபாடுகளை இந்த அவை சொல்ல இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நாங்கள் எதைச் சொல்கிறோம், எந்த அடிப்படையில் சொல்கிறோம் என்று தெரிந்து கொள்வதற்கு மாண்புமிகு புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இங்கே இல்லை. அவர் இங்கே வந்தால் தான் வசதியாக இருக்கும். அவர் வந்தால் தான் தர்க்கம் நடத்துவதற்குச் சரியாக இருக்கும்.

1975 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் வருவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, தாங்கள் இதை உடனடியாக இப்போது எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கிணங்க எடுத்துக் கொண்ட பிறகு, மறுபடியும் இப்போது வேண்டாமென்று சொல்ல என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, மூதலமைச்சரவர்கள் வார்த்தைகளில் விளையாடி பிரச்சினையை திசை திருப்புவதில் கெட்டிக்காரர். என்னுடைய ஒழுங்குப் பிரச்சினை இதை இன்னொரு நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது அதற்குக் காரணம் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தின் மீது எத்தனை நாள் விவாதம் நடத்துவது என்பதை அலுவலாய்வுக்குழு முடிவு செய்யவேண்டும்.

The number of days for discussion is not limited in the Rule. We can have it for any number of days.

MR. DEPUTY SPEAKER: There is no point. You are questioning the ruling of the Chair. The Chair has decided to take up the matter immediately.

THIRU G. R. EDMUND: I am not at all questioning the ruling of the Chair. I only want to know, for how many days you are going to have discussion on this Resolution whether it is for only one day or two days or three days or four days...

MR. DEPUTY SPEAKER: The Chair has got powers to decide about the time and duration of the discussion. I decide that the discussion should end by 1–30 or 2 p.m. to-day. We will finish it today itself.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, டில்லஷன் எத்தனை நாட்களுக்கு என்று முடிவு பண்ணுவது பிளினரை அட்வைசரி கமிட்டியாகும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, தாங்கள் அறிவித்தவாறு விவாதம் ஆரம்பமாகட்டும். பிளினரி அட்வைசரி கமிட்டியில் உட்கார்ந்து எவ்வளவு நேரம் என்று தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர்கள் தீர்மானமே வேண்டாமென்று நினைக்கிறார்களா?

1. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) பேரவைத் தலைவரைப் பதவி நீக்கம் செய்யக் கோரும் தீர்மானம் விவாதிக்கப்படும் போது அவையை நடத்த ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது குறித்து.

THIRU J. JAMES: Sir, on a point of order. Rule 54-A says—

'If the provisions of the rules 53 and 54 are not complied with, the House may on a motion made by any member of the Assembly, elect any person to preside over the Assembly to conduct the proceedings of the House under rule 54.'

என்று இருக்கிறது, இதற்காக தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்;

preside பண்ண வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

we have to do all these things.

MR. DEPUTY SPEAKER: I have to bring to the notice of the House the provisions of Article 180 which says—

"While the office of Speaker is vacant, the duties of the office shall be performed by the Deputy Speaker or, if the office of Deputy Speaker is also vacant, by such member of the Assembly as the Governor may appoint for the purpose.

During the absence of the Speaker from any sitting of the Assembly the Deputy Speaker or, if he is also absent, such person as may be determined by the rules of procedure of the Assembly, or, if no such person is present, such other person as may be determined by the Assembly, shall act as Speaker.'

So, in the absence of the Speaker, the Deputy Speaker presides, and in the absence of the Deputy Speaker, a Member in the Panel of Chairmen presides and this is also in accordance with our Rules. Also according to Article 181, if a Motion against the Speaker is under consideration, the Speaker shall not preside and if the motion against the Deputy Speaker is under consideration, the Deputy Speaker shall not preside. Now the motion is against the Speaker and so the Deputy Speaker presides and there is nothing wrong in it.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு அஜெண்டாவிலே இரண்டு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம். இன்னொன்று, போலீஸ் மானியத்தின் பேரில் விவாதம், போலீஸ்

1975 ஏப்ரல் 2] *[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]*

மாளியத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றையதினம் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் பேரில் விவாதம் குறைந்தது 1½ மணி வரையில் நடைபெறும் என்று அறிவித்தீர்கள். போலீஸ் மாளியத்தை, விட்டுப்போயிருப்பதை, என்றைக்கு வைத்துக் கொள்வது என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி கூடி முடிவு பண்ணி விடலாம். ன

Let us proceed with the discussion.

திரு. முனு ஆதி: தலைவரவர்களே, பேரவைத் தலைவர் மீது பேச இருக்கிறோம். அவரை இங்கே உட்கார வைத்தால் நாங்கள் என்ன பேசுவது? அவர் இங்கே இருக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் பேரவைத் தலைவர் ஏன் வரவில்லை என்று கேட்டார். அவர் வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறார். அவர் எப்படி வரலாம் என்று திரு. முனு ஆதி அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

திரு. முனு ஆதி: தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரவர்கள் முடிச்சுப்போடப் பார்க்கிறார். தலைவரவர்கள் ஏற்கெனவே எங்களைப் பழி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். நாங்கள் கை தூக்கினதையும் கூப்பிடுவதில்லை. இப்போது அவர் மீது நேரடியாக குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லும்போது அதை வைத்து அவர் எங்களைப் பழி வாங்கினால் . . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அப்படி பயந்து இருந்தால் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தையே கொண்டு வராமல் இருந்திருக்கலாம்.

4. பேரவைத் தலைவரைப் பதவி நீக்கம் செய்யக் கோரும் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிந்திருக்கிறேன்.

"That this House resolves to remove the Hon. Speaker from his office for his various acts of commission and omission in respect of admitting privilege motions, protecting the Ruling Party, at all costs in various matters etc."

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 ஏப்ரல் 2

முதல் முதலாக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான உடனடிக் காரணமென்ன என்பதைப் பற்றி நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நமது சட்டமன்றத்தில் தான் இந்த 1971-ம் வருடம் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட பிறகு ஏற்கனவே இரண்டு முறை சபாநாயகர் பேரிலே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு தடவை ஆளும் கட்சியினாலும், இன்னொரு தடவை எதிர்க் கட்சியினாலும் கொண்டு வரப்பட்டது. அதேமாதிரியாகத் தானே உதவி சபாநாயகர் பேரில் ஒரு தடவை எதிர்க் கட்சியாலும், இன்னொரு தடவை ஆளும் கட்சியாலும் கொண்டு வரப்பட்டது. எதிர்க் கட்சியால் கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானங்கள் வெற்றியடைந்திருக்க முடியாது என்று நான் சொல்லாமலே விளங்கும். ஆளும் கட்சியால் கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானங்கள் இரண்டும், ஒன்று நிறைவேற்றப் பட்டு, இன்னொன்று நிறைவேற்றப்படும் என்ற நிலையில் சபாநாயகர் அவர்கள் அன்றைக்கு தன்னுடைய பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். உதவி சபாநாயகர் அவர்களும் நீக்கப்பட்டார்கள்.

இது பொதுவாக ஒரு சட்ட மன்றத்திற்கு ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தை உண்டாக்கியதாக ஆகாது. அதற்கு வழி காட்டியதே ஆளும் கட்சிதான் என்பதை நான் இந்த இடத்தில் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். ஏனென்றால் சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படுவது சர்வ சாதாரணமாக எண்ணக் கூடிய விஷயமல்ல. இப்பொழுது சமீபத்தில் கூட, சபாநாயகர் பேரிலே நாடாளு மன்றத்தில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதாக நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தார்கள். ஜென்னிங்ஸ் அவர்கள் எழுதுகிறார்கள்,

What is behind the Speaker's Chair

என்று சொல்லி. அது மிகமிக அவசியம். அந்த அவசியத்தை ஒட்டித்தான் பல காரியங்கள், நாம் மினிஸ்டர்ஸ் அட்வைஸரி கமிட்டி என்று வைத்திருக்கிறோம். அதில் விவாதித்து எந்த தீர்மானத்தை எடுப்பது, எடுக்கக் கூடாது என்ற முடிவுகளெல்லாம் ஏற்படுகிறது. அந்தமாதிரியான நடவடிக்கைகள் இது சம்பந்தமாக எதுவும் ஏற்படவில்லை.

இன்றைக்கு காலையில் தான் ஆளும் கட்சியின் சார்பிலே அவர்களுடைய மினிஸ்டர் ஃபார் பார்லிமெண்டரி அபேர்ஸ் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் கொரடா, அவர் எங்களிடத்தில் வந்தார். அவர் மினிஸ்டர் ஃபார் பார்லிமெண்டரி அபேர்ஸாக இருந்திருப்பாரானால் நல்லதாக இருந்திருக்கும். அந்த அதிகாரத்தோடு வந்து பேசியிருக்க முடியும். இன்று காலையில்தான்

1975 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

எங்களிடத்தில் வந்து இந்தமாதிரி ஒரு தீர்மானம் அவசியம் தானு என்று கேட்டார்கள். அவசியம்தானு என்றால் ஏதாவது குறிப்பிட்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தால் உடனடியாக அதைப் பற்றி யோசித்து வாபஸ் வாங்கலாம். இதே மன்றத்தில் உங்கள் பேரில் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் காலையில் கொடுக்கப்பட்டு, மத்தியானம் வாபஸ் வாங்கப்பட்டது. அந்தமாதிரி நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. அது தவறு என்று சொல்லவில்லை. அந்தமாதிரி தீர்மானம் வாபசாகியிருக்கலாம்.

ஆனால் ஆளும் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல், இன்றைக்கு காலையில் வந்து தனித்தனியாக வந்து பேசுவது அது உதவிகரமாகயில்லை. ஒரு சில நாள்களுக்குமு எல்லோரும் உட்கார்ந்து இருந்து பேசக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால், ஏதாவது வழி வகுத்திருக்க முடியும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் உங்களுக்கு நாங்கள் எந்த அளவுக்கு நியாயமாக இருக்கிறோம் என்பதை வலியுறுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இந்த விஷயத்தைச் சொன்னேன்.

அடுத்தாற்போல், இன்றைக்கு ஏற்பட்ட Provocation **என்ன?** சாதாரணமாக சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்தால் மொட்டையாக,

We move for the removal of Speaker

என்று சொல்லக் கூடாது. அரசாங்கத்தின்பேரில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதை,

We have no confidence in the Council of Ministers.

என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்து விடலாம். ஆனால் சபாநாயகர் பேரில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரக் கூடிய நேரத்தில் நாம் இது தவறு என்று ஒன்றிரண்டு காரணங்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் ஏற்கனவே அதேமாதிரி சொல்லியிருக்கிறோம்.

இன்று நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய காரணம் பிரதானமாக Privilege motion சம்பந்தமாக சபாநாயகர் அனுஷ்டிக்கக் கூடிய முறை என்பதைத்தான் நாங்கள் கோடிட்டு காட்டியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு Provocation **என்ன?** தங்களுக்கே தெரியும்.

[திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி] [1975 ஏப்ரல் 2

இந்த மன்றத்திலே வறட்சி சம்பந்தமாக பல அறிக்கைகள், மாற்று அறிக்கைகள், எதிர் அறிக்கைகள், சவால்கள் இவைகளெல்லாம் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. மக்களே பாதிக்கக் கூடிய மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்னையாகும். அப்பேர்ப்பட்ட பிரச்னையைப் பற்றி முதன் முதல் இந்த மன்றத்திலே முதலமைச்சர் அவர்கள், இன்றைக்கு சி. சுப்பிரமணியம் நிதியமைச்சராக இருக்கின்ற வரையிலும், நாங்கள் நிதி கேட்கப்போவதில்லை என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அத்தக் கருத்தைச் சொன்ன மறு தினத்தில் தான் இப்படி சபையைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய முறையிலே ஒரு காரியத்தைச் செய்யலாமா என்று நான் ஒரு Privilege motion கொண்டு வருவதற்கு முயற்சித்தேன். அதை அனுமதிக்காத முறையிலே, அதற்கு மறு நாள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாக உருவாக்கினார்கள். இந்த மன்றத்திலே எற்கனவே பல நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் இருக்கின்றன. அதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். முதலமைச்சரிடத்தில் நிதி இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு தனி அந்தஸ்து உண்டு. எங்கேயாவது நெருப்பு பிடித்து விட்டால், திடீரென்று யாராவது வேலே இல்லாமல் போய் விட்டால், மில்கள் மூடப்பட்டால், அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு பிரத்யேகமாக முதலமைச்சருக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய நிதி இருக்கிறது. அந்த நிதி சம்பந்தமாக எதுவும் சாதாரணமாக மன்றத்தில் வர வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் வறட்சி சம்பந்தமாக சில அரசியல் நிலைமைகள் ஏற்பட்டு விட்டன. அந்த அரசியல் நிலைமை என்னவென்றால் மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநில சர்க்காருக்கும் மோதல். மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநிலத்து மக்களுக்கும் அல்ல. மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநில சர்க்காருக்கும் மோதல் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, நாங்கள் வறட்சிக்கு ஒரு புது நிதி அமைக்கப் போகிறோம், என்றார்கள். வறட்சிக்கு நிதி அமைப்பது நான்கு மாதத்திற்கு முன்பே செய்திருந்தால் அதன் நிலைமை வேறு. ஏனென்றால் ஒவ்வொருவரும் அரசியலைப் புரிந்து கொண்டு தான் செய்கிறார்கள். இந்த வறட்சி நிதி தவிர வேறு வேறு நிதிகள் வந்த பொழுதெல்லாம் எல்லா மக்களும் பங்கெடுத்திருக்கிறார்கள். இது குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் வறட்சி நிதி என்று தனியாக தமிழ்நாடு அரசு ஒரு நிதி அமைக்கின்றோம் என்று சொன்னவுடனே, இது சபையைக் கட்டுப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. நமக்கு சில முறைகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் சில சமயத்தில் முடிவெடுத்து, அந்த முடிவை இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வந்து அதை அமுலாக்குவதற்கு பல முறை இருக்கிறது. தீர்மானம் இருக்கிறது, சட்டப்பூர்வமாக வரலாம். அந்த முறைகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டு, திடீரென்று ஒரு நிதி அமைப்பது என்ற அறிவிப்பை மட்டும் சொல்லி விட்டு, இந்த அறிவிப்பு சபை பூராவையும் கட்டுப்படுத்துவது என்பது இது ஸ்பெஷலாக நோட்டீஸ் கொடுப்பதாக இருக்காது. வேறு முறையில் சொன்னால் it amounts to contempt of the House

என்ற முறையில் நான் ஒரு Privilege Motion கொடுத்திருந்தேன். இது எப்படி Privilege Motion எனபது சபை விதிகளுக்கு எப்படி உட்பட்டிருக்கிறது என்பதை உங்கள் மத்தியில் நாங்கள் வாதாடினோம். உங்கள் சபாநாயகர் முன் வாதாடினோம். அப்போது அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கு நான்-பிரையாரிட்டி, கன்சென்ட் கொடுக்கவில்லை. பிரையாரிட்டி, கன்சென்ட் கொடுக்காமல் இருக்கும்போது, இங்கே எழுப்ப முடியாது என்று சொன்னார். பிரிவிலேஜ் என்பது மிக முக்கியமான விஷயம். இன்றைக்கு சபாநாயகரின் அந்தஸ்தை பாதிக்கக் கூடிய காரியங்கள் வந்தால், அதை பிரிவிலேஜ்ஜாக எழுப்புவதற்கு யாருக்கும் அதிகாரமுண்டு. பிரிவிலேஜ் எழுப்பக் கூடிய நேரத்தில், எந்த உறுப்பினர் தவறு பண்ணியிருக்கிறாரோ, அந்த உறுப்பினருக்கு நோட்டீஸ் கொடுப்பார். நம்மைப் பற்றி வெளியில் யாராவது சொன்னால் அப்பொழுது பிரிவிலேஜ் வருகிறது. இங்கே ஒரு உறுப்பினர் தப்பான கருத்துக்களை சொல்வதாகவோ, சபாநாயகரை அவமதிப்பதாக நடவடிக்கை எடுத்தால், அப்பொழுது பிரிவிலேஜ் வருகிறது.

Privilege motion is sacrosancet. It is a very great privilege given to each and every member of the House.

அப்பேர்பட்ட ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா பார்லிமெண்ட்களிலும் திடீரென்று பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொல்லுவார்கள். சில சமயத்தில் விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றபோது ஒரு பிரிவிலேஜ் மோஷன் கிளப்பலாம். அதற்குக் கூட நம் விதிகளில் இடமிருக்கிறது. ஆனால் பொதுவாக பிரிவிலேஜ் என்ற தனி அந்தஸ்து இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் ஏதாவது பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொண்டு வருவார்களானால், சபாநாயகர் கையில் சம்பவம் பற்றி கொடுத்து விடுவார்கள்.

It is a notice to the Speaker. It is not a notice given for getting prior consent.

சபாநாயகர் என்ன சொல்லலாம்? இன்றைக்கு ஒரு பிரிவிலேஜ் மோஷன் நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. அதற்கு பல அமைச்சர்கள், மற்றவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது; நானொக்கு எடுக்கலாம் என்று சொல்லலாம். அப்படி இல்லாமல், நான் கன்சென்ட் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லுவது முறையல்ல. எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக் கூடிய மதிப்பிற்குரிய தலைவர்கள், அனுபவமுள்ள தலைவர்கள் கிட்டத்தட்ட முக்கால் மணி நேரம் வாதாடினோம். அதற்குப் பிறகு அவர் தன்னுடைய முடிவில் நின்று, தான் எடுத்த முடிவை மாற்ற மாட்டேன் என்று சொல்வதற்கு அவருக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் இப்பேர்பட்ட உரிமைப் பிரச்னையில் அவர் மறு சிந்தனை செய்வதற்கு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 ஏப்ரல் 2

கண்டிப்பாக வந்திருக்க வேண்டும் என்ற முறையில், உடனடியாக நாங்கள் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்ற முறையில் அப்பொழுது நாங்கள் வெளிநடப்பு செய்தோம். அது உங்களுக்குத் தெரியும்.

(மு.ப. 10-30)

வெளிநடப்பு செய்த பின்னால் வெளியிலே இருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து இந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனையை மக்கள் மத்தியிலே சொல்ல வேண்டுமென்று முடிவு செய்தோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் என்று சொல்லும்போது, அதில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது; ஸ்தாபன காங்கிரஸ் இருக்கிறது; சுதந்திராக் கட்சி இருக்கிறது; ஆளும் காங்கிரஸ் இருக்கிறது; கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது; தாழ்த்தப்பட்டோர் முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது. இப்படி ஆறு கட்சிகள் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்றன. இந்த ஆறு கட்சிகளும் சேர்ந்துதான் இந்தக் குறிப்பிட்ட பிரச்சனையை மக்கள் மத்தியிலே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்; சபைக்கு உரிய அந்தஸ்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தோம். இது தாங்கள் அறிந்த விஷயம்தான்.

இதில் வருகிற பிரச்சனை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். பாதிக்கப்பட்டவர் யார்? ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அமைச்சர் பாதிக்கப்படுகிறார். அப்படியானால் அமைச்சருடைய அறிவிப்பு கேள்விக்குறியாக வருகிறது. அமைச்சருடைய அறிவிப்பின் மூலமாக இந்தச் சபையைக் கட்டுப்படுத்துவது சபையை உயர்த்துவதாக இல்லை; இந்தச் சபையைத் தாழ்த்துவதாக இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. இதற்கு முன்னால கூட ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட அமைச்சர் பெயரில் உரிமைப் பிரச்சனை வந்துவிட்டால் அதை அனுமதிப்பதில் சபாநாயகர் தயக்கம் காட்டுகிறார். ஏன் தயக்கம் காட்ட வேண்டும்? சபாநாயகராக இருப்பவருக்கு அந்த தயக்கம் கூடாது என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல நான கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதற்கு முன்னால் ஏற்பட்ட ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுகிறேன். உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் எழுப்பிய ஒரு பிரச்சனையை வைத்து அன்றைக்கு சபையில் நடந்த சம்பவங்கள்—நடந்த முறைகள் சரியா இல்லையா என்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும்—காரணமாக கோபம் அதிகமாக வந்துவிட்டது. குறிப்பிட்ட ஒரு அமைச்சரைப் பாதிக்கின்ற விஷயம் என்று வந்தவுடன் பல விஷயங்களை எக்ஸ்பஞ்ச்' செய்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டார். இது உறுப்பினர்களின்

1975 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

உரிமையைப் பாதிக்கும் செயலாகவும், நேரடியாக அமைச்சர்களைக் காக்கும் செயலாகவும் இருக்கிறது; இந்த விஷயத்தில் சபாநாயகரின் நடவடிக்கை சரியல்ல என்று அப்போது கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த இரண்டு உதாரணங்களையும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். மேற்கொண்டு பல உதாரணங்களை எனக்குப் பின்னால் பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் சொல்வார்கள். சபாநாயகர்பற்றி இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சபாநாயகரைப் பொறுத்த வரையில், அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு சபாநாயகர் ஆகிறார். அடுத்த தேர்தலில் போட்டியிடும்போது அவரை எதிர்த்து யாரும் போட்டியிடுவதில்லை என்ற உயர்ந்த நியதி இருந்து வந்தது. அது மட்டுமல்ல.

How can the Speaker be removed? The Speaker can be removed by resignation which he sends to Deputy Speaker or when he retires or retires from the world.

பல வருஷங்கள் சபாநாயகராக இருக்கிறவர் இறப்பு அல்லது இராஜினாமா என்ற நிலை தவிர வெளியேற்றப்படக் கூடாது என்ற கருத்தோட்டம் இருந்த காலம் போய், படிப்படியாக சபாநாயகாளுடைய தடுமாற்றம் காரணமாக தற்போதைய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நாடாளுமன்றத்தில் சபாநாயகர் ரிமூவல் பற்றி வரும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது சபாநாயகருக்கு எந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டுமென்று விதிகளை எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். இந்த நேரத்தில் ஒரு சபாநாயகரைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது சுமார் 60, 70 வருஷங்களுக்கு முன்புள்ள ஒரு விஷயம். லவ்சர் ஸ்பீக்கராக இருந்தார். அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மறுபடியும் மக்களிடம் போய் சொல்கிறார்.

More than ten years ago I was unanimously adopted by the House of Commons to preside over the deliberations of Committee as Chairman of the Committee of Ways and Means, and during that period it was my privilege and good fortune to discharge the duties of that office and on June 8, 1905 I was unanimously elected to be the Speaker of the House of Commons, one of the most distinguished and dignified offices open to me by His Majesty's subjects.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 ஏப்ரல் 2

இது அந்த சபாநாயகருக்கு எந்த அளவுக்கு அந்தஸ்து இருக்கிறது என்பதை அந்த சபாநாயகருடைய வாயாலே சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை மேற்கோளாக காட்டுகிறேன்.

It is one of the most distinguished and dignified offices

அடுத்தாற்போல் சொல்கிறார்.

I trust you will consider my record and qualification to be of such a character as to justify you in continuing to return me as your representative, an honour of which I have been deeply sensible in the past.

அதாவது தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது என்பதும் 'ஆனர்' தான் என்று கேட்கிறார். . . .and for which in the future I will be grateful. The Speaker as you know has no politics and I forbear therefore from entering upon a discussion of any of the current topics of the political opinions he may have addressed or advocated before he donned the wig and gown of the Speakership.

இன்று இருக்கக்கூடிய முக்கிய அரசியல் சம்பவங்களைப்பற்றி எல்லாம் நான் இப்போது சொல்வது சரியல்ல. நான் ஏற்கெனவே ஸ்பீக்காராக இருந்திருக்கிறேன் என்ற பெருமையைத் தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. நீங்கள் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த பின்னால், என்னை சபாநாயகராக தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர, அரசியல் பற்றியோ அரசியல் மூரண்பாடுகள் பற்றியோ பேச நான் தயாராக இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

He is regarded as the choice of the whole House.

முதலமைச்சரையோ அல்லது பிரதமரையோ எப்படி தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று அரசியல் நிர்ணய சபையில் விவாதம் நடந்தது. பிரதமரையும் முதலமைச்சரையும் எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து வந்தது. 'எலக்டோரல் காலேஜில்' வைத்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து வந்தது. அதற்குப் பின்னால் எந்தக் கட்சி மெஜாரிட்டியாக இருக்கிறதோ அந்த மெஜாரிட்டி கட்சியினர் பிரதமரை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று சொன்ன கருத்தை பிரிட்டிஷ் பார்லிமென்டில் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். பிரதமராக வரக்கூடியவர் அல்லது முதலமைச்சராக வரக் கூடியவர் He is only a choice of his party என்று இருக்கிறது. இங்கே முதலமைச்சராகவோ பிரதம அமைச்சராகவோ வரக்கூடியவருக்கு அந்தஸ்து குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகையால் 'சபாநாயகர் The Speaker is appointed as a choice of the whole house என்று இருக்க வேண்டும். அவர் ஆளும் கட்சியாக இருக்கலாம்; அல்லது வேறு எந்தக் கட்சி

1975 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

யாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் சபாநாயகரைப் பொறுத்தவரையில் சபை முழுவதற்கும் பொதுவானர். சபை மொத்தமாகச் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர் என்ற அந்தஸ்து அவருக்கு உண்டு.

He is a choice of the whole House
இந்தக் குறிப்பிட்ட சபாநாயகரைப் பொறுத்தவரையில்

It is said that after his appointment, he never enters a political club.
மேல் நாட்டில் பொலிட்டிக்கல் கிளப் இருக்கிறது; அங்கு போவதில்லை.

He migrates from Carlton. He never enters Carlton. He migrtes from Carlton or the Reform to the Athenalum. So anxious is he to appear absolutely impartial that though in the House of Commons necessarily chosen from one of the great parties of the State, we believe we are accurate in saying that no one of the three most recent occupants of the Chair has ever entered the political club of his party after accepting his high office.
இந்தமாதிரி ஒரு அந்தஸ்து ஸ்பீக்கராக இருப்பவருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்போது, இப்படி நடந்துகொண்ட முறையைப் பார்த்து சொம்ப வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் பிரிவிலேஜ் என்று சொல்லும் போது இதன் பிறகாவது 'பொலிட்டிகல் அவர்ஷன்' ஜாஸ்தியாக காட்டக் கூடாது. அப்படி இருந்தால் அது ஆளும் கட்சிக்கு சாதகமாக இருந்தார் என்ற நிலைதான் வரும். ஆளும் கட்சி மீது சொல்லப்படும் அவதூறுகளை ஆளும் கட்சி மீது சொல்லப்படும் குற்றச்சாட்டுகளை அவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும் என்று தெரிந்தவுடன் அதைத் தடுக்கின்ற ஒரு திரையாக சபாநாயகர் இருக்கக்கூடாது. அது ரொம்பக் கண்டிக்கத் தக்கது. சபாநாயகர் அப்படி செய்யக்கூடாது.

சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, எந்தெந்த முறையிலே அரசாங்கம் தவறு செய்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு எதிர்க்கட்சிகளுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லும்போது பெருமளவில் இருக்கிற ஆளும் கட்சிக்கு சாதகமாக சபாநாயகர் நடந்துகொள்ளக் கூடாது. ஆளும் கட்சியினர் எதைச் சொன்னாலும் 'ஆம்' என்று சொல்லக்கூடிய நிலை சபாநாயகருக்கு இருக்குமானால் அது காலை வாரி விட்டுவிடும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று காலைகூட ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறேன். நேற்றுமுதல் மதுரையில் பஸ் தொழிலாளர்கள் ஸ்டிரைக் செய்கிறார்கள் அதனால் கிட்டத் தட்ட 100 பஸ்கள் ஓடவில்லை. ஆகையால் மதுரை, திருநெல்வேலி, இராம

தாதபுரம் ஜில்லாக்களுக்கு பஸ் போக்குவரத்து பாதிக்கப்படலாம் என்று ஒரு தீர்மானத்தை இங்கே கொடுக்கிறேன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்தத் தீர்மானத்திற்கு இங்கே பதில் சொல்லலாம். இல்லாவிட்டால்,

Government may not be aware of all facts.

வெளியே நடக்கக்கூடிய எல்லாச் செய்திகளும் ஆளும் கட்சிக்கு அல்லது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்றில்லை. அதை எல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர, நன்மைகள் ஏற்பட, எல்லா விஷயங்களையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியது எதிர்க்கட்சிகளுடைய கடமை. அரசியல் காரணத்தாலோ அல்லது மற்ற காரணத்தாலோ அந்த விஷயங்களில் ஏற்படுகிற தவறுகள் திருவதற்கு அதனால் வழி இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படி எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில்,

Government is apprised of the matter and the Minister concerned will take suitable action.

என்ற ஒரு கருத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, சபாநாயகர் தடுத்து நிறுத்தக் கூடாது.

சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததற்கான இரண்டு காரணங்களை நான் சொன்னேன். மற்றவைகளை எனக்குப் பின்னால் பேசுகிறவர்கள் எடுத்துச் சொல்வார்கள். சபாநாயகர் விரும்பினால் இதுபற்றி பேசலாம்; விரும்பினால் பேசலாம் என்றுதான் அரசியல் சட்டத்தில் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறுமா, இல்லையா என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இங்கே 234 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். பாதிக்குமேல் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்தால்தான் தீர்மானம் நிறைவேறும் என்று அரசியல் சட்டம் சொல்கிறது. மிக முக்கியமான ஒரு கட்டத்தில் நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து, வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். இந்தச் சபையினுடைய அதிகாரம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும்; சபைக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்க வேண்டும்; சபையின் உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அப்படிப் பாதுகாக்கின்ற முறையில் சபாநாயகர் இருக்க வேண்டும். ஆனால் நம்முடைய சபாநாயகர் எப்படி நடந்துகொள்கிறார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு முறை, இரண்டு முறை அல்ல; பலமுறை ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்; எங்கள் தீர்மானங்களை மறுத்திருக்கிறார் என்பதால் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 2]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

MR. DEPUTY SPEAKER: How long will you take?

DR. H. V. HANDE: About 20 or 25 minutes.

துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு துர்ப்பாக்கியமாக நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள்மீது ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து அதில் பேசவேண்டிய சூழ்நிலையை-துர்ப்பாக்கியமான சூழ்நிலையை புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்துடன் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய சபாநாயகராக இந்த மன்றத்தில் உட்கார்ந்து—நல்ல முறையில் நடுநிலைமை வகித்து—சரியான முறையில் அவையை நடத்திச் செல்ல வேண்டிய ஒருவர் தொடர்ந்து பல தவறுகளைச் செய்து வந்திருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் நான் கட்டாயமாக இந்த மன்றத்தில் இந்தமாதிரி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை இரண்டு முறை கொண்டு வர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்வது மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். நான் சொல்லப் போகிற கருத்துக்கள் திரு. புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மனதைப் புண்படத்தான் செய்யப் போகிறது. அவர் மனம் புண்படும்படியாகச் சொல்வதில் எனக்கு ஒன்றும் மகிழ்ச்சி கிடையாது. இந்தமாதிரியாக அவர் பல தவறுகளைச் செய்து வந்திருக்கிறார் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த மன்றத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். 1971 ஆம் ஆண்டு தேர்தலுக்குப் பிறகு புலவர் கோவிந்தன் இந்த மன்றத்தில் ஒரு சாதாரண உறுப்பினராகத் தான் இருந்தார். 1971 தேர்தலிலே இந்த மன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த பிறகு உடனே இவர் பேரவைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பிறகு—இரண்டாண்டுகளுக்குப் பிறகு—ஆளுங்கட்சிக்குப் பல தொல்லைகள் உருவான நேரத்தில்—ஒரு இக்கட்டான நிலைமை உருவான நேரத்தில்—புலவர் கோவிந்தன் சபாநாயகராக அமர்த்தப் பட்டார்கள்.

அன்றையதினம்—1971 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 15 ஆம் தேதி—மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முதலமைச்சர் பதவியை ஏற்கக் கூடிய நேரத்தில்—மற்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வரவில்லை—ஆனால் நான் பார்லிமெண்டரி டெமாக்ரசியைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற முறையில்—அவருக்கு வாழ்த்து தெரிவிக்க நான் சென்றிருந்தேன். அப்போது புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் அங்கே வந்திருந்தார்கள். அவரைப் பார்த்தேன். அப்போது கூட அவர்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1975 ஏப்ரல் 2

தாம் மீண்டும் சபாநாயகராக உடனே தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம் என்று கருதிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவருக்கு உடனே அந்தப் பதவி கிடைக்காத தற்கு மூலகாரணம் நான் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

இது 1970 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியின் விளைவு--அப்போது அவர்கள் சபாநாயகராக இருந்தார்கள். இரண்டாண்டு அவர் சபாநாயகராக இருப்பதற்குள் நடந்துகொண்ட முறைபற்றி புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மீது ஒரு உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டுவந்தேன். அப்போது நான் கொண்டு வந்த உரிமைப் பிரச்சினை சாதாரணமான பிரச்சினை அல்ல. நாத்திகம் என்ற பத்திரிகையில்--கொட்டை எழுத்தில்—தெளிவாக—புள்ளிவிவரத்தோடு— புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட புறம்போக்கு நிலத்தை தமக்காக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. இது சாதாரணமான குற்றச்சாட்டு கிடையாது. பயங் கரமானதொரு குற்றச்சாட்டு. அந்தப் பத்திரிகையையே எடுத்துக் கொண்டு வந்து புலவர் கோவிந்தனிடம் காட்டினேன். அந்தப் பத்திரிகை என்னிடத்தில் இருக்கிறது. "தி.மு.க. ஆட்சியில் சபாநாயகர் குடும்பத்திற்கு 25 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலம்—29 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் உதவி" என்பதாக இதுபற்றி விவரமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு ஆதித்தன் இலாக்காவைப்பற்றி குறைகூறி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பத்திரிகையையே எடுத்து வந்து காட்டினேன். என்ன ஆயிற்று?

எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். 1½ பக்கத்திற்கு எழுதினார்கள்— இந்த உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வரவேண்டாம் என்று எழுதினார்கள். நான் கேட்கிறேன்—புலவர் கோவிந்தனைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். பாராளு மன்றத்தில் சபாநாயகராக திரு. ஹிக்கம்சிங் இருந்தார். ஒரிசா மாநிலத்தைச் சேர்ந்த த்விவேதி அவர் மீது சாதாரணமாக ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி விட்டார். தம்முடைய அதிகாரத்தை சபாநாயகர் துஷ்பிரயோகம் செய் திருப்பதாகச் சொல்லிவிட்டார். ஆனால் உடனே பாராளுமன்றத்திலேயே திரு. ஹிக்கம்சிங் என்ன சொன்னார்? "நான் என்னுடைய பதவியை துஷ்பிர யோகம் செய்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்ட இந்தக் குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப் பட்டால் நான் பதவி விலகத் தயாராய் இருக்கிறேன்" என்று சொல்லி

He called all the Leaders of Opposition Parties and said : 'Examine my records; if there is anything wrong, I am perpared to submit my resignation'.

என்றார். இந்த சர்தார் உக்கம்சிங் மாபு எங்கே? நம்முடைய புலவர் கோவிந்தனுடைய மாபு எங்கே?

1975 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

நாத்திகம் பத்திரிகையில் கொட்டை எழுத்தில் எழுதப்பட்டு அதைக் கொண்டுவந்தே காட்டிய பிறகு—நான் அவர் மீது கூட உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டுவரவில்லை—நான் உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டுவந்தது எல்லாம் அந்தப் பத்திரிகை மீதுதான். — —

நாத்திகம் பத்திரிகை ஆசிரியர் இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பக்கத்தில் இருக்கலாம். ஆனால் அவரே இந்தக் கொடுமையான ஆட்சியை எதிர்த்து சிறையில் எத்தனையோ நாட்கள் இருந்திருக்கிறேன் என்று எழுதியிருக்கிறார்.

But that is beside the point.

நான் சொல்வது எல்லாம் அன்றைக்கு புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் தைரியமாக—துணிச்சலாக I am prepared to face this என்று சொல்லியிருப்பாரேயானால்—அதை நான் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பலாம் என்று சொல்லியிருப்பாரேயானால் நான் எப்போதும் புலவர் கோவிந்தனுக்கு மரியாதை செலுத்தியிருப்பேன்.

I would have permanently respected him.

ஆனால் அவர்கள் அன்றைக்கு நான் பேசிய பேச்சுக்கள் அனைத்தையும் சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கினார்கள். அது சாதாரணமான வேலை அல்ல.

He expunged the whole thing. He is master of expunctions and Pulavar Govindan expunged a huge chunk, large portions of Parliamentary debates. It is not an ordinary matter.

அப்போதே எனக்கும் அன்றைக்கு சபாநாயகராக இருந்த புலவர் கோவிந்தன் அவர்களுக்கும் வாக்குவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு என்ன ஆயிற்று?

அவர்களது கட்சிக் கூட்டத்திலேயே, புலவர் கோவிந்தன் மீது பகிரங்கமாக கடுமையான குற்றச்சாட்டை சட்ட மன்றத்திலேயே ஹாண்டே எழுப்பியிருக்கிறார்கள்; அவருக்கு சபாநாயகர் பதவியை மீண்டும் தரக்கூடாது என்று கட்சிக்காரர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர் இருக்கலாம். ஒருவர் போகலாம்.

Men may come and men may go, but institutions go on for ever.

நாம் அந்த மரபைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

Caesar's wife must be above suspicion.

அப்படி அவர்களது கட்சியில் உள்ளவர்களே அவருக்கு சபாநாயகர் பதவியைத் தரக்கூடாது என்று சொல்லி—அதன் விளைவாக புலவர் கோவிந்தனுக்கு சபா நாயகர் பதவி கொடுக்கப்படவில்லை.

For two years he could not get the post.

அப்படி ஒரு பயங்கரமான நிலையை தனக்கு அவர்களே ஆக்கிக்கொண் டார்கள். அவர்கள் எவ்வாறு நடுநிலைமையில் இருப்பதற்குப் பதிலாக தலை யிடுகிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

அடுத்தது என்ன ஆயிற்று? இரண்டாண்டு காலம் வந்தார்கள், போனார்கள். தமக்கு சபாநாயகர் பதவி கொடுக்கப்படவில்லையே என்று உள்ளம் குமுறிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சபாநாயகர் பதவியில் ஒரு இக்கட்டான நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு—கட்சியின் பலம் குறைய ஆரம்பித்த பிறகு—அவருக்கு கொடுக்காவிட்டால் வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கே கவலை வரும் என்ற அடிப்படையில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இவருக்கு சபாநாயகர் பதவியைக் கொடுத்தார்கள். அதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகவே இந்த மன்றத்தில் சொல்கிறேன். அந்த நாளில் இருந்து—கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷம் ஒண்ணரை வருஷம்—ஹாண்டே பேச்சினால் அல்லவா தமக்கு முதலிலேயே சபாநாயகர் பதவி கொடுக்கப்பட வில்லை—ஹாண்டே பேசுவதற்கே எந்தவிதமான வாய்ப்பும் கொடுக்கக்கூடாது என்று எனக்கு வாய்ப்பே கொடுப்பதில்லை—இப்போது கொடுக்கிறார்கள்—அன்றைக்கு எனக்கும் அவருக்கும் சைலண்ட் போராட்டமே நடந்துகொண் டிருந்தது. எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பே தரக்கூடாது என்று அப்போது அவர்கள் திட்டமிட்டே செயல்பட்டு வந்தார்கள். ஏன்? என் மேல் இருக்கக்கூடிய காழ்ப்புணர்ச்சியாலே, நான் இப்படி அவர் பதவி வகித்ததற்குக் களங்கம் கற்பித்தேன்; அவருக்குப் பதவி வராமலிருக்கிற நிலைமையை உருவாக்கினேனே இந்த ஹாண்டே, ஆகவே, அவனுக்கு எப்படியாவது பேச வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடாது என்று செய்திருக்கிறார்.

நான் இந்த மன்றத்திலே நடத்த ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். இந்த மன்றத்திலே, மாண்புமிகு அனந்தநாயகி அவர்களுக்கு ஆபத்தான நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதற்காக பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொண்டு வந்தோம். நான் என்ன செய்தேன், ½ மணி நேரம் தாமதமாகக் கொடுத்தேன். நான் இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கேட்டேன். அந்த நோட்டீஸ் கொடுக்காத வர்களுக்கெல்லாம் வாய்ப்பு தந்தார். இங்கே யார் கொடுத்தார்களோ அவர்களுக்கு வாய்ப்பு தந்தால், அதற்கு ஆட்சேபம் சொல்லமாட்டேன்.

1975 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு தந்தார்கள். அதற்கும் ஆட்சேபம் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால், நான் கொடுத்திருக்கிறேனே. அவர் மனசாட்சியைத் திறந்து பேசட்டும். Let him conscientiously speak.

இன்றைய தினம் நான் பேச வேண்டாமென்றுதான் நினைத்தேன். பேசினால் கடுமையாகப் பேசவேண்டும்; ஆகவே பேச வேண்டாமென்று நினைத்தேன். ஆனால், ஏறத்தாழ 3, 4 ஆண்டுகளாக உள்ளத்திலே இருக்கக்கூடிய சிலதுக்களைச் சொல்லவேண்டுமென்றுதான் பேசுகிறேன். சென்ற முறை கூட நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், அவற்றையெல்லாம் சொல்லியாக வேண்டும். உண்மை உலகத்திற்குத் தெரிந்தாக வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். அன்று நான் கேட்டேன் பேச வாய்ப்பு வேண்டுமென்று. எவ்வளவு கடுமையாக பதில் அளித்திருக்கிறார் புலவர் கோவிந்தன். 'இது என்ன தபால் ஆபீஸ்', என்று ஒரு சபாநாயகர்.

Should the Chair not respect the Members if he wants them to respect him.

நான் இப்பொழுதும் சொல்கிறேன், ஒரு தவறான வார்த்தையை நான் இங்கே பயன்படுத்தியது கிடையாது. பேசுகிற நேரத்திலே வேகம் இருக்கலாம். ஒரே ஒரு முறை ஒரு அமைச்சரைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை பேசினேன்.

Immediately I said, " I withdraw it. I am sorry if I have hurt anybody ".

அது மாதிரி என் பழக்கம். "இப்படி நீங்கள் கொண்டு வந்ததை நிராகரிப்பேன், உட்காருங்கள்" என்றார். அதற்குப் பிறகு என்னை வெளியேற்றினர்.

He is a master of expunction and expulsion. இரண்டு வேலைகளைத்தான் அவர் திறமையாகச் செய்கிறார். அப்பொழுது நான் பேசவில்லை, அப்பொழுது கூட, வெளியேற்றுகிறேன் என்று சொன்னவுடனே, என்னுடைய பேப்பர்களையெல்லாம் உடனடியாகக் கலெக்ட் பண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். அதற்குள்ளாக, "போகிறாயா, இல்லையா—நான் வெளியேற்றுகிறேன், இங்கேயே இருக்கிறாய்" என்றார். இப்படிப் பேசுகிறார். தனிப்பட்ட நபரின் மீது, மற்றவர்கள் மேலில்லாத காழ்ப்புணர்ச்சியோடு ஏன் புலவர் கோவிந்தன் பேச வேண்டும்? காரணம், அவருடைய பதவிக்கு ஆபத்தாக இருக்கிறேன் என்பதற்காகப் பேசினார். அப்பொழுதுகூட நான் அமைதியாகப் போய்க் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது கூட, ஹாண்டே பேசிய பேச்சை சபை நடவடிக்கையிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டார். நான் கேட்டேன், எதற்காக நீக்க வேண்டும் என்று? அது பத்திரிகையிலே வந்துவிட்டால்? பொதுமக்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டால்?

People will understand, what the Speaker is. . சபாநாயகர் அவர்களை நன்முகப் புரிந்துகொள்வார்கள் என்பதற்காக நீங்கள் உலகத்தைப் பார்த்து, பயந்துகொண்டு, நான் பேசிய பேச்சுக்களை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்தீர்கள், என்று சொன்னேன். அதற்காக, ' You are a coward என்று நான் சொன்னேன். நான் சொன்னதுகூட, மைக்கிலே இடையாது. நான் போகும்போது சொன்னேன். நான் ஒரு வார்த்தையைப் பயன் படுத்தினேன். I said, "நீங்கள் பொதுமக்களைப் பார்க்க பயப்படுகிறீர்கள்

There is absence of courage. ''

இந்த மன்றத்திலே நான் கேட்கிறேன், அவருடைய மனச்சாட்சியைத் திறந்து சொல்லட்டும், மனச்சாட்சியைத் தொட்டுச் சொல்லட்டும். இந்த மன்றத்திலே எத்தெத்த வார்த்தைகள் சபாநாயகர்மீது விசப்பட்டன. நான் அவற்றைச் சரி என்று சொல்லவில்லை. அதை நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். ஆனால், நான் 'கோழைத்தனம்' என்று போகிற நேரத்திலே சொல்கிறேன், அதை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்திருக்கலாம். பல பிடிக்காத வார்த்தைகளை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்கிறீர்கள். பல பிடிக்காத வார்த்தைகளை இங்கோர் செய்கிறீர்கள். ஆனால், இதை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்கிறார். நான் பேசிய பேச்சுக்களை வைத்து, எப்படி யாவது என்னை மாட்டி வைக்க வேண்டுமென்பதற்காக—அங்கிருந்து என்ன சிக்னல் வந்ததோ தெரியவில்லை—இங்கு முக்கியமான ஒருவர் எழுந்தார், அது உரிமைக் குழுவுக்குப் போகிறது என்றார். அந்த அளவுக்கு இங்கே காழ்ப் புணர்ச்சியைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை யென்றால் இது சாதாரண விஷயமா?

இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு ஒன்று சொன்னேன். இப்படி ஊழல் புகாரிலே ஈடுபட்டிருக்கிறீர்களே, என்றேன். இப்பொழுது என்னவாயிற்றோ, எனக்குக் கவலையில்லை. அன்றையதினம், 1970-ம் ஆண்டு அவருடைய அறைக்குப் போய் பேசினேன். நீங்கள் நிலம் வாங்கிக் கொண்டீர்களா, இல்லையா, என்றேன். நான் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னார். வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னால், திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்டேன். கடன் வாங்கியிருக்கிறேனே, என்று சொன்னார். நான் யாரோடும் நல்ல வகையிலேதான் பேசியிருக்கிறேன். என்னைக் கொலை செய்ய முயற்சி செய்தவன் வந்தபோது கூட நல்ல வகையிலே பேசியிருக்கிறேன்—மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் தெரியும். நம்முடைய தொகுதியிலே நடந்தது. நான் அதைப்பற்றி இப்பொழுது சொல்லவில்லை. நம்முடைய சபாநாயகர் அன்றையதினம் நான் பணத்தை வாங்கியிருக்கிறேன்

'I have taken a loan from the co-operative society'

நான் எப்படி திருப்பிக்கொடுக்க முடியும்' என்று சொன்னாரா, இல்லையா? என்று இப்பொழுது சொல்லட்டும். இது ஒரு கேவலமான நிலைமை. ஒரு

1975 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

சபாநாயகர், நம்முடைய அகில இந்தியாவிலே இல்லாத அளவுக்கு இப்படி கேவலமான நிலைமைக்குத் தன்னை ஆக்கிக் கொண்டதன் விளைவாக வந்த நிலைமையென்ன? தினந்தோறும் அந்த நாற்காலியிலே உட்கார்ந்து கொண்டு புலவர் கோவிந்தன் பார்க்கக்கூடியது நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் வர்களைத்தான். மாண்புமிகு முதலமைச்சருடைய கடாட்சத்திலே, எல்லைக் குள்ளே இருக்கிறார் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள்.

He has to be constantly in the good books of the Hon. Chief Minister.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஒரு இன்டிகேஷன் கொடுத்துவிட்டால் தீர்ப்பு மாறும். இதைப் பேச வேண்டாம், இதைப் பேசட்டும், இந்தக் கேள்வி கேட்கட்டும் என்று சிக்னல் போகிறது. உடனடியாக அதைக் கேட்பார். தாங்கள் இங்கே நடுநிலைமை வகிக்காது, இந்த மன்றத்தினுடைய நிகழ்ச்சியை நடுநிலைமையில் நடத்தும் சக்தியை இழந்துவிட்டீர்கள், இந்த ஊழலிலே அகப் பட்டுக் கொண்டதன் விளைவாக.

நான் உங்களை மிகத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், எனக்கு இதனால் இலாபம் கிடையாது. நீங்கள் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நாங்கள் எத்தனை வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையும் வருகிற நேரத்திலும் எத்தனை வெட்டுத் தீர்மானங்களை—பல குற்றச்சாட்டுக்களை, அரசாங்கம் செய்துள்ள தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்ட என்று கொடுத்திருக்கிறோம். அங்கே ஊழல் நடைபெற்றதைப் பற்றி எடுத்துக்கூற என்று வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார் புலவர் கோவிந்தன். நான் சாதாரண வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினேன், ஒரு டெஸ்ட் கேஸாக. எத்தனை வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்தாலும் அத்தனைக்கும் காப்பி வைத்திருக்கிறேன். இந்த ஊழல் புகாரைப் பொறுத்த வரை, எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி சொல்லியிருக்கிறபடி, சம்பந்தப்பட்ட அத்தனை பேர் மீதும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

'However high he may be' என்று.

நான் எதற்காகக் கொடுத்திருக்கிறேன்? ஒரு தனிப்பட்ட அமைச்சரை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு கொடுத்திருக்கிறேன். ஏற்கனவே, எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிலே வந்திருக்கிறது. அதில் ஒரு வார்த்தை கடுமையாகக் கிடையாது. இவர் என்ன செய்தார்? இவர் அமைச்சருக்குச் சாதகமாக, சூசகமாக, தன்னுடைய மாவட்டக்காரர் ஆயிற்றே, எப்படி காப்பாற்ற வேண்டுமோ, அப்படி காப்பாற்ற வேண்டுமே? இல்லையென்றால் தன் மீது பாய்வாரே என்பதற்காக—ஒன்று விஷயத்தை மனதிலே வைத்து, காப்பாற்ற வேண்டும், காப்பாற்றுகிற ஒரு தோற்றத்தையும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக 'However high he may be' என்ற

தவறில்லாத வார்த்தையை நீக்கியிருக்கிறார். இப்படி தன்னுடைய பதவியை வைத்துக்கொண்டு, துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி நான் சொல்கிறேன். That is my charge against Pulavar Govindan.

அது மாத்திரமல்ல, இந்த மன்றத்திலே பல கடமைகளை அவர் செய்யத் தவறிவிட்டார். இங்கே துணை சபாநாயகர் உட்கார்ந்தாலும், பேனல் ஆஃப் சேர்மனிலேயிருக்கிறவர்கள் உட்கார்ந்தாலும், அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாகவும், தூண்டுகோலாகவும், உதவிகரமாகவும், அவையை நடத்துகின்ற வகையில் சபாநாயகர் இருக்கவேண்டும். ஒரு பேனல் ஆஃப் சேர்மன் போடுகிறீர்கள். மரியாதையோடு நீங்கள் பேச வேண்டாமா? பேனல் ஆஃப் சேர்மன் பற்றி நாங்கள் யாரிடத்திலே சொல்லமுடியும்? அவர்மீது நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் கொடுக்க முடியாது. புலவர் கோவிந்தனிடம்—சபாநாயகரிடம் தான் சொல்ல முடியும்.

ஆனால், இங்கு என்ன நடந்தது? சபாநாயகர் ரூடாக, நான் கொடுத்த—கேட்ட ஒன்றை எடுத்து, நீக்கி, பேசக்கூடாது என்று சொன்னவுடனே, அந்தக் கேள்வியை அடித்துவிடுகிறார்கள். அதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், அடுத்த நாள் அதே கேள்வி வேறு ஒருவரால் கேட்கப்பட்டு அனுமதிக்கப்படுகிறது. இந்த மன்றத்தில் மரியாதையோடு நாங்கள் வாழ முடியாது. அந்த நாற்காலியிலே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற ஒரே காரணத்திற்காக, அந்த நாற்காலியில் உட்கார்ந்துகொண்டு பதவியைத் துஷ்பிரயோகம் செய்வதினுடைய விளைவுதான் இது. ஊழல் நடைபெற்ற காரணத்தாலே அவர் நடுநிலைமை வகிக்கத் தவறிவிட்டார், அவர் பலவகையிலே ஆளுங்கட்சிக்குச் சாதகமாக இருக்கிறார் என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. ஒரு சம்பவத்தை நான் சொல்கிறேன். இந்த மன்றத்திலேயிருந்து என்னை அன்று வெளியேற்றினார்கள். இந்த மன்றத்திலே என்னுடைய கருத்தைச் சொல்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிடையாது. திட்டவட்டமாக நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், இந்த மன்றத்தைவிட சுப்ரீம் பாடி வேறு எது இருக்கிறது? தமிழகத்திலே உள்ள நாலரை கோடி மக்கள்தான் சுப்ரீம் பாடி. அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உள்ள மன்றம் தான் இது. நாங்கள் இங்கே பப்ளிக் செர்வன்ட்ஸ், எங்களுக்கு இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடையாது என்றால் என்ன அர்த்தம்?

(மூற்பகல் 11-00)

எனக்கு பதவி பெரிதல்ல, அரசியலைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை, எனக்கு ஒன்றுமில்லை, 1942-லேயே இறந்து போகவேண்டியது, ஏதோ எனக்கு 33 வருஷம் போனஸ் கிடைத்த மாதிரி கிடைத்தது, ஆனால் இங்கே எங்கள்

உணர்ச்சிகளை மதிக்காமல் எங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லவிடாமல் தடுத்து நிறுத்திவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு என்ன நிலைமை? ஊர் ஊராகச் சென்று இவர் செய்யக்கூடிய குற்றத்தை நான் பகிரங்கமாகச் சொல்லவேண்டிய நிலைமை, அப்போது என்ன ஆயிற்று? இந்த மன்றத்திற்குத் தெரியாத ஒரு ரகசியத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். புலவர் கோவிந்தன்தான் தூண்டினார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள், லீடர் ஆப் ஹவுஸ், உரிமைப் பிரச்னை கொண்டு வந்தார்கள்.

'I am directed to forward herewith a copy of the notice of privilege, dated 30th January 1974 given by the Hon. the Leader of the House and to request you to state on or before 14th March 1974, whether you wish to say anything.'

I accepted the challenge and I had given the reply. Now I would read only a portion of the reply. It says—

"During the public meeting I explained to the people that the conduct of any Speaker should be distinctly above party politics. The Speaker should not only be neutral but must appear to be so and convince the House and the people outside that he is neutral. It is after all, the people who are masters and therefore I consider them as the highest and supreme body. I also said I was prepared to sacrifice myself if I could impress upon every one concerned, that the office of the Speaker should not be subject to pressures from the Chief Minister and Members of the Cabinet. The Speaker should not be the victim of whimsical prejudices. The entire fabric and structure of democracy rests on the fulcrum of the key-stone of the neutrality of the Speaker. If I have repeatedly failed to achieve success in establishing this axim, I should normally have become desperate and lost faith in the very institution of democracy. But I did not become so. It is nowdays common to find members of Parliament and Legislatures gheroing not only the President and Governors but also the Hon. Speaker in several parts of the country. Why should this happen? It is only because people are slowly losing faith in the mode of democracy as a result of desperation and frustration that the Legislatures have failed to discharge their obligations to the people. I do not want this to happen here. During the public meetings I told my audience that I thought of writing about it, exposing the Hon. Speaker.

Therefore, my submission is that whenever an argument is advanced against the Government, the constant practice of the Hon. Speaker, Pulavar Govindan, is to expunge it and that is being followed by his subordinates under his behest. . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: The word 'subordinates' should not be used by the hon. Member because the Deputy Speaker is not subordinate to the Speaker or the Chairman in the panel of Chairmen is not subordinate to the Speaker.

DR. H. V. HANDE: I have no objection to withdraw it. I am glad that the Deputy Speaker has got an opportunity to express his autonomy. I can use the word colleagues. My point is that whenever anything inconvenient to the Government is stated it is expunged by the Hon. Speaker.

உங்கள் தலைவர் இங்கே வரவில்லையா? என்று கேட்கிறீர்கள். ஒன்றரை மணி நேரம்—இந்தச் சபையிலே 90 நிமிடங்கள் எங்கள் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள், நாங்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தோம், அத்தனை பேர்களும் இருந்தார்கள் இங்கே, அவர் அவ்வளவு நேரம் பேசியதற்கு என்ன காட்டினார்கள்? என்னுடைய குற்றச்சாட்டெல்லாம் சபாநாயகரை கன்ட்ரோல் செய்வது முதலமைச்சருடைய நாற்காலிதான். அதனுடைய விளைவுகள் என்ன? எம்.ஜி.ஆர். உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் ஒன்றரை மணி நேரம் பேசினார், அவர் பேசியதை எல்லாம் இங்கே கன்ட்ரோலிங் ஆபீஸராக உட்கார்ந்திருக்கக்கூடிய நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் கன்ட்ரோலினால் நீக்கவில்லையா? நாங்கள் எவ்வளவோ துன்பங்களையும் அவமானங்களையும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் கோபமாகப் பேசியிருக்கலாம், காட்டமாகப் பேசியிருக்கலாம். முதலமைச்சரைப் பொறுத்தவரையில், சபாநாயகரைப் பொறுத்தவரையில் மீண்டும் யார் வருகிறார்கள் என்பது நம்முடைய கையில் இல்லை.

Men may come and men may go. After all, we are going to live for a few days in this planet.

அதுவரையிலும் நம்முடைய கடமைகளை நாணயமாக நாம் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். எனக்கு மிக மிகச் சங்கடமாக இருக்கிறது அவரைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு. இருந்தாலும் ஜனநாயகக் கடமைகளைச் செய்வதற்காக, ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பேசியிருக்கிறேன் என்று எடுத்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. கந்தப்பன்: தலைவர் அவர்களே, மூக்கியமான ஒரு பிரச்னையை இங்கே நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் உரை

யினையும் கேட்டு அதற்குப் பின்னாலே பேசிய நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஆற்றிய உரையினையும் பார்க்கிறபோது ஜனநாயக அமைப்புகளிலே நம்பிக்கையற்றவர்கள் என்று சொன்னாலும்கூட பொதுவுடமைக் கட்சி என்ற அளவிலே அவர்கள் இருக்கின்ற அந்த அமைப்புகளிலே நம்பிக்கைகொண்டு அமைதியுடன் பேசினார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதுதான் நம் முதல் அரசியல் கடமை என்று சொன்ன அண்ணல் ராஜாஜி அவர்களின் வழிவந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அந்த அமைப்புக்களையெல்லாம் குழி தோண்டிப் புதைக்கின்ற அளவிற்குப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கேயுள்ளவர்கள் ஒப்பு நோக்கத் தவறமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

உண்மையிலேயே வெளியிலே இருக்கிறவர்கள் இந்தச் சபையிலே டாக்டர் ஹாண்டே போன்றவர்கள், கோவை செழியன் போன்றவர்கள், எட்மண்ட் போன்றவர்கள், தங்கமணி போன்றவர்கள்தான் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று கருதிக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கிற 160 பேர்கள் அவையில் இல்லை என்று நினைக்கக்கூடிய முறையிலேதான் நிலைமை இருக்கிறது. சபாநாயகர் அவர்கள்மீது பேசுவதற்குப் போதுமான வாய்ப்பு இங்கே இல்லை என்ற முறையிலே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால் அதை நாங்கள்தான் செய்யவேண்டுமே தவிர எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கொண்டுவருவது நியாயமாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, may I seek one clarification? Is the hon. Member supporting the Resolution or opposing it?

THIRU S. KANDAPPAN: Sir, I am referring to the charge made by the hon. Member, Dr. Hande, that he was not given any opportunity to make remarks and this is quite contrary to facts. Rather, he is monopolising the whole time. That is my point. நாடாளுமன்றத்திலே, பல்வேறு மாநிலங்களிலே உள்ள சட்ட மன்றங்களிலே எனக்குத் தெரிந்து ஒவ்வொரு கட்சியிலேயும் இருக்கிற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலே நேரம் வழங்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. நாங்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கலாம், அதன் காரணமாக நாங்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அமைக்கின்ற அமைச்சரவை பொறுப்பிலே இருக்கலாம், எங்களுடைய தொகுதிக் கருத்துக்களை, உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்கின்ற முழு உரிமையை இழந்து நாங்கள் வாய் மூடி மௌனிகளாக இருந்தால் ஜனநாயகக் கடமையாற்றுவதிலிருந்து நாங்கள் தவறியவர்களாவோம்.

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1975 ஏப்ரல் 2

ஜனநாயகக் கடமையாற்றுவது உலகெங்கிலும் இருந்து வருகிறது, இந்தியாவிலும் இருந்து வருகிறது.

ஆனால் நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலேதான் பெரும்பாலும் எதிர்க் கட்சிகளுக்குத்தான் அதிகமான சலுகைகள் தரப்படுகின்றன, ஒரு பிரச்னை குறித்து எதிர்க்கட்சிகள் மட்டும் அதிகமாக நேரம் எடுத்துக்கொண்டு பேசப்படுகிற மாபு இருக்கிறது, எங்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு குறைவாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். எங்களுக்கு எதிரான நிலைமைகளைத் தான் நாங்கள் பார்க்கிறோம், இதைப்பற்றிப் பல முறைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் எதிர்க்கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் அதிகமான நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டு சொல்வது பொருத்தமான கருத்தோ இல்லையோ தெரியாது, அதிகமான நேரம் பேசுவதற்கான வாய்ப்புப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கு சபாநாயகர் போதிய வாய்ப்புக் கொடுக்கவில்லை என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே நம்முடைய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்பொழுது அவர்களின் பேச்சின் மையக் கருத்தாக உரிமைப் பிரச்னையை வைத்துக் கொண்டு தங்களது வாதத்தைத் தொடங்கினார்கள். அந்த வாதத்தின் தாத்தை நான் பெரிதும் உண்மையிலேயே வரவேற்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வறட்சி நிவாரண நிதி குறித்து எப்படி இந்த அவையிலே அறிவிக்காமல் வெளியிலே அறிவித்தார்கள், இது இத்தத் தமிழ்நாட்டினுடைய உரிமையைப் பாதிக்கக் கூடியது அல்லவா? அது நியாயம்தானே? இந்த உரிமைப் பிரச்னையை நாம் விவாதிக்க வேண்டுமென்ற நியாயமான பிரச்னையை அனுபவமிக்க சர்வக்கட்சித் தலைவர்கள் உரிமைப் பிரச்னை கொடுத்திருக்கிறோம், அது போதிய அளவிற்கு மதிக்கப்படவில்லை என்பதைத்தான் தன்னுடைய வாதத்தில் அவர்கள் மிகவும் வலியுறுத்திய கருத்தாக நான் கருதுகிறேன். இது அவர்களின் எண்ணம்.

ஆனால் உரிமைப் பிரச்னையில் இது உரிமைப் பிரச்னையா என்று குறைந்த அளவிற்கு பிரைமா ஃபேஸியாவது இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டிய சபாநாயகருக்கு அது மாறுபட்ட கருத்தாக இருக்க முடியும், அப்படி இருக்க அவர்கள் விரும்பினால் அந்த உரிமையை அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாகத் தந்தாக வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்திய நாட்டின் திட்டக் குழு என்பது காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் இந்த நாட்டின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கின்ற, இந்த நாட்டின் வளர்ச்சிக்குக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அல்லது அண்டிவிடக்கூடிய பெரும் பொறுப்பிலே உள்ள அந்தத் திட்டக் குழு முறைப்படி நாடாளுமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தின் மூலம் எந்தவிதமான

1975 ஏப்ரல் 2] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

அங்கீகாரத்தையும் பெருமல் அரசியல் சட்டத்திலே எந்தவிதமான அங்கீகாரத் தையும் பெருமல், நேரு அவர்களின் எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பாக உருவாக்கப் பட்டது. அது சரியா, தவரு என்ற ஆராய்ச்சிக்குப் போக விரும்பாத மற்றக் கட்சித் தலைவர்கள், இந்த நாட்டின் வறட்சிக்கு உடனடியாக நிவாரணம் காண வேண்டிய முதலமைச்சர் இந்தப் பிரச்னையின் உடனடித் தன்மையைக் கருதிச் செய்த செயலை எப்படி உரிமைப் பிரச்னையாகக் கொண்டு வரமுடியும் என்று தெரியவில்லை.

ஆகவே, அந்தக் கருத்தில் அது நிராகரிக்கப்பட முடியும், நிராகரிக்கப்பட வேண்டும் என்று சபாநாயகர் வரும்பொழுது அந்த முடிவோடு அவர்கள் மாறுபடலாம். ஆனால் அதற்காக சபாநாயகர் முதலமைச்சரின் பைக்குள்ளே இருக்கிறார் என்ற அளவிற்கு இந்தப் பிரச்னையைக் கொண்டு போவது நிச்சய மாக இந்த அமைப்பைப் பலகீனப்படுத்துவதாகாதா என்பதை மாற்றுக் கட்சித் தலைவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மெஜாரிட்டி சார்பில் அமைச்சரவை அமைகிறது. அந்த அமைச்சரவையில் முதல்வராக இருப்பவர் மெஜாரிட்டியின் சின்னமாக இருக்கிறார். அப்படிப் பட்ட மெஜாரிட்டி ஒரேயடியாக நசுக்கப்பட்டு மைனாரிட்டியினருக்கு உரிமை தரவேண்டுமென்ற நிலைமை வந்தால் ஒழிய இன்றைக்கு அமைச்சர்களின் அல்லது முதலமைச்சரின் பின்னால் சபாநாயகர் போகிறார் என்ற குற்றச் சாட்டுகளைக் கூறுவது கொஞ்சமும் பொருந்துவதாக இல்லை. யாரும் நிச்சய மாக எந்தச் சபாநாயகரும் மைனாரிட்டிக்கு முழுமையான ஆதரவு தர வேண்டும், நியாயமாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, மெஜாரிட்டி புறக்கணிக்கப் பட வேண்டுமென்று மாற்றுக் கட்சித் தலைவர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, மெஜாரிட்டிக்கு நியாயமான உரிமைகளைத் தரும்பொழுது உங்களுக்கு அது நியாயம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட வேண்டுமே யொழிய, ஏதோ மெஜாரிட்டியோடு ஒட்ட நினைக்கிறார்கள் அல்லது மெஜாரிட் டிக்குத் தலைமை தாங்கும் முதலமைச்சரின் பின்னால் ஒட்ட நினைக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படுவது அவ்வளவு சரியானதாகாது என்று எண்ணுகிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது மிகக் கடுமையான குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் கூறினார்கள். எனக்கு உண்மையிலேயே அது சட்ட வரம்பிற்குள் சரியா என்ற சந்தேகம்கூட வருகிறது. இருந்தாலும் அவ்வாறு எழுப்பப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்ட காரணத்தால் சொல்கிறேன், அவர்கள் பேசும்பொழுது கடந்த காலத்திலே சில உரிமைக் குரல்களை வலுவாக எழுப்பிய நேரத்தில் அந்தச் குரல் அடக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இந்த நிலைமையைச் சுட்டிக்

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1975 ஏப்ரல் 2

காட்டும்பொழுது ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் இதைக் கூடப் பொறுத்துக் கொள்ளவில்லையே என்ற மனநிலைக்கு அவர்கள் ஆளாகக்கூடும்; ஆத்திரப்படக் கூடும் என்பதால் அதை நான் எழுப்ப விரும்பவில்லை. அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் நாகரிகமாக அவர்களது வாதத்தை வைத்திருக்க முடியும். அந்த நாகரிகத்தை, நிதானத்தை அவர்களால் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை என்று சொல்லும்பொழுது, நிச்சயமாக எப்படிப்பட்ட நிதானத்தின் அடிப்படையிலே தின்று ஒரு முடிவிற்கு வந்து, சபாநாயகர்மீது ஒரு தீர்ப்பை வழங்க எந்த அளவிற்கு தகுதியுடையவர்கள் ஆகிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றம் தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். அவர்கள் மனத்தைப் புண்படுத்தும் நோக்கத்தோடு நான் சொல்லவில்லை.

நான் பல ஆண்டுக்காலம் சட்டமன்றத்தில் பல்வேறு கட்சிகளிலேயும் இருந்து பார்த்துவிட்டு, தங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்காவிட்டாலும், குறைந்தபட்சம் புலவர் கோவிந்தனுக்கு இருந்த வாய்ப்பை நான் தடுத்து விட்டேன் என்று ஒரே ஒரு ஆண்டே அவர்கள் பெருமைப்படுகிறார்கள். பெருமைப் பட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால் அவர்கள் புலவர் கோவிந் தனுக்கிருந்த வாய்ப்பை தடுக்கவில்லை. இந்த இயக்கம் பார்த்து அல்லது இயக்கத்தின் தலைமை பார்த்து யார் யாருக்கு இந்தந்த நிலைமையிலே இந்தந்தப் பொறுப்பைத்தர வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கிறதே தவிர ஒரே ஒரு ஆண்டே அவர்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொண்டு எங்கள் முதலமைச்சரோ அல்லது இயக்கத்தின் தலைமையோ தீர்மானிப்பதில்லை. எனவே, இப்படி ஒரு கட்சியின் உள்கட்சி விவகாரத்தைக்கூட இதில் இழுத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இங்கே இந்தப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில் நிச்சயமாக இன்றைக் குள்ள சூழ்நிலையில் இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்ததே கொஞ்சம் தடுமாற்றத் தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சபையிலே உடனடியாக இதைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற கோரிக்கை எழுந்து, அந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பிய அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொஞ்சம் இதைத் தள்ளி வைத்துக்கொண்டால் என்ன என்று கேட்டார்கள். சபாநாயகர் என் சபையில் இல்லை என்று கேட்ட அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே இதில் என் சபாநாயகர் வந்து உட்கார்ந் திருக்கிறார் என்ற பிரச்னையை எழுப்பினார்கள். ஆக இப்படித் தடுமாற்றத் தோடு தொடங்கப்பட்ட இந்த விவாதம் அதிகமாகத் தடம் மாறிவிடாமல் உண்மையிலேயே இந்தப் பிரச்னையில் எந்த அளவிற்கு இந்தச் சபையைக் கட்டுப்படுத்திச் செயல்படுத்த முடியுமோ அதை நம்முடைய . . .

1975 ஏப்ரல் 2]

திரு. ஆலடி அருணா: தலைவரவர்களே, திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கும்பொழுது தடுமாற்றம் இருந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். அண்ணா தி.மு.க. முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எந்தவிதமான தடுமாற்றமும் இல்லை, மாற்றமும் இல்லை, விவாதத்தை முறையாக, ஒழுங்காக, தெளிவாக நடத்த எங்கள் கருத்துக்கள் துணைபுரிய வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே சொன்னோமே தவிர தடுமாற்றம் இல்லை.

திரு. கோவை செழியன்: தலைவரவர்களே, ஒரு கட்சியிலேயிருக்கும் உறுப்பினர்கள் சில நேரங்களில் சில கருத்துக்களைச் சொல்வது இயற்கை. உங்கள் வரிசையிலேயே அமைச்சர்களுக்கும், அங்கத்தினர்களுக்கும் லாவணிக் கச்சேரி போல் பல நேரங்களில் நடந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதைப் பெரிதுபடுத்துவதாக இருந்தால் அதைப்போல் எங்களுக்கும் சொல்ல முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன்: தலைவரவர்களே, அவர்கள் சொல்கிற பதத்துக்கு எனக்குப் பொருள் விளங்கவில்லை. அவர்கள், எங்களுக்குள்ளேயே மாறுபாடு இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் பேசியிருந்தால், ஆரோக்கியமான ஜனநாயக மரபுக்கேற்ப அப்படி இருப்பது பாவம் அல்ல. இன்றைக்குப் பல்வேறு சட்ட மன்றங்களிலேயும், நாடாளுமன்றத்திலேயும் நடக்கும் நடைமுறைதான் அது. இன்றைக்கு நீங்கள் இந்தப் பக்கத்தில் இல்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் ஒரு காலத்தில் இந்தப் பக்கத்திற்கு வர ஆசைப்படுகிறீர்கள், அது இயற்கை. அங்கேயிருக்கும்பொழுதே எவ்வளவோ மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன, நாளைக்கு இந்த இடத்திற்கு வந்தால் அந்த மாறுபாடுகள் பெருகுமே தவிர ஒன்றும் குறைந்துவிடப் போவதில்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: தலைவரவர்களே, கொள்கை மாறுபாடு இருந்தால் பெரிதாகச் சொல்லலாம். சில அபிப்பிராயங்கள், சில ஒபினியன்கள், சில டேஸ்டுகளை ஏதோ கொள்கைப் பிரச்னை மாதிரி இவர் ஒன்று சொன்னார், அவர் ஒன்று சொன்னார் என்று பெரிதுபடுத்திப் பேசுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை.

திரு. செ. கந்தப்பன்: தலைவரவர்களே, எடுத்துக்கொண்ட பிரச்னையை விட்டு வேறு திசையில் செல்ல விரும்பவில்லை. பொதுவாக இன்றைக்குள்ள சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டமன்றத்தைப் புலவர் அவர்கள் நடத்திச் செல்லும் பாங்கு எல்லாத் தரப்பாலும் வியந்து போற்றிப் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று நான் மனப்பூர்வமாக கருதுகிறேன். ஏதோ பழைய செய்திகளையெல்லாம் இழுத்து, முடிந்த கதைகளுக்கு மீண்டும் உயிர் கொடுத்து, புதைக்கப்

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1975 ஏப்ரல் 2

பட்டவற்றை மீண்டும் எடுத்து அந்த ஸ்கெலிட்டன் எப்படியிருக்கும் என்ற ஆராய்ச்சியிலே இறங்குவது சிறப்பான மரபாக அமையும் என்று நான் கருதவில்லை.

இன்றைக்கு தில்லானைப்பற்றி அல்லது அவருக்கு முன்பிருந்த சபாநாயகர் களைப்பற்றி அல்லது மற்ற இடங்களில் உள்ள சபாநாயகர்களை 'கேரோ' கூட நடத்தக்கூடிய நிலைமை வந்தது மாதிரி தமிழ்நாட்டிலேயும் வர வேண்டுமா? என்ற அந்த உணர்வே நம்முடைய நாட்டிலே தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு வருகின்ற நிலைமைகள் நாட்டிலே இருக்கின்ற பிரச்னைகளை வைத்துத்தான் வருகின்றன. நாட்டிலே பிரச்னைகள் சூடாக இருக்கும்பொழுது ஒவ்வொருவரும் அதைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருப்பார்கள். அப்பொழுது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உணர்ச்சிப் பிழம்பாக மாறலாம். அப்படி அவர்கள் உணர்ச்சிப் பிழம்பாக மாறியிருக்கும்பொழுது அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் பொறுப்பு சபாநாயகருக்குத்தான் இருக்கிறது. நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன், 1965-ஆம் ஆண்டில் நான் டெல்லியில் நாடாளு மன்றத்தில் இருந்தபொழுது, தமிழ்நாட்டிலே துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றது. என்னுடைய திருச்செங்கோடு தொகுதியிலே 4 பேர் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பலியாகி இறந்து போனார்கள். அந்தத் துப்பாக்கிச் சூட்டைப்பற்றி அறிந்த பொழுது நான் நாடாளுமன்றத்தில் நிதானமாக இல்லை. கூடுமான வரையில் நிதானத்தோடு பழகக்கூடிய நானே அப்பொழுது நிதானம் இழந்து காணப் பட்டேன். அப்பொழுது பிரதம அமைச்சராக திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள், கனம் உறுப்பினர்கள் ஏதோ ஊர்வலத் திற்குத் தலைமை தாங்குவதைப்போல் நடந்துகொள்ள வேண்டாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை இன்றைக்கு நினைத்தாலும் எனக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய மனதில், என்னுடைய தொகுதியில் நான்கு தமிழர்கள் இரத்தம் சிந்தி இறந்திருக்கிறார்கள் என்று அதை நினைக்கும் பொழுது பரபரப்பு அடையும் நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் நம்முடைய உரிமை தடுக்கப்படுகிறபோது சபாநாயகர் நியாயத்திற்குப் புறம்பாக நடந்து கொண்டார் என்று நான்கூடக் கருதினேன். இப்போது நினைத்துப் பார்க்கும்போது சபாநாயகர் நியாயமாகத்தான் நடந்து கொண்டார் என்று உணருகிறேன். 500 பேருக்கு 500 பிரச்சினைகள், 500 உணர்ச்சிப் பிழம்புகள் கிளம்பும். அஸ்ஸாமிலே உள்ள ஒரு பிரச்சினை, வங்காளத்திலே உள்ள ஒரு பிரச்சினை, அதை எல்லாம் எப்படிக் கட்டுப்படுத்துவது?

தமிழகத்திலே பல்வேறு இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள், பல்வேறு பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள், பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றி வேகத்தோடு, விருப்பு வெறுப்போடு பேசுகின்ற நேரத்தில் அதை ஒழுங்குபடுத்த, வழிமுறைப்படுத்த

1975 ஏப்ரல் 2] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

பெரிய பொறுப்பிலுள்ள சபாநாயகர் அவர்கள் நிச்சயமாக சில பேரைக் கட்டுப்படுத்தித்தான் தீரவேண்டும். அவற்றை அனுமதிக்கும்போது சில வரன் முறைக்குள்ளேதான் அனுமதித்தாக வேண்டும்.

பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ற அடிப்படையில் குறிப்பாக நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள் 'இந்த 14 நாட்கள் தேவைதானு? 35 உறுப்பினர்கள் எழுந்திருக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை தேவைதானு?' என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். 35 பேர் என்று இல்லாமல் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்தவுடனேயே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை மட்டும் கடைப்பிடிக்கப்படுமானால் நாள்தோறும் நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மான விவாதம் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கும். வேறுகாரியம் எதுவும் நடக்காது. அப்படிப்பட்ட நிலை இருந்தால் ஒரு துணைக் கேள்விக்கு சபாநாயகர் அனுமதிக்காமல் விட்டுவிட்டார் என்பதற்காக உடனே ஒரு காகிதத்தில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு உடனே, அடுத்த நாளே அதைப்பற்றி விவாதிக்க உரிமை வந்துவிடும்.

குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளில் உடனடியாக ஏற்படுகின்ற அவசரத்தின் காரணமாக இதுபோன்ற நிலைமைகளைப் பெரிதுபடுத்திவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இத்தனை நாட்கள் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்விஷய மாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து, உணர்ச்சி வேகத்தில் ஆராயக் கூடாது, தெளிந்த முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான், பலர் கூடி முடிவுக்கு வரவேண்டு மென்பதற்காகத்தான் 35 என்ற எண்ணிக்கை வைத்திருக்கிறது. அது 15 சத விகிதமாக இருக்கலாம், அல்லது 20 சதவிகிதமாக இருக்கலாம்; அல்லது திரு. தங்கமணி அவர்களும் மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் சொன்னது போல் 10 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்படலாம். நிச்சயமாகப் பலர் கலந்து, கட்டுப் பாடுகள் இருந்து, அதன் பின்னால் இது வரவேண்டுமென்ற அடிப்படை மட்டும் இல்லாமல் இருந்திருக்குமானால் நிச்சயமாக வேறு விவாதங்கள் நடந்த மாட்டோம். சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மான விவாதந்தான் நடந்து கொண்டிருக்கும்.

இப்படிப்பட்ட அடிப்படையில் ஆரோக்கியமாகச் செல்லுகிறபோது தங்கள் தவிப்பின் காரணமாக, தங்களுக்கு ஏற்படுகிற ஆசை காரணமாக, எண்ணிக் கையில் இருக்கும் பலவீனம் காரணமாக, அந்த பலவீனத்தால் தாங்கள் எதுவும் செய்ய இயலாத வகையில், இந்த அமைப்புக்கு களங்கத்தை ஏற்படுத்துவது, பலவீனத்தை ஏற்படுத்துவது நல்லது அல்ல என்று வலியுறுத்திக் கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை வன்மையாக எதிர்ப்பதோடு மட்டுமல்லாமல்—பல சிந்தனைகளை அவர்கள் சுற்றிச் சுற்றிச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்—தொடர்ந்து

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1975 ஏப்ரல் 2

சிந்தனைகளை அவர்களுக்குள்ளே மீண்டும் செய்து நல்ல மாபை உண்டாக்கும் அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் கொண்டு வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது குறித்து உண்மையிலேயே நாங்கள் வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஜனநாயக மரபுகளைக் காப்பாற்றுவதிலே அவர்களுக்கு நாங்கள் பின்தங்கியவர்கள் அல்ல.

தமிழகத்தின் சட்டமன்ற சபாநாயகருடைய திறமை, நேர்மை, பாரபட்சம் இல்லாமை எல்லாம் சரித்திரத்திலே இடம் பெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு மாறுக இன்றைக்கு இந்த மன்றத்திலே அடிக்கடி சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவல நிலை இருக்கிறது என்றால் இதைவிடப் பெரிய அவமானம் வேறு தேவை இல்லை என்றுதான் கூற விரும்புகிறேன். அது இங்கே ஓட்டுக்கு விடப்பட்டு வெற்றி பெறுகிறதோ இல்லையோ, சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை அடிக்கடி சட்ட சபையில் கொண்டுவந்துதான் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் உரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இப்படி பெரிய போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும் என்றால், இது ஒன்றே போதும், இங்கே ஜனநாயக மரபுகள் காப்பாற்றப்படவில்லை என்பதற்கு.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணிக்கை பலனேத்தின் காரணமாக இதையெல்லாம் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். உங்களுடைய மிருக பலத்தின் காரணமாகத்தான் இப்படிப்பட்ட செய்கைகள் தமிழகத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று திருப்பிச் சொன்னால் என்ன வாரும்? சரியான எண்ணிக்கையில் ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்று இருந்திருந்தால் இத்தகைய போராட்டம் எங்களுக்குத் தேவையில்லை. நாங்கள் இப்படித் தவித்துக் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. ஒரு மிருக பலத்தை வைத்துக்கொண்டு சபாநாயகரை ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதன் விளைவு என்ன? உங்களுடைய ஆட்சியில் என்றைக்குத் தொடர்ந்து ஒருவரே சபாநாயகராக இருந்திருக்கிறார்? நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தது முதல் இன்று வரை பார்ப்பீர்களானால் தொடர்ச்சியாக மூலுவதும்—கூவுல்டர்ம் ஒருவரே சபாநாயகராக இருந்திருக்கிறாரா? அப்படி ஒருவரைத் தொடர்ந்து சபாநாயகராக அமர வைத்திருக்கிறீர்களா? இல்லையே, மிருக பலத்தை வைத்துக்கொண்டு சபாநாயகரை ஆட்டிப்படைக்கிறீர்கள்.

1975 ஏப்ரல் 2] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

உண்மையிலேயே சபாநாயகர் நேர்மையாக இருக்க வேண்டும், பாரபட்சம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் உங்களுடைய சூழ்நிலை அவரைச் சும்மாவிடமாட்டேன் என்கிறதே. இத்தகைய நிலைமைகளுக்குக் காரணம் ஒரு சபாநாயகர் மட்டுமல்ல. அவர் பின்னால் இருக்கும் ஆளும் கட்சி தான் என்று பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

முதல் பெஞ்சிலுள்ள முதலமைச்சர் என்ன சொல்லுகிறார், என்னமாதிரி உணருகிறார் என்று பார்த்துத்தான் தீர்ப்புகள் வருகின்றனவே தவிர, தானுகவே தீர்ப்புகள் வருவதில்லை. அதுதான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு முதல் சார்ஜ்.

The Speaker must be impartial. But you are not impartial. You are guided by the Treasury Benches at every stage.

அந்த வகையிலே தீர்ப்புக் கொடுக்கிற அவல நிலை இன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

சபாநாயகரைப் பாதுகாக்க என்று தமிழ்நாடு அசெம்பிளி ரூல்ஸ் இருக்கிறது. அந்த விதிகளைப் புரிந்து கொண்டு, யார் சொன்னலும் பரவாயில்லை என்று சபாநாயகர் சற்றுத் தைரியமாக வேலை செய்தால் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வர அவசியமில்லை.

பிரிவிலேஜ் குவெஸ்டியன் வந்தது. அதை அனுமதிப்பது பற்றி ஐந்து ரூல்கள் இருக்கின்றன. 184-வது விதியின்படி கனம் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொண்டு வருகிறார்கள். 'நோட்டீஸ் டு தி ஸ்பீக்கர்'—இந்த மாதிரி பிரிவிலேஜ் எழுப்பப் போகிறேன் என்று கொடுக்க வேண்டும். அதை எழுப்ப அனுமதி கொடுப்பதற்குப் பதிலாக எழுப்பலாமா, வேண்டாமா, கன்சென்ட் ஆப் தி ஸ்பீக்கர் அவசியமா, இல்லையா என்ற வாதத்தை எழுப்பினார்கள். விதிகள் 184, 185, 186, 187 திட்டவட்டமாக என்ன சொல்லுகிறது? முடிந்தால் காலையில் ஒரு தண்டு கடுதாசியில் எழுதிக் கொடுத்தால் கூட அதை எழுப்ப அனுமதிக்க வேண்டும். பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொண்டு வரும்போது அதற்கு எழுத்து மூலமாக அனுமதி வேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. இங்கே யார் எழுந்து பேசினாலும் உங்கள் அனுமதியின் பேரில்தான் எழுந்து பேசுவதாகும். சாதாரணமாக சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் எந்தப் பிரச்சினையில் எழுந்தாலும் சபாநாயகருடைய அனுமதியின் பேரிலேதான் எழுந்து பேசுகிறார்கள். ஆகவே, எழுத்து மூலமாக விருப்பு வெறுப்புக்கேற்ப அனுமதிப்பது என்ற நிலை தவறும். இதைவிட உறுப்பினர்களின் உரிமையைப் பறிக்கக்கூடிய காரியம் எதுவும் இருக்க முடியாது. அது அரசாங்கத்தை இக்கட்டான நிலையில் வைக்கக்கூடியதாக இருந்தால் அதற்கு அனுமதி கிடையாது.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 ஏப்ரல் 2

வறட்சி நிதி என்றால் அது நிதியமைச்சருடைய சொத்தா, அவர் வீட்டுச் சொத்தா, கிடையாதே. முதலமைச்சருடைய வீட்டுச் சொத்தா அது? மக்களுடைய சொத்து. நாலரைக் கோடி மக்களின் வரிப் பணத்திலிருந்து வறட்சிக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்க உரிமை இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் நமக்குக் கொடுக்க உரிமை இருக்கிறது. இது யார் வீட்டுத் தனிப் பிரச்சினையும் அல்ல. 'நான் மத்திய அரசைக் கேட்க மாட்டேன்' என்று சொல்லுவது முறையல்ல.

அப்படிப்பட்ட முக்கியமான பிரச்சினையில் உறுப்பினர்கள் உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த உரிமைப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொள்ள உரிமை தரவில்லை. இதைவிட சர்வாதிகாரப் போக்கை எங்கே பார்க்க முடியும்? இதை அனுமதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக விதிகளைப்பற்றி அக்கு வேறாக, ஆணி வேராகப் பிரித்துப் பிரித்து எடுத்துச் சொன்னாலும் புரிந்து கொள்ள மறுக்கிறார். புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது வேறு. புரிந்து கொள்ளாதவர்களுக்கு விளக்கிச் சொல்ல முடியும். எனவே, அரசாங்கத்திற்கு இக்கட்டான நிலை என்றால் எங்கள் உரிமை மறுக்கப்படுகிறது.

How can he be above party politics? I am saying that he is nothing but a tool of the ruling party here.

ஆகையால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சபாநாயகர் இப்படி எங்களுடைய உரிமைகளைப் பறித்துக் கொண்டிருந்தால் எப்படி எதிர்க்கட்சிகள் வேலை செய்ய முடியும்?

அதேமாதிரி எக்ஸ்பங்க்ஷன். நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எப்படி நீக்குவது என்பதற்கு விதி இருக்கிறது. விதி 235-ல் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'அன்-பார்லிமெண்டரி, அன்-டிக்னிஃபைட்' என்ற முறையிலே வரக்கூடிய சில வார்த்தை, அல்லது வார்த்தைகளைத்தான் நீக்கலாம். 'வேர்டு ஆர் வேர்ட்ஸ்'—வார்த்தை அல்லது வார்த்தைகள். இங்கு இருக்கக்கூடிய சபாநாயகருக்கு இது புரியவில்லை. ஒன்றரை மணி நேர விவாதத்தையே எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணி விடுகிறார். அவருடைய டிக்ஷனரியில் ஒன்றரை மணி நேர விவாதம் 'வேர்டு ஆர் வேர்ட்ஸ்' என்பதில் வரும் போல் இருக்கிறது. அவருக்கென்று தனியாகத்தான் டிக்ஷனரி போட வேண்டும். சபாநாயகர் விருப்பு வெறுப்புக்கேற்றபடி நடக்கக் கூடாது. அதனால்தான் சட்டசபைக்கென்று சில விதிகளைப் போட்டிருக்கிறோம். விதிகளில் கீழிய ராகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—

(மு.ப. 11-30)

இங்கிருக்கிற சபாநாயகர் அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. அந்த ரூல்படி வேர்ட் அல்லது வேர்ட்ஸ் இவற்றை நீக்குவதை விட்டு மணிக்கணக்காக பேசியதை ரிமூவ் செய்வது என்றால் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை ரிமூவ் செய்கிறேன்,

1975 ஏப்ரல் 2] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அரசாங்கத்தைத் தாக்கிப் பேசினால், எக்ஸ்பஞ்ச் செய்கிறேன் என்று போனால் பின் இங்கு எதற்காக நாங்கள் பேச வருகிறோம்? கொஞ்சம் மிஞ்சிப் போனால் வெளியே போ என்கிறார். என்ன பள்ளிக்கூடமா நடத்துகிறார்கள், இது என்ன திண்ணைப் பள்ளிக்கூடமா நடத்துகிறார் என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கர்நாடக மாநிலத்தில் என்று கருதுகிறேன், 22 உறுப்பினர்களை வெளியில் அனுப்பியதாகக் கேள்வி.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தமிழ்நாட்டுச் சட்டசபையில் உள்ள உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் அவரவர்கள் பொறுப்புகளை உணர்ந்து நடந்து கொள்ளக்கூடியவர்கள். எங்களிடம் அப்படி நடந்துகொள்வதால் இப்படிச் சொல்கிறோம். நாங்கள் என்ன அத்துமீறி பேசுகிறோமா? நாங்கள் என்ன வரம்பு மீறி பேசுகிறோமா, அல்லது வரம்பு மீறி ஏதாவது கேட்கிறோமா? நாங்கள் எல்லோரும் வரம்புக்கு உட்பட்டுத்தான், ஜனநாயக மரபுகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் வேலை செய்கிறோம். அப்படி ஏதாவது நாங்கள் வரம்பு மீறி செய்ய வேண்டி வந்தால் அது உங்களால்தான். அப்படி நீங்கள்தான் இரிடேட் செய்கிறீர்கள். நாங்கள் மரபுகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் வேலை செய்கிறோம்.

அன்று கனம் உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் பேசினார்கள். அதில் என்ன அன்-பார்லிமென்டரி வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள்? அதில் என்ன அன்-டிக்னிஃபைடாக இருந்தது? ஒரு வார்த்தை கூட அவர் கடுமையாகச் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் இப்படிச் சொன்னாரே என்று கேட்டார். அதை ஏன் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்ய வேண்டும். சூலிற்கும் அவர்கள் கொடுக்கிற சூலிங்க்குக்கும் சம்பந்தம் இல்லாதிருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி இந்த நோ கான்ஃபிடன்ஸ் மோஷனில்தான் கேட்கவேண்டும். அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுகிற சூல்ஸ்க்கும் கொடுக்கிற சூலிங்க்குக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமுமில்லை.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சபாநாயகரை வைத்து வேலை செய்வதா அல்லது விதிகளுக்கு உட்பட்டு வேலை செய்வதா? சபாநாயகர் என்றால் அவர்கள் ஆளும் கட்சியின் சர்வாதிகார போக்கிற்கு வாடி வதங்கி வேலை செய்வதா? அப்படி என்றால் எப்படி ஜனநாயகம் பிழைக்கும்? எதிர்க்கட்சியினர் தங்கள் மனதில் இருப்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய பாரம்பரியம் சபாநாயகர் அவர்களால் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். இன்றுள்ள நிலையை எடுத்துப் பார்த்தால் எதற்கெடுத்தாலும் எக்ஸ்பங்க்ஷன்ஸ்.

பிஸினர், சூல்ஸ் 41, 42-ன் கீழ் நாங்கள் மோஷன்ஸ் கொடுக்கிறோம். ஒன்று அட்ஜோர்ன்மென்ட் மோஷனுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கிறோம் அல்லது கால் அட்டன்ஷன் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறோம். சில பேர்களுக்கு என்ன பதில்

வருகிறது? வரவு-செலவுத் திட்டம் நடக்கிறது, அதில் பேசலாம் என்று. இளிச்சவாயன் என்றால் அம்தப் பதில். சொம்ப மிரட்டினால் தில் வேறு, அப்படியானால் எல்லோரும் சபாநாயகர் அறைக்கு வருகிறோம், சண்டை போடுகிறோம். 42-ன் கீழ் கொடுத்தால் 41-ன் கீழ் எடுத்துக்கொள்வது, 41-ன் கீழ் கொடுத்தால் 42-ன் கீழ் எடுத்துக்கொள்வது. அதற்கும் இதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். 42-ன் கீழ் கொடுத்தால் ப்ரையாரிட்டி என்று சொன்னார்கள். அப்படியே கொடுக்க ஆரம்பித்தேன். எல்லாம் ரிஜெக்டெட். அமைச்சர்கள் என்றால் உடனே வசதி. பப்ளிக் இம்பார்ட்டென்ஸ் என்று விதி 82-ன் கீழ் ஸ்டேட்மென்ட் என்று சொன்னால் சபாநாயகர் யாருக்காக வேலை செய்கிறார்? ஆளும் கட்சிக்காக, அமைச்சர்களுக்காக, ஆளும் கட்சி மெம்பர்களுக்காக வேலை செய்கிறார்கள். ரூல்ஸ் 41, 42-ன் கீழ்--பினனர் ஷார்ட் நோட்டீஸ் க்வொஸ்டின்ஸ் கொடுத்தால் ஒன்றரை மாதமாகிறது, இன்னும் பதில் வரவில்லை. க்வொஸ்டின்ஸ் கொடுத்தால் ஏதாவது கோளாறு சொல்லி திரும்ப வருகிறது, என்னடா குற்றம் இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அவை பப்ளிக் இம்பார்ட்டன்ஸா இல்லையா என்று பார்த்து அலவ் செய்ய வேண்டும். They did not want to inconvenience the Government எதிர்க் கட்சியினர் எப்படி வேலை செய்வது? இந்த அளவில் நிலைமை இருக்கிறது. மிக மோசமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சட்ட சபையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற ப்பூன்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களை பெர்மனன்ட்டாக எடுத்துக்கொள்வதில், ஜினியாரிட்டிபடி எடுத்துக் கொள்வதில், அதில் கூடவா இன்டர்பியரன்ஸ்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது சபாநாயகர் அவர்கள்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம், அதில் சர்வீஸஸ்பற்றி என்ன பேச்சு?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எவ்வளவோ பேர்களை டெம்பரரியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வருடா வருடம் டெம்பரரி, டெம்பரரி என்றிருக்கிறார்கள். நாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டாமா? சார்ஜண்டை விட்டு எம்.எல்.ஏ-க்களை வெளியே தூக்கிக் கொண்டு போ என்று சொல்வது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது உறுப்பினர்களுக்கு என்ன மரியாதை இருக்கும்? உறுப்பினர்களுடைய உரிமைகளை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சட்ட விதிகளின்படி என்னென்ன முறையில் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று தெரிந்து பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். பாரபட்சம் இல்லாமல் நடந்தால்தான் எதிர்க்கட்சியினர் நன்கு வேலை செய்ய முடியும்.

1975 ஏப்ரல் 2] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இன்றைக்கு சார்ஜன்டுக்கே பாதுகாப்பு இல்லையாம். சார்ஜன்டுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை, மெம்பர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. சபாநாயகருக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்களை ஆட்டிப்படைக்கிற ஆளும் கட்சியினருக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை கடைசியில். ஆகவே, தயவுசெய்து ஜனநாயக மரபுகளைக் காப்பாற்றும் வகையில், தமிழ்நாட்டின் தனித்தன்மையைக் காப்பாற்றும் வகையில், தமிழ்நாடு தனிப்புகழ் பெற்றிருந்ததைக் காப்பாற்றும் வகையில், அவற்றைப் பாழாக்கக்கூடிய அளவில் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஆளாகாமல், உறுப்பினர்களின் இன்ப்ளூவன்ஸ்க்கு ஆளாகாமல் நல்ல முறையில் சபாநாயகர் நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: போவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து நான் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், துர்பாக்கியகரமான நிலையில் இன்று இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று. இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததே துர்பாக்கியகரமானது என்பதை ஏற்றுக்கொண்ட டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு துர்பாக்கியகரமான சூழ்நிலையை புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த துர்பாக்கியகரமான நிலையில் கொண்டு வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: எப்படியோ துர்பாக்கியகரமான நிலைமை அல்லது துர்பாக்கியகரமான காரணத்தால் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். துர்பாக்கியகரமானது என்று ஏற்றுக்கொண்டதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆம், இது ஒரு துர்பாக்கியகரமான நிலைமைதான். சபாநாயகர் அவர்கள் மீது இந்த மன்றத்தில் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருவது என்றால் அதற்கு சில முக்கியமான காரணங்கள் இருக்க வேண்டும். அந்தக் காரணங்கள் என்ன என்பதை நம்முடைய ஜனநாயக மரபுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பல்வேறு சட்ட மன்றங்களில் மிக மிக அரிதாகக் கொண்டு வந்திருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் என்ன என்ன காரணங்களின் அடிப்படையில் நம்பிக்கையில்லாத்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1975 ஏப்ரல் 2

தீர்மானத்தை சபாநாயகர் அவர்கள் மீது கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்குள்ள விளக்கங்களை, ஜனநாயக மரபுகளை நாம் தெரிந்து வைத்திருக்கிறோம். அப்படி ஏதாவது ஒரு காரணத்தின் அடிப்படையில் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை.

அவர்கள் சொல்லியிருப்பது, ஆளும் கட்சிக்கு எந்தவகையிலும் பாதுகாப்பு தரவேண்டும் என்று சபாநாயகர் முயற்சிகள் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வது ஒரு விசித்திரமான போக்கு என்றே நான் கருதுகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக இந்த அவையின் நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும், சபாநாயகர் அவர்கள் ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் தோழமைக் கட்சிகளில் இருக்கக்கூடிய எங்களைப் போன்றவர்களுக்குக்கூட உரிய, கிடைக்க வேண்டிய நேரம் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகள் இவற்றைக் குறைத்து இன்றைக்கு டாக்டர் ஹாண்டே போன்றவர்களுக்கும், இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தவர்களைப் போன்றவர்களுக்கும் அதிகமான சலுகைகள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் குறை சொல்கிறார்கள் என்றால் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. இந்த சபையின் குறிப்பேடுகளை எடுத்துப் பார்த்தால் அதை நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

அவர்கள் சொல்கிறார்கள் மரபுகள், ஜனநாயக மரபுகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று. ஜனநாயக மரபுகளுக்கு வேட்டு வைக்கக்கூடிய முறையில் தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். சபாநாயகரின் பொறுப்பு கடுமையானதொரு பொறுப்பு என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். பல நேரங்களில் எங்களைப் போன்றவர்கள்கூட குறை சொல்கிறோம். ஆனால் அந்த இடத்தில் உட்கார்ந்தால்தான் சபாநாயகரின் கடுமையான பொறுப்பை நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். அதுவும் அடிக்கடி தேவை இருந்தும், தேவை இல்லாமலும் பொதுப்படையாக குறைகளைச் சொல்லக் கூடிய சிலர் இருக்கிற சபையில் ஒரு சபையை கண்ணியமாக நடத்திச் செல்வது என்றால் அங்கு உட்கார்ந்தால்தான் அதன் கஷ்டத்தைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஒன்று தெளிவாகக் கூறுகிறேன். சபாநாயகர் அவர்களின் போக்கு சரியாக இல்லை என்று இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது பேசியவர்கள், அனந்தநாயகி அம்மையாராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது டாக்டர் ஹாண்டேயாக இருந்தாலும்

1975 ஏப்ரல் 2] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

சரி அங்கு போய் உட்கார்ந்து மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்கள் காட்டுகிற அளவிற்கு பாரபட்சம் காட்டாது அவர்கள் நடப்பார்களா என்பது சந்தேகம் தான்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : It is an insinuation against the Members.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அது எங்கள் ஊகம். நீங்கள் மறுக்கலாம். காரணம் இல்லாமல் சொல்லவில்லை. ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். அம்மையார் அவர்களைக் குறைத்துச் சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : ஒரு உறுப்பினர் பேசையில் பேசும்போது தேவையில்லாமல் இன்டர்ப்ஷன்ஸ் வரவேண்டும் என்று எண்ணி பேசுவது ஏன் என்று புரியவில்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அப்படி நான் எண்ணவில்லை. அப்படி இன்டரப்ஷன்ஸ் வரவேண்டும் என்று எண்ணி பேசவேண்டிய அவசியமில்லை. யாரிடம் இருந்து இன்டர்ப்ஷன்ஸ் வரவேண்டும், அவற்றிற்கு என்ன பதில் சொல்ல வேண்டும், எந்த நேரத்தில் பேச வேண்டும் என்று பேச வேண்டிய நேரம் இருக்கிறது. இப்போது அப்படி நான் பேசவில்லை.

அதற்கு ஒரு உதாரணம் கூட இருக்கிறது. நாம் இன்று சொல்கிறோம், இந்த அவையில் இருக்கும் அத்தனை எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் வெளி நடப்புச் செய்தார்கள். அன்று மாண்புமிகு புலவர் கோவிந்தன் அவர்களோ, மற்றவர்களோ சபையை நடத்தவில்லை. நம்முடைய மன்றத்தில் சொம்ப அமைதியானவர் என்று பெயர் பெற்ற ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் தலைமை வகித்து இந்த அவையை நடத்தினார்கள். அன்று ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் அளித்த தீர்ப்பு சரியல்ல என்று இந்த அவையிலுள்ள அத்தனை எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அங்கே யார் உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள் என்பது பிரச்னை அல்ல—அது ஜோதி அம்மையாராக இருந்தாலும் சரி, லத்தீப்பாக இருந்தாலும் சரி, அளித்தத் தீர்ப்பு, அங்கேயிருந்து வந்த தீர்ப்பு சரியல்ல என்று சொன்னால் அதைக் கண்டிக்கும் வகையில் வெளியேறினோம். எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யப்பட்ட ஸ்பீச்சை அவர் எப்படி படிக்கலாம்?

திரு. துரை முருகன் : அப்படியானால் ஜோதி அம்மையார் கொடுத்த தீர்ப்பு சரியல்ல என்று சொல்கிறீர்களா?

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இந்த விஷயத்தில் பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் நான் தான் செய்யவேண்டும். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், அவர் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யப்பட்ட மேட்டரை படித்தார் என்பது உண்மை. அப்படி படித்தது தலைவருடைய அனுமதி பெற்று படித்தால் தவறு இல்லை. ஆனால் அது குறிப்பேடுகளில் முன்பு ஏறவில்லை--அன்று இருந்த சபாநாயகர் அப்படி தீர்ப்பு கொடுத்தார் என்பதால்—படித்தது தவறு. ஏற்கனவே குறிப்பேடுகளில் ஏறக்கூடாது என்று முன்பு இருந்த சபாநாயகர் தீர்ப்பு கொடுத்துள்ள காரணத்தால், என்னுடைய அனுமதியைப் பெற்று அதைப் படித்து இருந்தாலும், அதை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்கிறேன் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திருமதி ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்தார்கள். அவர் அளித்த தீர்ப்பை எதிர்த்து அன்று எதிர்க்கட்சி வெளிநடப்பு செய்தார்களே, அதைப்பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சிகள் என்னுடைய தீர்ப்பை எதிர்த்துச் சென்றது பற்றி நான் குறிப்பிடுவதற்கு இல்லை. அன்று நான் அந்த சேரில் இருந்தபோது, நான் பொது. ஆகவே, அதைப்பற்றி இப்போது நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அதைத் தான் நான் இங்கே சொன்னேன். அங்கேயார் தலைமை வகித்து நடத்தினாலும், அவர்கள் பேரில் எதிர்க்கட்சிகள் குறை சொல்வார்கள். அது தான் எதிர்க்கட்சிகளின் வேலை. குறை இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் குறை இருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டியது எதிர்க்கட்சிகளின் வேலை. அந்த வகையில் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, ஜோதி அம்மையார் போன்றவர்கள் நடந்து கொண்ட முறையிலே தான், நம்முடைய புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள் . . .

DR. H. V. HANDE: With the permission of the Member, Mr. Latheef, I should like to explain. Eventhough Mrs. Jothi Vencatachellum was a member of the Opposition, she did not bother about the Opposition or the Ruling Parties; she had given her ruling eventhough that ruling was inconvenient to her own party. So, on that Mrs. Jothi Vencatachellum should be complimented. We want the Speaker also to be so impartial and not be a play-thing of the ruling party. He should forget that he is a partyman at least.

[1975 ஏப்ரல் 2]

திரு. பெ. சீனிவாசன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மீது நாம் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து விவாதித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பைப் பற்றி விமர்சிக்கலாமே தவிர அதற்கு முன்பு பல சபாநாயகர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பைப் பற்றி விவாதிக்கக்கூடாது. முதலமைச்சர் அவர்கள் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்களிடமே, அந்தத் தீர்ப்பு சரியா தவறு என்ற முறையில் கேட்டார்கள். அப்படிச் சொல்வதற்கு அவருக்கே இன்று உரிமை கிடையாது. அந்த இடத்தில் அவர் உட்கார்ந்து இருந்தபோது அளித்த தீர்ப்பை, இந்த அவையில் தற்போது விவாதிப்பது பொருத்தமல்ல என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சினிவாசன் அவர்கள் சொன்னதில் எனக்கு கருத்து வேறுபாடு. நாம் இந்த சபையின் நடவடிக்கைகளை கன்ட்ரோல் செய்து நடத்தக்கூடிய மாண்புமிகு புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து அது பற்றி விவாதிக்கிறபோது, அதில் கருத்துச் சொல்வதற்காக இதற்கு முன்னதாக இருந்த சபாநாயகர்கள் கொடுத்த தீர்ப்புகளையும் முன்மாதிரிக் காட்டிப் பேசுவதற்கு முழு உரிமை இருக்கிறது. இப்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதால் அந்த உரிமை எனக்குப் பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நண்பர் சினிவாசன் அவர்கள் ஒரு பொதுக் கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்த இடத்திலிருந்து அளிக்கப்படுகிற தீர்ப்பைப்பற்றி விமர்சிக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். இப்போது நடை பெறுகிற விவாதமே அது தான்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: இப்போது சபாநாயகராக இருப்பவர் கொடுத்த தீர்ப்பைத்தான் விமர்சிக்கலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: எந்த ஒரு சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர்கள் நடவடிக்கை களைப் பற்றியெல்லாம், இதற்கு முன்னால் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாத சில விஷயங்களையெல்லாம்கூட, இப்போது சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று விதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: இப்போது இருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் சபாநாயகர் என்ற பதவியின் மீது அல்ல. திரு. புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சபாநாயகர் பதவியில் இருப்பதைக் கண்டித்துத்தான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இன்னொரு சபாநாயகர் பற்றிப் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்காது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும் போது கூடச் சொன்னார்கள். பேனல் ஆப் சேர்மன்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பேனல் ஆப் சேர்மன் எப்படித் தீர்ப்பு வழங்கினர் என்று சொன்னார்கள். அதே போன்று லத்தீப் அவர்களும் ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் தலைவராக இருந்த போது, எப்படித் தீர்ப்பு வழங்கினர்கள் என்று தான் கூறினர்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் சபாநாயகராக இருந்தபோது எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு உண்மையைச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் எப்படி, அவ்வளவு பாரபட்சமற்று நடந்து கொண்ட தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பை எதிர்த்து வெளிபுடப்புச் செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஜோதி அம்மையாருக்கு காம்பிளிமென்ட்டாகச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு பாரபட்ச மில்லாமல் நடந்து கொண்டதற்கே வெளி நடப்புச் செய்திருக்கிறீர்களே அப்படிச் செய்திருக்கிறபோது . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I emphatically protest against the aspersions cast by the hon. Member Mr. Latheef. I say this with all the emphasis at my command. [*] but let him not repeat things which have no relevancy. I strongly protest against the insinuations that have been cast by Mr. Latheef. Let him not be repeating this umpteen times.

(The hon. Members Thiru V. M. Abdul Jabbar and Thiru K. Kandasami were standing.)

MR. DEPUTY SPEAKER : I would like to say this. While the hon. Member Mr. Ponnappa Nadar complains about aspersions let him not himself cast aspersions on other members also.

THIRU V. M. ABDUL JABBAR : What are you going to do about the aspersions already cast by him?

THIRU K. KANDASAMY : The hon. Member Thiru Ponnappa Nadar while referring to the aspersions alleged to have been made by Mr. Latheef has himself cast very serious damage and injury to the prestige of the hon. Member Latheef. *

MR. DEPUTY SPEAKER : Let Mr. Latheef continue Let me hear what he has to say.

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1975 ஏப்ரல் 2]

திரு. கே. கந்தசாமி: சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் நண்பர் லத்தீப் அவர்களைப்பற்றி ஒரு கௌரவமிக்க உறுப்பினர் படித்து, நல்ல பட்டம் பெற்று இருக்கிற உறுப்பினர், மக்கள் மத்தியில் நன்மதிப்பைப் பெற்று இருக்கிற அரசியல்வாதி, அவர்களைப்பற்றிப் பொதுமக்கள் மத்தியில் ஒரு தவருன கருத்து ஏற்படுகிற அளவிற்குக் கருத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இன்று வந்த அதே நிலைமை எனக்கும் வரலாம். ஆகவே, அதைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் எங்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : I would like to know the views of the hon. Member Mr. Latheef now.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும்போது * நாங்கள் பேசுகிறோம் என்ருல், நாட்டின் உண்மையான கருத்தையும், எங்களுடைய சமுதாயத்தின் கருத்தையும் சொல்கிறோமேயல்லாமல் பாரபட்சமான முறையில் * நாங்கள் எதிர்பார்க்கவில்லே. * ஆகவே, அந்த மாதிரிக் குற்றச்சாட்டை, ஒன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே திரும்பப் பெறவேண்டும் அல்லது அதைக் குறிப்பேட்டில் இருந்து நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆலடி அருணா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெருமதிப்பிற்குரிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் திரு. லத்தீப் அவர்கள் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிற மாதிரி * என்று சொன்னர்கள். திரு. லத்தீப் அவர்களுக்கு அதை மறுப்பதற்குப் போதிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

He is an enlightened lawyer; he can easily defend his case. ஆகவே, அப்படிச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. திரு. பொன்னப்ப நாடார் ஒரு கருத்தைச் சொன்னர்கள். அப்படி அவர் சொன்னதால் யாருடைய உரிமையும் பாதிக்கப்படவில்லே. ஆகவே, அதை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லே என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[1975 ஏப்ரல் 2

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் லத்திப் என்ன சொன்னார்? அந்த அம்மையார் கொடுத்த தீர்ப்பு சரியானது என்றால், ஏன் வெளிநடப்புச் செய்தீர்கள் என்று கேட்கிறார். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அம்மையாராக இருந்தாலும், அங்கேயிருந்துகொண்டு, ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமான முறையில் தீர்ப்புக்கொடுப்பது சரியல்ல, அதை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம் என்ற முறையில் வெளிநடப்புச் செய்தோம். இன்று நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருகிறோம் என்றால், எதிர்க்கட்சிகள் தங்கள் நன்மைக்காகக் கொண்டு வரவில்லை. இந்தச் சட்டமன்றத்தின் மாபதுகள் கட்டிக் காப்பாற்றப்படவேண்டு மென்ற முறையில்தான் கொண்டு வருகிறோம். புரியாமல் வெளியேறினோம், தெரியாமல் வெளியே போனோம் என்று சொன்னார்கள். கொடுக்கிற தீர்ப்பு சரியான ஓர்ப்பாக இல்லாவிட்டால், யாராக இருந்தாலும் அதை ஒப்புக் கொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மேல் வந்திருக்கிற நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் என் மேல் திரும்புமோ என்னமோ தெரியவில்லை. தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு நீங்கள் இருக்கிற அந்த ஸ்தானத்தில், பேனல் ஆஃப் சேர்மனில் நான் இருந்தேன். மாண்புமிகு புலவர் கோவிந்தன் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று . . . (திரு. க. உசொ. எட்மண்ட் குறுக்கீடு)

I was in the panel of Chairmen. I was eligible to sit that day. ஆகையினாலே, அன்றைக்கு நடந்தது என்னவென்றால்—மதிப்பிற்குரிய திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் என்னுடைய தீர்ப்பு அவர்களுக்கு திருப்தி அளிக்கவில்லையென்று கூறுகிறார்கள். அவருக்கு சேருடைய தீர்ப்பு திருப்தி அளிக்காமல் இருந்திருக்கலாம்—என்னுடைய எக்ஸ்ப்ளனேஷன் என்னவென்று கேட்டால் இந்த சேரிலே இருக்கும்போது நடுநிலைமையாக இருந்து தீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டியது என் கடமை. இந்த மன்றத்தில் பல ஆண்டுகளாக நான் இருந்து வருகிறேன். பல சபாநாயகர் தீர்ப்புகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். அன்றைக்கு நடந்ததென்ன? எதிர்க்கட்சியிலிருந்து வாக் அவுட் செய்ததற்குக் காரணம், மாண்புமிகு புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் ஏற்கெனவே எக்ஸ்பஞ்ச் செய்த ஒரு குறிப்பை இங்கே வாசித்தார் என்பது. குறிப்பிட்ட எக்ஸ்பஞ்ச் செய்ததை, அவரை வாசிக்க அனுமதிப்பதற்கு பேனல் ஆஃப் சேர்மனில் இருக்கிற எந்த மெம்பருக்கும், டெபுடி ஸ்பீக்கருக்கும், யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. அனுமதி பெற்று வாசிக்கலாம். அப்படி அவர் வாசித்தார் என்று

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1975 ஏப்ரல் 2]

கூறினேன். அப்படி அவர் வாசித்திருந்தாலும் ஏற்கெனவே குறிப்பேடுகளில் ஏறுத காரணத்தினால், இதற்கு முன்பாக இருந்த ஒரு சபாநாயகர் இதை ஏறவிடாமல் செய்த காரணத்தினால் மறுபடியும் குறிப்பேடுகளில் ஏறக் கூடாதென்று நிர்ப்பளித்தேன். நடுநிலைமையாக இருந்து தீர்ப்புக் கூறினேன். எதிர்க்கட்சியினரும், என் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் வெளி நடப்புச் செய்தார்கள். என்னுடைய தீர்ப்பு நியாயமாக இருக்கவேண்டுமென்று அத்தத் தீர்ப்பைக் கொடுத்தேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவரவர்களே, புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் வந்திருக்கிற நேரத்தில் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சுரேந்திரன் அவர்களே, உட்காரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவாக இருந்தார்கள், சபுகையாகத் தீர்ப்புக் கொடுத்ததற்காக வெளியேறினோம் என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் கூறுவது சரி அல்ல.

Aspersion of the hon. Member is not correcet and I ask the hon. Member to withdraw it.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I have got every right to say that the ruling of the Chair was not proper. Rightly or wrongly when the hon. Member was in the Chair, she wanted to get over the then situation, and gave that ruling.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இரண்டு லேடி மெம்பர்களும் பிரச்சனையைத் தீர்த்துக்கொள்ளட்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, நாங்கள் வாக் அவுட் செய்தோம் என்றால் அது எப்படி அவர்கள்மீது ஆஸ்பர்ஷன் என்று சொல்ல முடியும்?

Now the hon. Member is casting aspersion.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: Not at all. தலைவரவர்களே, என்னுடைய நிலைமையை நான் விளக்கினேன். எப்படிப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று நான் விளக்கினேன். இதிலே ஆளும் கட்சியை சப்போர்ட் செய்தேன் என்று சொல்வது தவறு. பர்சனல் ஒபினியனைக் கொண்டு அவர்கள் வாக்

அவுட் செய்தார்கள். பர்சனல் ஒபினியன், என்ருல் இட் ஈஸ் எ டிஃப்ரண்ட்திங். It is a wrong opinion. எல்லோரும் வெளியேறியிருக்கிறார்கள். சேரில் இருந்தபோது, நடுநிலைமையில் இருந்த போது நான் தீர்ப்புக் கொடுத்தேன்.

How can the hon. Member Thiru K. T. K. Tangamani cast aspersion on me. I am very sorry for it.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசலாம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் தலைவர் மீது வந்திருக்கிறது. என் பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டருக்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லையென்ருல் என்ன பொருள் ?

இங்கே இருக்கிற புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் வந்து விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்ததைப்பற்றி இவ்வளவு நேரம் விவாதம் நடத்துவதும், அதிகப்படியாக நேரத்தைச் செலவிடுவதும் நியாயம் தானு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுரேந்திரன் சொல்லிய கருத்துக்கு நன்றி. லத்தீப் அவர்கள் தொடர்ந்து பேச வேண்டும். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் * சொன்னர்கள். அந்தக் கருத்தை மாத்திரம் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : If that is your ruling I have no objection for the expunction of the entire relevant portion

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : துணை சபாநாயகர் அவர்களே, நான் உங்களுடைய அனுமதியோடு ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையைக் கிளப்பி இருந்தேன்.

(பல உறுப்பினர்கள் குறுக்கிடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தான் பேசுகிறார்.

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1975 ஏப்ரல் 2]

DR. H. V. HANDE : Sir, I am raising a point of order. The whole proceedings should be there and there should be no expunction. The hon. Member Thiru Latheef has brought in Thirumathi Jothi Vencatachellum just to create a conflict between her and others so that the charge against Pulavar Govindan will be side tracked. By expunging certain portions of the proceedings, you are helping to sidetrack the main issue. We are not concerned about the ruling given by Thirumathi Jothi Vencatachellum when she was in the Chair. But the Opposition has got a right to walk out when we are not satisfied with it. Now the hon. Member Thiru Latheef, is a tool or instrument of the Government and that is why he has brought the issue of Thirumathi Jothi Vencatachellum and by expunging the relevant portion, you are indirectly helping Pulavar Govindan. I submit that at least so far as the discussion on this Resolution is concerned, nothing should be expunged.

MR. DEPUTY SPEAKER : There cannot be a blanket protection. Let the hon. Member, Thiru Latheef, continue his speech.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது என்னைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். எனக்கு இன்றைக்கு உடல் நலம் இல்லை. நான் நிதானமாகப் பேசுகிறேன். ஆனால் அவர் நிதானம் இழந்து பேசக் கூடிய அளவிற்கு நான் அரசாங்கத்தினுடைய ஏஜெண்டாக, இன்ஸ்ட்ருமெண்டாக இருக்கிறேன் என்கிறார். அவர் டாக்டர். அவருக்கு அதுதான் ஞாபகம் வரும். அவருடைய மனச் சாட்சி சொல்லட்டும். நான் என்றைக்காவது மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக, அது யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்காக லத்தீப் தன் மனச்சாட்சியை விடுப்பான் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லட்டும், நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I definitely say that what I have stated earlier is correct. *நான் சொன்னதற்குப் பல ஆதாரங்களைக் காட்ட முடியும்.*

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பல கட்சிகளுக்கு ஆயுதமாக இருப்பதைவிட ஒரு கட்சிக்கு ஆயுதமாக இருப்பது எவ்வளவோ பரவாயில்லை.

திரு. எம். கூரேந்திரன்: தலைவரவர்களே, இந்த உண்மையை முதலமைச்சரவர்கள் அங்கீகரித்ததற்கு நன்றி. திரு. லத்திப் மீது ...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, உண்மையை ஒத்துக் கொண்டது என்பது அல்ல. திரு. ஹாண்டே அவர்கள் பல கட்சிகளுக்கு ஆயுதமாக இருப்பது போல திரு. லத்திப் அவர்கள் அவ்வாறில்லை என்றுதான் சொல்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, நான் பொது மக்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறேன். லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறேன். அவர் கட்சிக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார். நான் மக்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: தலைவரவர்களே, கேரளாவில் மனச்சாட்சி ஒரு மாதிரியாகவும் தமிழ் நாட்டில் மனச் சாட்சி ஒரு மாதிரியாகவும் இருக்கக் கூடாது.

திரு. க. உசொ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, பல கட்சிகளுக்கு ஆயுதமாக இருப்பதைவிட ஒரு கட்சிக்கு ஆயுதமாக இருப்பது நல்லது என்று முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் முதலமைச்சரவர்கள் பல கட்சிகளுக்கு ஆயுதமாக இருந்தவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I would like to make a submission so far as the ruling given by Mrs. Jothi Venkatachellum while presiding over the House and while she was in the Chair, is concerned, that is a matter which is a closed chapter. What I say is, personal insinuations should not be made against any person. I think we will have to follow that good principle in the interest of good debate. It is not a personal thing. It is a thing which has happened and we staged a walk-out. That is a closed chapter. That is not a thing relevant here so far as the matter before the House is concerned. That cannot be brought in here now as a collateral proceeding.

The matter before the House now is that we have tabled a motion and I think we are within our rights to speak on the motion before the House. It will be better if personal insinuations are not made: any such remark against a member of our

party will be out of place. That is the only expression I am going to use. I do not want to use any other strong expression. Whatever has been done has been done in good faith. No insinuation should be made and no personal attacks should be made, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member Thiru M. A. Latheef may finish within two minutes. It is already time.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, இந்த விவாதம் தனிப்பட்ட முறையில் என்னை விமர்சனம் செய்யக்கூடிய முறையில் இருந்தது குறித்து நான் மெத்த வருந்துகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: That question is finished. That has been expunged.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அதற்கு நான் நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன். வரும் காலத்தில் ஏதாவது பதவி கிடைக்குமா என்று அமைச்சருக்குப் பேசக் கூடிய ஆளில்லை என்று ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். ஆம். நான் எப்பொழுதும் முஸ்லீம் லீகிற்கு ஒரு கருவியாக இருப்பேன் என்பதையும், அந்தக் கருவி காலப் போக்கில், வேகத்திலும், அரசியல் சரித்திரத்திலும் ஏற்படக்கூடிய நச்சுப் பாகங்களை அந்தக் கருவி அறுத்து வீசப்போகிறது என்பதை நான் அவருக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையினால் நான் சொல்ல வந்ததெல்லாம் நச்சு உள்ளங்களை, நண்பர்களைத் தாக்குகின்ற ஒரு கட்சியிலிருந்து இன்னொரு கட்சிக்குப் பதவி நாடிச் செல்லுகின்றவர்களை, அரசியலிலிருந்து அகற்றுவதற்கு இந்தக் கருவி நிச்சயம் பயன்படும். அதை டாக்டர் ஹரன்டே அவர்கள் உணர்வில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சபாநாயகராக யார் உட்கார்ந்தாலும், சில நிலைகளை, மரபுகளைக் கடைப் பிடிப்பதற்காக இருக்கிறார்கள். இந்த அவை நடைபெறுவது மையமாக நடைபெறுவது, எக்சிக்யூடிவ், இந்த மினிஸ்டிரி என்று சொல்லக் கூடிய அமைச்சரவையின் காரணமாக நடைபெறுகிறது. அமைச்சரவை இங்கே உட்கார்ந்து விட்டால்

there cannot be a legislature. The legislature will then be 'potential' legislature. It cannot be a 'kinetic' legislature, which means a creative force.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

ஆகையினால் இந்த பொட்டன்ஷியல் போர்லாக இருக்கிற இந்த லெஜிஸ்லேசர் மாடி kinetic force நடமாடும் சக்தியாக இருக்கிற பாடியை மாற்றுவது எக்சிக்யூடிவ் ஒன்று தான். அந்த எக்சிக்யூடிவ்வை சட்டத்திற்கு உட்பட்ட சில நடைமுறைகள் லெஜிஸ்லேஷன் நடைபெறுவதற்குச் சில வகையிலே உதவி செய்வது, காப்பாற்ற வேண்டியது சபாநாயகர் பொறுப்பு என்பது ஜனநாயக மரபாகும். ஆகையினால் இந்த ஜனநாயக மரபுகளுக்குட்பட்டு, சபாநாயகர் எக்சிக்யூடிவ்வை லெஜிஸ்லேச்சர், எக்சிக்யூடிவ்வ் காப்பாற்றுவதற்கு, இந்த அவையின் மரபுக்கு உட்பட்டுச் சில நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களானால் அது நிச்சயம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

சில குறைகள் ஏற்படலாம். இதை அனுமதிக்கவில்லை, அதை அனுமதிக்க வில்லை என்று சொல்லலாம். அதில் தவறில்லை. அதற்காக சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் அடிக்கடி கொண்டுவருவதன் வாயிலாக நாம் இந்த அவையின் நல்ல ஜனநாயக மரபுகளைக் காப்பாற்றுவதிலிருந்து தவறிய வர்களாக இருப்போம் என்ற காரணத்திற்காக இதை நான் சொல்ல விரும்பு கிறேன். சில சுற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார்கள். சபாநாயகர் அவர்கள் அரசாங்கத்தைப் பாதுகாக்கும் வகையில் சில காரியங்கள் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படி நடந்தது, இந்தத் தேதியில் நடந்தது என்ற வகையில் பேசினார்களா என்றால் இல்லை. ஒட்டு மொத்தமாகச் சொல்லுகிறார்களே தவிர, குறிப்பிட்டு, அறுதியிட்டு, குறிப்பேட்டிலிருந்து சொல்லக்கூடிய வகையில் இல்லை. ஆகவே சபாநாயகர் புலவர் கோவிந்தன் நடந்து கொண்ட முறையில், எதிர்க்கட்சியாக இருப்பவர் களுக்குச் சில குறைகள் இருந்தாலும், உள்நோக்கம் கற்பிப்பது, அவர் உள்நோக்கத்துடன் நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை மறுத்து, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்த்து அமருகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, in support of the motion before the House for the removal of the Hon. Speaker, I want to offer a few remarks.

The Speaker is the presiding officer of the House. In parliamentary democracy, he presides over every meeting of the House and he is the spokesman of the rights of the whole House. In parliamentry language, he is the mouth-piece of the House. After election as Speaker, it is the convention in this House that he is led to the rostrum of the Speaker by the Leader of the House and by the Leader of the Opposition. Therefore, the Speaker must be impartial to all sections of the House, both to the Opposition as well as to the ruling party. But here I have to say that the Speaker is not doing like that.

1975 ஏப்ரல் 2] [Thiru B. Venkataswamy]

I shall quote a precedent in the Central Legislative Assembly as to how the Speaker spoke on a particular occasion. It is the duty of the Speaker to protect the rights of the Opposition and minorities. On 8th March 1926 when Sardar Vithalbhai Patel was the Presiding Officer, the then Finance Minister has made a demand for customs. But Pandit Motilal Nehru made a statement and then he and the other members of the Swaraj Party walked out of the Central Legislative Assembly Chamber in a body. On that occasion, the Speaker, Sardar Vithalbhai Patel said :—

> "The Chair regrets the circumstances which have necessitated the withdrawal from the Chamber of the largest party in this House. This House ceases to be representative in the sense in which it was intended to be by the Government of India Act, and it was for the Government to consider how far they should continue this House or not. But so long as it was allowed to function, I would advise the Government to bring forward only such business as is absolutely necessary for the purpose of carrying on the administration and not to bring forward any controversial measures. The Chair has a duty to see that the machinery of the Government of India Act is not abused to the prejudice of the people of the country and for that purpose this Chair possesses sufficient powers in the shape of adjournment of the House sine die, or in the shape of refusing to put the motion to the House. I think it is necessary in the present atmosphere to adjourn the House till 1 O' Clock ".

This ruling of Sardar Vithalbhai Patel is classic, historical and establishes the duty of the Presiding Officer to protect the rights of the Opposition and minorities from the tyranny and onslaught of the Government and the majority. The powers of the Presiding Officer in upholding the Parliamentary practice is paramount and the constitutional machinery expects every Presiding Officer to uphold those traditions.

But what happened here is different. On that day the elder member of the House, Mr. Manali Kandasami asked the Speaker to adjourn the House since there was heated discussion. He requested adjournment so that tempers might cool down. But

what happened? The Speaker never cared. The House was not adjourned. Tempers increased. The entire opposition walked out and staged a dharna. That could have been avoided. That shows that the Speaker has not been efficient. To the extent he has allowed the dharna to take place, he has shown his inefficiency.

The other day another thing happened. The Speaker ruled that a member should be sent out of the House. The member remained. Nothing was done afterwards. He could have asked the sergeant to remove that member compulsorily. Such sort of things are happening in the Assembly. That shows the inefficiency of the Speaker. The Speaker should be efficient in the discharge of his duties. In Lok Sabha, if a member does not go out as per orders of the Speaker, the sergeant removes him. There should not be any interference from the ruling party. I will give an important example to show that the duties of the Speaker shall not be interfered with by any quarters in the discharge of his duties. On 23rd March 1629, the Crown in the United Kingdom sent a message to Speaker Finch to adjourn the House of Commons. But the Commons refused to adjourn, held the Speaker to the Chair, locked the doors and passed a remonstrative resolution against the British Crown. Thus Parliament in England has firmly settled against any external intervention. But here, our Speaker is often interfered with. He should not be influenced by others, whether Ministers or other members. Every member has equal rights here.

Our Speaker always sees to the Minister to give his decisions. I have never known him pulling up any Minister. I have been a member here for the last 8 years. I have never known the Speaker pulling up any Minister.

Finally, I would say a few words about the Speaker's Secretariat.

MR. DEPUTY SPEAKER: We have the State Legislature Demand and then that could be spoken.

THIRU B. VENKATASWAMY: I will refer to Speaker's office. There should not be any outside influence there. He should be independent. I understand that the Public Service

Commission is making appointments to the Speaker's office. It should not be so. The Speaker should be independent. Further, it should not be a Legislature Department, but it should be the Legislature Secretariat. Because of all these things, the Speaker is not in a position to discharge his duties independently and freely.

At one time, Sardar Vithalbhai Patel, on his election as the Presiding Officer of the Central Assembly, said on the 24th August 1925 :

> " In the discharge of my duties, I shall, I assure you, observe strict impartiality in dealing with all sections of the House irrespective of party considerations. From this moment I cease to be a partyman, I belong to no party, I belong to you all. "

These are the words of Sardar Vithalbhai Patel. But our Speaker continues to be a ruling party man. He has not resigned his membership of the party. How can we expect justice from him?

Because of all these things, I say our Speaker has shown injustice and partiality towards the Opposition Party members. We therefore request that he should be removed from the office of the Speaker. Thank you, Sir.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்மீது கொண்டு வந்துள்ள இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தில் நானும் பேசுகிறேனே என்றுதான் வருந்துகிறேன். இதற்கு முன்னும் அவர்மீது இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப் பட்டு, பல குற்றச்சாட்டுகள் அப்போது அவர்மீது சுமத்தப்பட்டன. அதற் கெல்லாம் அவர்கள் பதிலேச் சொன்னர்கள். மறுபடியும் அவரே இன்றைக்கு சபாநாயகராக இருக்கிறார். எனவே, இது எல்லாம் சம்பிரதாயத்திற்காக நடைபெறுகின்ற ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது.

நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து, இந்தத் தீர்மானத்தின் முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி வலியுறுத்திப் பேசும்போதெல்லாம் 'அவர் இந்த அவையிலே நடந்துகொள்கிற முறை ஆளும் கட்சிக்குத் துணை போவதாக இருக்கிறது ; பொதுவான முறையில் அவர் நடந்துகொள்ளவில்லை' என்ற கருத்துக்களைத்தான் சொன்னர்கள்.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1975 ஏப்ரல் 2

இந்தத் தீர்மானத்தை இப்போது அவர்மீது கொண்டுவரக் காரணம் மாண்புமிகு மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வறட்சி நிதிக்கு மத்திய அரசு ஒதுக்குகின்ற நிதியைச் சரியான முறையிலே மாநில அரசு செயல்படுத்தி இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பரிசீலித்துத்தான் மேலும் நிதி தரப்படும் என்று சொன்னதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படி அவர் கேட்கிறாரே; அவர் கேட்கலாமா, கேட்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவர் எங்கு பேசினார், என்ன பதிலைச் சொன்னார் என்பதை எல்லாம் கூட இந்த மன்றத்திலே அவர் வைக்கவில்லை. மத்திய நிதியமைச்சர் எப்படி ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசினாரோ அதைப்போல் முதலமைச்சரும் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார். அப்படி என்றால் அந்தப் பணத்தை வாங்கமாட்டேன் என்று சொல்வது, அது அவரைப் பொறுத்தல்ல, இந்த நாட்டைப் பொறுத்தது. எனவே பணத்தை வாங்குவதா கூடாதா என்பதைப்பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டியது இந்த மன்றம். மத்திய நிதியமைச்சர் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் சொல்வது சரியல்ல; ஆகவே, அந்த பணத்தை வாங்கலாமா கூடாதா என்று இந்த மன்றத்திலே கேட்டிருந்தால், நாம் தமிழர்கள், இதைச் சொன்னவரும் ஒரு தமிழர்தான்; தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர்தான் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்; ஆகவே, அவர்கள் நிதியை ஏற்றுக்கொள்வதா கூடாதா என்று இந்த மன்றத்திலே கேட்டிருந்தால் ஒருவேளை நாமும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கலாம். இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் இந்த மாநிலத்தைப்பற்றித் தவறுதப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்; அவரும் இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்தான் என்ற விவரங்களை இந்த மன்றத்திலே வைத்து விவாதித்து முடிவு செய்திருந்தால் எதிர்க்கட்சிகளும் ஒப்புக்கொண்டிருப்பார்கள். முதலமைச்சர் அந்த முறையைக் கையாளாமல், அவர் எப்படிப் பேசலாம், இனிமேல் நிதி பெற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்த 6 கோடி ரூபாயைப் பெற்றுக்கொண்டு இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டு, தனியாக ஒரு நிதியைத் தொடங்கினால் கூட பரவாயில்லை. ஏதோ, வருவது வரட்டும், கொடுப்பதைக் கொடுக்கட்டும் என்ற முறையில் இந்த வறட்சி நிவாரண நிதியைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சருக்கு இருக்கிற தனிப்பட்ட கோபதாபத்தால், பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு மேலும் வாங்கமாட்டேன் என்று சொல்லி, வறட்சி நிதிக் குழி ஒன்றைப் போட்டு, இங்கே பணம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் இப்படி நடந்துகொள்ளலாமா, இப்படிப் பேசலாமா என்று ஒரு பிரச்சனையை எழுப்பி, அதுபற்றி இங்கே விவாதிக்க வேண்டும்; அதற்கு அனுமதி வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சிகள் சபாநாயகரைக் கேட்டார்கள்.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] 1975 ஏப்ரல் 2]

அனுமதி கேட்பது அறையிலா அல்லது இந்த அவையிலா என்றுதான் அன்றைக்கு சர்ச்சை ஏற்பட்டது. சபாநாயகரை அனுமதி கேட்டார்களா இல்லையா என்பது ஒரு பெரிய பிரச்சனை அல்ல. சபாநாயகரை 'கன்சென்ட்' கேட்கிறார்கள். அதை அறையிலே கேட்வேண்டும், அவையிலே கேட்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அறையிலே கேட்க வேண்டுமா அல்லது அவையிலே கேட்க வேண்டுமா என்பதற்குச் சரியான விதிமுறைகள் இங்கே இல்லை. அறையில்தான் கேட்க வேண்டுமென்று தெளிவான விதி இருந்து, அதை அவையிலே கேட்டிருந்தால் சபாநாயகர் இப்படிச் சொல்வதில் அர்த்தம் உண்டு. அறையிலே கேட்க வேண்டுமா அவையிலே கேட்க வேண்டுமா என்ற பிரச்சனையில் அன்றைக்குப் பல மணி நேரம் விவாதம் நடைபெற்றது. அந்த விவாதத்திற்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியாமல், அவரே தீர்மானித்துக் கொண்டு, என்ன முடிவு செய்யலாம் என்று தெரியாமல், அதற்குத் தீர்ப்பு கூறுமலேயே அந்த ஒழுங்குமுறைபற்றிப் பேசலாமா கூடாதா என்று நியாயமான தீர்ப்பு வழங்காமல் அன்றைக்குத் தள்ளிவிட்டார்.

எனவேதான் அவருக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு குழப்பம் இருக்கலாமா, அந்தக் குழப்பம் எதனால் ஏற்பட்டது என்று பார்க்கிற நிலையே உண்டாகிறது. விதிமுறையில் பேரவைத் தலைவருடைய அனுமதியைத்தான் பெறவேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக இருக்கிறது. அவர் ஒன்று, எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் அவையில் கேட்கப்படுவது எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது என்றாவது அறிவித்திருக்கவேண்டும். இந்த ஒரு சிறு பிரச்சினையில் அன்றைக்கு அவர் மிகவும் பிடிவாதமாக இருந்த காரணத்தினால்தான்—எதற்காக அவர் அப்படி இருந்தார், ஆளுகிற கட்சியினர் தம்மைக் குறை கூறுவார்களே என்ற காரணத்தினாலா? பேரவைத் தலைவர் ஆளுகிற கட்சிக்கு அடிமையாக இருக்கலாமா என்கிற அடிப்படையில்தான் இந்தத் தீர்மானத்தையே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

இது அவரது தனிப்பட்ட குணமாக இருக்கலாம் என்றும் கருதுகிறேன். ஆளுகிற கட்சிக்குத் தூண்போகிற நிலை பயத்தின் காரணமாக—நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக இருக்கிறதா என்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

ஏற்கனவே அவர்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த போதும் பேசப்பட்டது. அரிசனங்களுக்காக—தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டார்கள் என்பது ஏற்கனவே பத்திரிகையில் வந்தது. பிறகும் அவருக்கு இந்தப் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோல வேறு பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கூட அரிசனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்களை கையகப்

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1975 ஏப்ரல் 2

படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. உடனே முதலமைச்சர் அவர்கள்—அதுபோல அரிசனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தைப் பெற்றிருப்பார்களானால் உடனே அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். முதலமைச்சருடைய கட்டளைக்கிணங்க பலர் திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால் அதுபோல சபாநாயகர் அந்த நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார்களா? இன்றுவரை திருப்பிக் கொடுக்க வில்லை என்று கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட தனிப்பட்ட பண்பு அவருக்கு இருக்கிறது. தலைவருக்குக் கட்டுப்பட்டோ, கட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டோ—அரிசனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தை தாம் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது சரியல்ல என்பதை எடுத்துச் சொல்லிய பிறகாவது தாமே உணர்ந்தோ அவர் அந்த நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்கிறார? கொடுத்து விட்டார் என்கிறார?

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. கொடுத்திருப்பார்களானால் **மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லட்டும்.**

இரண்டாவது அவருக்குப் பதவி கொடுக்கப்படவில்லை என்றபோது எப்படி நடந்துகொண்டார்கள்? பதவிதான் முக்கியம் என்கிற நிலையில் எத்தனையோ பேர் வாடி—வதங்கி—அழுங்கி பதவிக்காகவே உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி உட்கார்ந்திருந்தாவது பதவியை வாங்கியிருக்கலாம். ஆனால் இந்த மன்றத்திற்கு வராமலேயே சண்டித்தனம் செய்தார்கள். கட்சியில் இருக்கிறவர்—அந்தப் பதவியைக் கொடுத்தால்தான் உள்ளே நுழைவேன்—அந்தப் பதவி இல்லையென்றால் உள்ளே நுழைய மாட்டேன்—என்பதாக கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்கோ—தலைவரது கட்டுப்பாட்டுக்கோ உட்படாமல்—சபாநாயகராக இருந்தால்தான் உள்ளே வருவேன்—சட்ட மன்ற அங்கத்தினர் என்றால் டோன்ட் கேர்—உள்ளே வரமாட்டேன் என்று இருந்திருக்கிறார். அப்படி அவருக்கு ஒரு தனிப்பட்ட எண்ணம்—பதவி இல்லையென்றால் உள்ளே போகக் கூடாது என்று. இவைகளே எல்லாம் நான் சுட்டிக்காட்ட காரணம்—அவருக்கென்றே சில குணங்கள் இருக்கின்றன—அந்தக் குணத்தினால்—ஆளுகிற கட்சிக்கு துணையாக இருந்து தம் பதவியைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால்—அவர்கள் இதுபோல இங்கே நடந்துகொள்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நானும் கூற விரும்புகிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 2] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

ஆளுகிற கட்சிக்குத் துணையில்லாத எந்தப் சபாநாயகரும் இங்கே வர முடியாது என்கிற நிலைமையும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவருக்கு முன்னால் ஒரு சபாநாயகர் இருந்தார்—சரியோ—தவறோ—ஒரே நேரத்தில் அந்தச் சபாநாயகர் இங்கே இருக்கிறபோதே—இன்னொரு நாற்காலியைக் கொண்டு வந்து போட்டு—அதிலே இன்னொருவரை உட்கார வைத்து சபாநாயகர் சபையை நடத்துகிறபோதே—இன்னொருவர் இன்னொரு சபைபோல இங்கே இந்த அவையில் சில நிகழ்ச்சிகளை நடத்திய வேடிக்கை இங்கே நடந்திருக்கிறது. சபாநாயகர் நாற்காலியில் இருந்து நடக்கிற நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபெருக்கியில் வரவில்லை. கீழே உட்கார்ந்து நடத்தியவர்கள் நிகழ்ச்சி ஒலிபெருக்கியில் வந்தது. இப்படி அன்றைக்கு ஒலிபெருக்கி யாருக்கு வேலை செய்தது? ஒருவேளை சபாநாயகர் ஆசனத்தில் இருந்தவரை அங்கே உட்கார செய்தது? ஒருவேளை சபாநாயகர் ஆசனத்தில் இருந்தவரை—சார்ஜன்டை விட்டு கீழே இறங்கி வெளியே அப்புறப்படுத்திவிட்டு இன்னொருவரை அங்கே உட்கார வைத்துக்கூட சபையை நடத்தியிருக்கலாம். ஆனால் அவர் கல்போல் அங்கே உட்கார்ந்திருக்க—புதியசபாநாயகர் கீழே நாற்காலியில் உட்கார்ந்தே இந்த அவையை நடத்த இந்த அவையில் இரண்டு சபைகள் நடந்ததுபோன்ற அலங்கோலமான நிலை அன்றைக்கு இருந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு சபாநாயகராக வருகிறவர்கள் எப்படி அரசாங்கத்திற்குப் பயப்படாமல் இருக்க முடியும்? அதுபோன்ற நிகழ்ச்சி தங்களுக்கும் வந்துவிடக் கூடாதே என்றுதான் வருகிறவர்கள் ஆளுகிற கட்சிக்குத் துணைபோகிற நிலையே ஏற்படுகிறது. தங்களுடைய பதவி போய்விடுமோ என்ற அச்சம் காரணமாக ஆளுகிற கட்சிக்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சிக்கிரம் முடியுங்கள். நேரமாகி விட்டது.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: எங்கள் கட்சியின் சார்பில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அடக்கி ஒடுக்கப்படுகிறார்கள்—குறிப்பாக வடாற்காடு மாவட்டம் தேக்கவாடியில் 6-ஆம் தேதியன்று நியூட்டரில் ஏற்பட்ட கலவரத்தையொட்டி தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆண்கள் கைது செய்யப்பட்டு பின்னை கட்டப்பட்டு—பின்னலால் குத்தப்படுகிறார்கள். பெண்கள் கற்பழிக்கப்படுகிறார்கள்—என்கிற தகவல் எனக்குக் கிடைத்து விதி 42-ன் கீழ் இந்த அவசரப் பொது முக்கியத்துவத்தை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் தீர்மானம் கொடுத்தேன். சபாநாயகர்—இதுபற்றிய மானியம் விவாதத்திற்கு வருகிறது. அப்போது பேசலாம்—இப்போது இதற்கு அனுமதி அளிக்க முடியாது என்று மறுத்து திருப்பி அனுப்புகிறார்கள். இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றது 6-ஆம் தேதி. அங்கே போலீஸ் இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள் அடிக்கிறார்கள்—பெண்கள் அவமானப்

படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையின் அவசரத்தன்மையை உத்தேசித்து உடனடியாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதற்குச் சபாநாயகர் இடம் தரவில்லை என்றால்—அவருக்கு இருக்கிற சில அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு இதற்கு அனுமதி தர மறுத்தால் நாங்கள் எந்த விதிமுறையில்தான் கொண்டுவந்து பேசுவது? எனவேதான், நாங்களும் இந்தச் சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று கருதுகிறோம்.

இதுபோல ஒன்றிரண்டல்ல—குடியரசுக் கட்சிக்காரர்கள் ஒரு மகாநாடு நடத்துகிறார்கள். அதன் தொடர்பாகப் பலர் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். என்ன காரணம்? போராட்டம் என்ன காரணத்திற்காக நடக்கிறது? இந்த முக்கியமான பிரச்சினைபற்றி அவசரத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தேன். அதையும் இப்போது பேசக் கூடாது என்று திருப்பிவிட்டுவிட்டார்கள். ஆகவேதான் சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானத்தில் கையெழுத்துப் போட்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து இங்கே பேசவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டுவிட்டேன் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, திரு. மணலி கந்தசாமி (திரு. நா. வீராசாமி குறுக்கீடு) நீங்கள் நான் கூப்பிடுகிறபோது பேச வேண்டுமே தவிர, நீங்கள் நினைக்கிறபோது பேச முடியாது.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது விவாதிக்கப்படும்—புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மீது நம்பிக்கையில்லை என்கிற தீர்மானத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இந்தச் சபையை நடத்திப் போவதற்கு மிக அசாத்தியமான பொறுமை வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வதைவிட மிக அசாத்தியமான பொறுமையோடு அவர் இந்தச் சபையை நடத்திப் போவதற்கு நான் என்னுடைய பாராட்டுதலைத்தான் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த அவை அரசாங்கக் காரியங்களிலே அதிக கவனம் செலுத்தக்கூட முடியவில்லை—காரணம் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக—விரோதம் காரணமாக—சீக்கிரம் அதிகாரத்திற்கு வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் செயல்படுகிற தன்மை மேலாக இருக்கிறதே தவிர பொறுப்புணர்ச்சியோடு—அடுத்த பொதுத் தேர்தலுக்குக் கொஞ்ச நாட்களே இருக்கின்றன—அதுவரை நிர்வாகத்

1975 ஏப்ரல் 2] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

தரையைப் பார்க்கலாம் என்கிற பொறுமை உணர்ச்சி இல்லாது பலரும் நடந்துகொள்கிற நிலையில்—இந்தச் சபையை நடத்திப் போவதற்கு அசாத்திய பொறுமை இருந்தால்தான் முடியும்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளவர்களைக் கேட்கிறேன்—பாராளுமன்றத்திலோ அல்லது வேறு மாநில சட்ட மன்றங்களிலோ எவ்வளவு அவசரத் தீர்மானங்களை அனுமதித்திருக்கிறார்கள்? பார்க்க வேண்டும். அதுபற்றி சில தகவல்களை அவர்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். மெஜாரிட்டி அரசாங்கம் நடந்துகொண்டிருக்கிறபோது அவசரத் தீர்மானம் எதையும் எங்கும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அதேபோன்று இங்கே எப்படி அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை சுருக்கமா விளக்கச் சொல்லி தலைவர் அனுமதித்தால்கூட உடனே ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். அதை உடனே

(பிற்பகல் 12-30)

தடுப்பதற்கு நீங்கள் அவ்வளவு நாழி பேசக்கூடாது என்று சொன்னால், பேசக் கூட விடமாட்டேன் என்கிறார்களே என்று கோபித்துக்கொள்கிறார்கள். இப்படித்தான் சபையின் நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. அதே மாதிரி ஒழுங்குப் பிரச்னைகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஒழுங்குக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமேயில்லையென்ற விதத்தில், சபையில் ஒழுங்குப் பிரச்னைகள் கிளப்பப் படுகின்றனவே தவிர, ஒழுங்குப் பிரச்னைகளை ஒழுங்காகக் கிளப்பியதை நான் பார்ப்பதில்லை.

யார் ஆண்டாலும் சில காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும், சட்டங்கள் இயற்றப்பட வேண்டும். இயற்றப்பட்ட சட்டங்களிலே, சோடைகள் இருக்கின்றனவா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமானால், நடவடிக்கைகள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதை அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த அளவுக்கு நாம் சபையின் விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் சபாநாயகர் சபையின் நடவடிக்கைகளை அமுல்படுத்த முடியும் என்ற அடிப்படையிலே, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் பொருத்தமற்றது என்பது மட்டுமல்ல, தேவையில்லாததுமாகும். கொள்கைகள் இல்லாமல் கட்சிகள் இருக்கின்றன.

பல்வேறு கட்சிகள், கொள்கைகளைக் காற்றுவாக்கில் விடுகின்றன. இன்றைக்கு அவர்களுடைய ஒரே கொள்கை, கலைஞர் ஆட்சி போக வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான்—கொள்கைகள் விமர்சிக்கப்படுகின்றன, சாடப்படுகின்றன, விமர்சனங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த நேரத்தில் யார் சபாநாயகராக இருந்தாலும் சபையை எப்படி நடத்துவது என்பதுதான் பிரச்னையாக இருக்கிறது.

[திரு. மணிலி. சி. கந்தசாமி] [1975 ஏப்ரல் 2

இன்றைக்குச் சபாநாயகர், மிகத் திறமையோடு, பொறுமையோடு, நல்ல முறையில் அவையை நடத்தி வெற்றி பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் வாய்ப்பு கொடுத்து, அவர்களுக்கும் சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார் என்றுதான் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் சபைக்கு நல்ல மாபை ஏற்படுத்துகிற தீர்மானம் என்று நான் கருதவில்லை. துவேஷத்தின் அடிப்படையில், அரசாங்கத்தைக் காட்டி விட, கொள்கையில்லாத எதிர்க்கட்சிகள் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்றே கருதுகிறேன். சபை நடைபெறவில்லையென்றால், எப்படி நடைபெறும்? அவசரப்பட்டுத்தான் இந்தப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று தெரிவித்து, இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து, அதே நேரத்தில் அவருக்கு என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்து நான் அமர்கிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அவைமுன் பேரவைத் தலைவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மீது வந்திருக்கக்கூடிய இந்த நம்பிக்கையின்மையென்றப் பிரேரணையின் மீது, என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் சொல்ல விழைகின்றேன்.

சாதாரணமாக, இந்தச் சபையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் வேறு எந்தப் பிரேரணையைப்பற்றி பேசுவதைவிட, இத்தகைய ஒரு பிரேரணையைக் கொண்டு வரும்போது, அதற்கு முன்பாக இந்தச் சபைக்கு அதைக் கொண்டு வருபவர்கள் பலமுறை சிந்தித்துச் செய்ய வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் நினைவுபடுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால், நாமெல்லோரும் சேர்ந்து எந்த முறையிலே இந்த அவையை நடத்திச் செல்கிறோம் அல்லது நடத்திக் காட்டுகிறோம் என்பதை—நாம் நம்முடைய இந்த அவைக்குத் தலைவராக இருக்கக்கூடிய ஒருவர்—அவருடைய தீர்ப்பை எந்த முறையிலே பார்க்கிறோம் என்பதைப் பொருத்துத்தான் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை.

(திரு. கு. காமாட்சி தலைமை)

நம்முடைய ஜனநாயக மாபிலே மூன்று அங்கங்களாக இருக்கக் கூடிய சர்க்கார், சட்ட சபை, நீதிமன்றம் இவைகளுக்கும் மேலாக இந்த அவையிலே தலைவராக இருக்கக்கூடியவர் நீதிமானாக, அவருடைய தீர்ப்பாலே விளங்குகிறார்கள் என்ற பெயரை, நம்முடைய சபை அத்தகைய பாரம்பரியம் கொண்ட ஒருவரை இங்கே எப்பொழுதும் வைத்திருக்கிறது என்ற எண்ணத்தை இந்தத் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய நாம் எல்லோரும் உணரும்படியாக, இந்த அவைத் தலைவர் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் எந்தவித மான கருத்து வேறுபாடும் இருக்க முடியாது.

1975 ஏப்ரல் 2] [திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

இரண்டாம் முறையாக, இந்த அவையின் முன்பாக வந்திருக்கக் கூடிய இந்தத் தீர்மானம் இருக்கிறதே, இதிலே பேசியவர்கள் எல்லாம் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் நான் மொத்தமாகக் கூர்ந்து பார்த்தேன். அந்தக் கருத்துக்களிலே முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய விஷயங்களெல்லாம் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைகள் இந்த அவையின்முன் கொடுக்கப்படும்போது அவைகள் இந்த அவைக்கு வராமலே, அங்கே, அறையிலேயே தள்ளப்பட்டு விடுகின்றன என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு.

அதே போல், இந்த அவையிலே பேசக்கூடிய விஷயங்களிலே பல விஷயங்களை இந்த அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நம்முடைய தலைவர் அவர்கள் நீக்கி விடுகிறார்கள் என்பது இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு.

அதே போல், தலைவர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய தீர்ப்பு, அந்த இடத்திலே யிருந்து கொடுக்கக்கூடிய அந்தத் தீர்ப்பு இருக்கிறதே அது நடு நாயகமான முறையிலே இல்லை—அது ஆளுங் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது என்பது சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களிலே முக்கியமான மூன்றாவது குற்றச்சாட்டாகும். அத்தகையக் குற்றச்சாட்டுக்களையெல்லாம் மனதிலே வைத்துக் கொண்டு எதிர்த் தரப்பினைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த நம்பிக்கையின்மைப் பிரேரணையை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பிரேரணையைப்பற்றி பேசும்பொழுது ஒரே ஒரு விஷயம் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டதும், பேசப்பட்டதுமான அந்த விஷயம்பற்றி ஒரு கருத்தைச் சுட்டியதைப்பற்றி நானும் திருப்பி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் இங்கே இந்த அவையிலே தலைவராக இருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றி பேசும்பொழுது அவர் கொடுத்த ஒரு தீர்ப்பு ஆளுங் கட்சிக்குச் சாதக மாக இருந்தது என்ற ஒரு கருத்தை எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்களுடைய மனதிலே ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை அவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்கு, அவர்கள் அந்த ஸ்தானத்திருந்து கொடுக்கும்போது, என்னுடைய மனதிலே இது ஒரு நியாயமான கருத்து, நியாயமான ஒரு முடிவு—நான் தெரிந்து உருவாக்கிய, ஆராய்ந்து என் மனசாட்சிப் பிரகாரம் அத்தத் தீர்ப்பை வழங்கினேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியதை நான் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அந்த ஸ்தானத்திலிருந்து அவர்கள் சொல்லும்போது அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட, அவர்கள் சொன்ன தீர்ப்பு ஆளுங் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருந்தது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆனால், மனசாட்சிப் பிரகாரம் நான்

[திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி] [1975 ஏப்ரல் 2

சொன்னேன் என்ற தீர்ப்பு இருக்கிற ஆளுங் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணத்துடன் இல்லையென்பதை இந்த அவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதிலே யாரும் மறுப்பு சொல்ல முடியாது.

நம்முடைய புலவர் மீது சொல்லப்பட்ட பல குற்றச்சாட்டுக்களிலே முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய குற்றச்சாட்டுக்களிலே அவர்கள் தன்னுடைய கடமையை நிறைவேற்றக் கூடிய நேரத்திலே அவர்கள் தன்னுடைய தீர்ப்பை எல்லாம் ஆளுங் கட்சிக்குச் சாதகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது ஒன்றாகும். அந்தக் குற்றச்சாட்டைப்பற்றி, நான் பலமுறை அந்தக் குற்றச்சாட்டு சரிதானு, அவர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டில் உண்மையில் நியாயபூர்வமாக தன்னுடைய கடமையைச் செயல்படுத்தியதன் காரணமாக, அவர்கள் சொன்ன அந்தத் தீர்ப்புகள் எல்லாம் ஆளுங் கட்சிக்குச் சாதகமாக அமைய வேண்டுமென்று அவர்கள் நடந்திருந்தால், நானும் எதிர்க் கட்சிகளுடன் சேர்ந்து சுட்டிக்காட்டியிருப்பேன்—நீங்கள் வேண்டுமென்றே ஆளுங் கட்சிக்குச் சாதகமாக, இன்டன்ஷனலாக சில தீர்ப்புகள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், உங்கள் கடமைகளிலிருந்து நீங்கள் மீறியிருக்கிறீர்கள், மாறியிருக்கிறீர்கள் என்று நான் செல்லி இருப்பேன். எப்படியிருந்தாலும், இங்கே இருக்கக்கூடியவர்களுடைய மனதிலே நீங்கள் அளித்தத் தீர்ப்புகள் இவைகள் எல்லாம் அந்த ஸ்தானத்திலேயிருந்து கொண்டு மனசாட்சிப்படி எதிர்க் கட்சிகளுக்கு விரோதமாக அந்தத் தீர்ப்புகள் எல்லாம் இருக்கின்றன—ஆளுங் கட்சிக்குச் சாதகமாக ஒரு எண்ணத்தை அவர்கள் மனதிலே ஏற்படுத்தியிருந்தாலும், நாம் அதற்கு மேற்கொண்டு, அந்தத் தீர்ப்புகளே வேண்டுமென்றே நீங்கள் கொடுத்திருப்பீர்களா என்று பார்க்கும்போது, நிச்சயமாக இல்லையென்றே நாம் சொல்லவேண்டும்.

நாம் அதைத்தான் சிந்திக்க வேண்டும். ஏன் என்று கேட்டால் அந்த ஸ்தானத்திலிருந்து சொல்லக்கூடிய தீர்ப்புகள் எல்லாம் நமக்குச் சாதகமாக இருக்கும் அல்லது இன்னொருவருக்கு சாதகமாக இருக்கும் என்றெல்லாம் நாம் நினைத்துப் பார்க்க முடியாது. யாராவது ஒருவருக்குச் சாதகமாக இருக்கும்; யாராவது ஒருவருக்கு பாதகமாக இருக்கும். ஆகவே, ஒவ்வொரு முறையும் தீர்ப்புக் கொடுக்கும்போது உங்கள் மனதிலே அந்தரங்கமாக ஏதாவது நோக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டதா என்று மறுமுறையும் மறுமுறையும் சிந்தித்துப் பார்த்தால் அப்படி ஒன்றும் இல்லை. புலவராக இருக்கக்கூடிய ஒருவர், நக்கீரர் போன்றவர்கள் இறைவனே எதிர்த்து நியாயத்தைச் சொல்லியிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அந்த வழியில் வந்தவர்கள் தங்கள் கட்சிக்குச் சாதகமாக நீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 2] [திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இந்தச் சபையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் ஒரு சாராருக்குச் சாதகமாக அல்லது பாதகமாக தீர்ப்பு வந்தாலும்கூட நிச்சயமாக அந்த எண்ணத்தில் அது கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நினைப்பதற்கு இது ஒரு சந்தர்ப்பமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

பேசப்பட்ட பல விஷயங்களை எல்லாம் மொத்தமாக எக்ஸ்பஞ்ச் செய்து விட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுச் சொல்லப்பட்டது. இவையெல்லாம் நம்முடைய விதிமுறைகளிலே இன்னும் சில திருத்தங்களை நாம் செய்ய வேண்டிய அவசியத்திலே இருக்கிறோம் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. சபா நாயகராக இருக்கக்கூடிய ஒருவர் அவர் செயல்படக்கூடிய விதத்தை கட்டுப் படுத்தக்கூடியவர்கள் இந்த அவையிலே இருக்கக்கூடியவர்களாகிய நாம்தான். நாமேதான் எப்படி இந்த அவையை நடத்த வேண்டுமென்று நமக்கே சில விதிமுறைகளை வகுத்துக்கொண்டு கொடுத்து வைத்திருக்கிறோம். அந்த விதி முறைகளிலே அறையிலே தள்ளலாமா அவையிலே தள்ளலாமா என்பதைப் பற்றித் தெளிவாக இல்லை, அதனால் பல சர்ச்சைகள் வருகின்றன, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இனிமேலாவது நம்முடைய விதிமுறை களிலே எல்லாம் என்ன என்ன மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றைச் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது என்று சொல்லி இந்தப் பிரேரணைக்கு எந்தவிதமான அவசியமும் இல்லை என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு புலவர் அவர்கள் மீது எதிர்க் கட்சியினர் கொண்டுவந்திருக்கின்ற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மா னத்தை எதிர்த்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புலவர் அவர்களே, உங்களைப் பார்க்கும்போது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: என்னைப் பார்த்துப் பேசுங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு புலவர் அவர்களைப் பார்க்கும்போது எனக்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், பாத்திரம் அறிந்து பிச்சையெடு என்று. உங்களை ஆதரிப்பதற்கு நாங்கள் இருநூறு பேர்கள் இருக்கிறபோது உங்களை எதிர்க்கிற 35 பேர்களுக்கு நீங்கள் எவ்வளவோ சலுகைகளையெல்லாம் கொடுத்துப் பார்த்தீர்கள், அப்படி நீங்கள் கொடுத்தும் இப்படி ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறதே என்று வேதனைப்படுகிறேன். நம்முடைய சட்டப் போவை விதிமுறைகளை வைத்துக்

[நா. வீராசாமி] [1975 ஏப்ரல் 2

கொண்டு ஏதாவது விரோதமாக நடந்துவிட்டீர்களோ என்று நான்கூடப் பார்த்தேன், ஆனால் சட்ட மன்றத்திற்கு வெளியே நடந்த நிகழ்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டு, ஆகவே நம்பிக்கையில்லை என்று சொன்னீர்கள்.

அப்படியே வைத்துக்கொண்டாலும், அவர்கள் சொன்னீர்கள் பட்டா வாங்கினீர்கள் என்று. இந்த நாட்டிலே பட்டா வாங்குவது என்ன பாவமா? பட்டா வாங்கியது உண்மைதான், ஆனால், எங்களுடைய தலைவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள், யார் பட்டா வாங்கியிருந்தாலும் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், அதற்குப் பிறகு அவர்கள் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால், இப்போது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள், திருமதி சத்தியவாணி முத்து அம்மையார் அவர்களும் சொன்னார்கள். நம்முடைய புலவர் அவர்கள் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்கள். அதேபோல் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய தலைவர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களிடம் திருப்பிக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்வாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன் . . .

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: ஒரு தவறான செய்தியை திரு. வீராசாமி அவர்கள் கூறுகிறார்கள். பட்டா கொடுப்பது என்பது வேறு, குத்தகைக்குக் கொடுப்பது என்பது வேறு.

திரு. கோவை செழியன்: சத்தியா ஸ்டூடியோவை . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சொல்லாததை நீங்கள் ஏன் சொல்லீர்கள்?

திரு. நா. வீராசாமி: திருமதி சத்தியவாணி முத்து அம்மையார் அவர்கள் குழந்தைகள் காப்பகம் என்று வைத்து அதற்கு நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு நான் போய்ப் பார்த்தேன். அங்கே காப்பகமும் இல்லை குழந்தைகளும் இல்லை. அந்த நிலத்தை, அங்கே குழந்தைகள் இல்லாத காரணத்தினாலே, திருப்பிக் கொடுப்பார்களா?

திருமதி சத்தியவாணி முத்து: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் வழக்கமாகப் பேசுவார், அப்படிப் பேசுகிறார் என்று எடுத்துக்கொள்கிறேன், நான் அதற்காக வருத்தப்படவில்லை. அரிசனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தை அவர்கள் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நான் அண்ணாவின் பெயரால் அனைத இல்லம் நடத்துவதற்காக கேட்டேன். அதை யார் வேண்டுமானாலும் வந்து பார்த்துக்கொள்ளலாம். அங்கே அனைத இல்லம்

[1975 ஏப்ரல் 2 [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

இருக்கிறதா, பிள்ளைகள் இருக்கிறார்களா, முறைப்படி நடக்கிறதா என்று பார்க்கலாம். நான் முறைப்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டு முதலமைச்சர் அவர்களையும் வருவாய்த் துறை அமைச்சரையும் கேட்டு சில விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு கொடுக்கப்பட்ட நிலம்தான் அது. அதை நான் ஏன் திருப்பித் தர வேண்டும்? போடப்பட்டிருக்கிற விதிமுறைகளுக்கு மீறியிருந்தால் அதைத் திருப்பி எடுத்துக்கொள்கிற உரிமை அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் புலவர் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகக் கொடுத்த நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசு பட்டா கொடுத்திருக்கிறது. அண்ணா தி.மு.க. கட்சித் தலைவர் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உங்கள் வரையிலும் சொல்லுங்கள். அந்தத் தலைவர்பற்றிப் பேச வேண்டாம்.

திரு. நா. வீராசாமி: நான் சொல்வது புலவர் அவர்கள் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்கள். அப்படித் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லையென்றால் அவரோடு சேர்ந்து நானும் எந்தத் தண்டனைக்கும் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே புலவர் மீது 35 பேர்கள் நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் செய்யாறு தொகுதி மக்கள் உங்களை மூன்று முறைகள் நம்பிக்கை வைத்துத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அவருடைய குடும்பம் பெரிய குடும்பம். அவருக்கு 12 ஏக்கர் நிலம் இருந்தது, அதிலே 10 ஏக்கர் நிலத்தை விற்றார்கள், 2 ஏக்கர் நிலம் இருந்தது, அதற்குப் பின்னால் நிலம் கேட்டார்கள், வாங்கிய நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்கள்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள் பதவி கொடுத்தால்தான் சட்ட மன்றத்திற்கு வருவேன், பதவி கொடுக்கிறார்களா என்று அவர்கள் கேட்டதாக சொன்னார்கள். அது உண்மையா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். பதவி இல்லையென்று சொன்னவுடனே புதிய கட்சி ஆரம்பித்து தி.மு.க.-வை ஒழித்துவிடுகிறேன் என்று சவால் விடுகிறவர்கள் இப்படிப் பேசுவது எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: விவாதம் எங்கேயோ போகிறது. தலைமையின் சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்துதான் நான் விலகி கட்சி ஆரம்பித்தேன். பதவி கொடுத்தால்தான் சபைக்கு வருவேன், இல்லாவிட்டால் வரமாட்டேன் என்று நான் சண்டித்தனம் செய்யவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தலைமையின் சர்வாதிகாரத்தைக் கண்டித்து வெளியே வந்து கட்சி ஆரம்பித்தேன் என்று சொல்கிறார்கள். அமைச்சராக இருக்கும்போதே கண்டித்து வெளியே வந்து இருந்தால் நாடு புகழ்ந்து இருக்கும், பாராட்டியிருக்கும், உலகமே மாலை போட்டிருக்கும்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் அன்றைக்குச் சொன்னபோது முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர் மத்திப் கூட கொஞ்சம் வேகமாகப் பேசினார்கள். ஒரு அரசு போடுகிற உத்திரவை....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் அதைச் சொல்லவில்லை. சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்து வெளியேறி புதிய கட்சி ஆரம்பித்தேன் என்றார்கள். சர்வாதிகாரத்தை அமைச்சராக இருக்கிறபோதே சுட்டிக்காட்டி வெளியேறி இருந்தால் நாடு பாராட்டியிருக்கும், அமைச்சர் பதவியிலிருந்து விலக்கப்பட்ட தற்குப் பிறகு சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்து வெளியேறினேன் என்று சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டின்போதே நான் அரிசன நல மானியத்திலே பேசும்போது அமைச்சராக இருக்கும்போது நான் பேசினேன். குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றி...

MR. DEPUTY SPEAKER : That is not relevant now.

திரு. நா. வீராசாமி : அதேமாதிரி இங்கே அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது என்ன பள்ளிக்கூடமா என்று. பள்ளிக்கூடம் என்றால் பாவம் செய்யக்கூடிய இடமா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்...

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் என்னைப்பற்றிச் சில வற்றைச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பதிலைச் சொல்கிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் வேறு திசை திருப்பும் வகையில் விவாதத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டாமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்லிவிட்டீர்கள்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இன்னும் சொல்லவில்லையே. நான் பேசிக் கொண்டே இருக்கிறேன், இன்னும் முடிக்கவில்லையே.

1975 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுதிருக்கிற பிரச்னையை விட்டுவிட்டுப் பழைய பிரச்னையைப் பேசினால் நேரம் போதாது என்பதற்காகத் தான் கூறுகிறேன்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : முதல்மைச்சரவர்கள் பழைய பிரச்னையைக் கிளப்பினார்களே, அமைச்சராக இருக்கும்பொழுது ஏன் பேசவில்லை என்று . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நான் சொல்லாததைக் கற்பனை செய்து பேசக் கூடாது. வீராசாமி அவர்கள் பேசும்பொழுது நீங்கள் ஏன் புதுக் கட்சி ஆரம்பித்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். புலவருக்குப் பதவி தரவில்லை, அதற்காகக் கோபித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொன்னீர்களே, ஆனால் நீங்கள் புதுக் கட்சி ஆரம்பித்தது ஏனென்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது நான் குறுக்கீடு செய்யவில்லை. அம்மையார் அவர்கள், தலைமையின் சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்து நான் புதுக் கட்சி ஆரம்பித்தேன் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நான் சொன்ன பதில், தலைமையின் சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்துப் புதுக் கட்சி ஆரம்பிப்பதாக இருந்தால் அமைச்சராக இருக்கும்பொழுதே புதுக் கட்சியை ஆரம்பித்திருக்கலாமே என்று— அவ்வளவுதான் நான் சொன்னேன்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : புலவர் கோவிந்தன் அவர்களுக்குப் பதவி தராமல் இருந்ததற்குக் காரணம் வேறு இருக்கலாம். என்னைப் பதவி நீக்கம் செய்ததற்கான காரணம் வேறு. நான் அமைச்சராக இருந்தபொழுது ஏதேனும் குற்றமிருந்தால் நீக்கியிருக்கலாம். நான் ஜனநாயக முறைப்படி பேசினேன். லத்தீப் அவர்கள்கூடக் கேட்டார்கள், யார் அந்த அதிகாரி என்று. நான் அதிகாரியைச் சொன்னேன். ஜனநாயகப்படி இந்த ஆட்சி இருக்க வேண்டுமென்று லத்தீப் அவர்கள் கருதியிருந்தால், யார் அந்த அதிகாரி என்று கேட்ட லத்தீப் அவர்கள், அதற்கு நான் விளக்கம் கொடுத்தபிறகு, யார் அந்த அதிகாரி என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அந்த அதிகாரியின்மீது நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று எதிர்க் கட்சியிலேயிருந்தால்கூட கேட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் அப்படிக் கேட்கவில்லை. ஜனநாயக முறைப்படி நான் போராடினேன். ஆனால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் என்னை வெளியேற்றம் செய்தார்கள். நான் வெளியே வந்து கட்சியை ஆரம்பித்தேன். ஆனால் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் அப்படி ஜனநாயக முறைப்படி கட்சியில் போராடினாரா? மக்கள் ஓட்டுப் போட்டார்கள் என்றால் . . . (மணியடிக்கப் பட்டது)

திரு. நா. வீராசாமி: இப்படி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசும் பொழுது கூறினார்கள். எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களையெல்லாம் சார்ஜண்டை விட்டு வெளியே கொண்டு போய்த் தள்ளுகிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள், புலவரே வந்தா தள்ள முடியும்? விதிமுறைகளை வைத்திருக்கிறோம். யாரை வெளியே போங்கள் என்று தலைமை சொல்லிவிட்டால் வெளியே போய்விட வேண்டியதுதான். இதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல முடியும். நல்லசாமி எனபவர் இங்கு உறுப்பினராக இருந்தபொழுது, முதலமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சரை வற்புறுத்தக் கூடாது என்று அப்போதிருந்த தலைவர் தீர்ப்பு கூறினர். அவர் தொடர்ந்து வற்புறுத்தியதால் உடனடியாக வெளியேற்றினர்கள், உடனே கண்ணியம் மிக்கவரான அந்த உறுப்பினர் உடனே வெளியேறினர். நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், இந்த மன்றத்திலே எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் இன்றைக்கு ஒரு நாளாவது தங்கள் மனச்சாட்சியைத் தொட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அப்படித் தொட்டுப் பார்த்தால் தலைவரவர்களே [redacted]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எந்தப் பேரவைத் தலைவர் அப்படி வெளியேற்றினர் என்று சொன்னால் தேவலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, நான் சொல்வது, 2-8-1966-இல் மாண்புமிகு திரு. செல்லபாண்டியன் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் அவைத் தலைவராக இருந்தார். அந்த நேரத்திலே இப்படிப்பட்ட சம்பவம் நடந்தது. நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் இன்று ஒரு நாளாவது மனச்சாட்சியை அவர்கள் தொட்டுப் பார்க்க வேண்டும். வயதான காலத்திலே புலவர் கோவிந்தன் அவர்களை உட்கார வைத்துவிட்டு, * பேசுகிற பேச்சுக்கள் . . .

திரு. க. உறொ. எட்மண்ட்: * என்று சொல்வது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: * என்று சொல்வது வேண்டாம். I expunge those words.
என்பதை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்துவிட்டேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: நான் சொல்வதற்குக் காரணம், எதிர்க்கட்சியிலே இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் தர்ணா என்ற பெயரிலே இதே சட்டமன்ற லாபியிலே உள்ளபடியே அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்கள், போட்ட கூச்சல்கள் யாரையுமே . . .

திரு. எஸ். வடிவேல்: சட்டசபையின் நேரமும், காலமும் வீணாகிறதே.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். *

* * *

மாண்புமிகு போவைத் துணைத் தலைவர் : * இந்த பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டரையே எக்ஸ்பஞ்ச் செய்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, அப்படித் தர்ணு செய்தார்கள அந்த நேரத்தில் இங்கே எழுப்பப்பட்ட . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : I have expunged the point of order and other consequent proceedings.

திரு. நா. வீராசாமி : அந்த நேரத்திலே இந்த மன்றத்திலே போடப்பட்ட கூச்சல்களெல்லாம் உள்ளபடியே இந்த மன்றத்தின் மாண்பைப்பற்றி கருதுபவர்களுக்கு வருத்தத்தைத் தராமலிருக்காது. அதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்களிடம் தனித் தனியாகக் கேட்டால் சொல்வார்கள். அந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றி வருத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற, இந்த மன்றத்தின் மாண்பைக் காப்பாற்ற இம்மாதிரி உறுப்பினர்களும் முறையாக நடந்திருக்கிறார்களா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நான் யாருடைய பெயரையும் குறிப்பிடவில்லை. பல நேரங்களில் தீர்ப்பு வழங்கும்பொழுது பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம், அதனால் கோபம் வருகிறது. ஆனால் அந்த நாற்காலியிலே உட்கார்ந்திருப்பவர்களைப் பற்றிப் பேசப்பட்ட பேச்சுக்கள் . . .

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் உண்மைக்குப் புறம்பான சில நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is a making a general statement.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தர்ணு நடத்தினோம், அதற்காக வருத்தம் தெரிவித்ததாகச் சொன்னார்கள். என்றைக்கும் நாங்கள் வருத்தம் தெரிவிக்கவும் இல்லை, வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியமுமில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : அவர்களுடைய ஒவ்வொரு தலைவரும் தனிப்பட்ட முறையிலே வருந்தியிருக்கிறார்கள்.

---

* மாண்புமிகு போவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: மறுபடியும் மறுபடியும் அதையே சொல்கிறார்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I deny that.

THIRU K. T. K.TANGAMANI : I am moving a privilege motion.

ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பவம் இந்த மன்றத்திலே நடந்தது—இந்த மன்றத்திலே நடைபெற்று, ஒவ்வொரு கட்சித் தலைவரும், நாங்கள் பேசிவிட்டு வெளியே சென்றோம். அதற்குப் பிறகு சில விஷயங்கள் முடிந்தன. அப்படியிருக்கும் பொழுது உண்மைக்கு மாறுக நாங்களெல்லாம் வருத்தம் தெரிவித்ததாக உறுப்பினரவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்னையை பிரிவிலெஜ் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : I will consider it and give my ruling tomorrow.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, அந்தப் பிரச்னைக்குள்ளே போக நான் விரும்பவில்லை. இங்கே உள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு தலைவரவர்களும் அறிவார்கள். ஆனால் நான் சொல்ல விரும்புவது, ஒருவரை இந்த மன்றத்திலே உட்கார வைத்து, விதிமுறைகளைக் கொடுத்துவிட்டு, அதற்கு மாறுக இப்படி நடந்து கொண்டால் எப்படி நடத்த முடியும்? நேற்று கோவை செழியன் அவர்கள் அழகான ஒரு பொன் மொழியைச் சொன்னார்கள். ஆளுங்கட்சிக்குப் பாதகமாக இருந்தால் எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் அந்த நாற்காலியின் ரூலிங்கை எப்படி வேதவாக்காக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. ஆறுமுகம் அவர்களின் இராஜினாமாவை அவைத் தலைவர் முறைப்படி ஏற்றுக்கொண்டார்கள். எங்கே அதை ரீ-கன்சிடர் செய்வார்களோ என்று கோவை செழியன் அவர்கள், அவசர அவசரமாக அந்த இடம் எப்படிப் பட்ட இடம் தெரியுமா, அந்த இடத்திலிருந்து வருகின்ற ஒவ்வொரு வார்த்தையும் எப்படிப்பட்ட வார்த்தை தெரியுமா, அதை அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற பொன்னான கருத்தை நேற்று கூறினார்கள். நேற்று சொல்லிய மாதிரியே அதை அன்றுடம் சொல்லுங்கள். நேற்று ஏற்றுக்கொண்ட அந்தப் பொன்மொழியை அன்றுடம் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

1975 ஏப்ரல் 2]

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நேற்று நடந்த மாதிரியே அவர் என்றைக்கும் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் ஆசை. அப்படி நடந்து கொண்டிருந்தால் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமே வந்திருக்காது.

திரு. நா. வீராசாமி : அவர் ஒரேமாதிரிதான் நடக்கிறார், ஆனால் அதைப் பார்க்கின்றவர்கள் கண்ணோட்டம் வேறுமாதிரியாக இருக்கிறது. ஆகவேதான் சொல்கிறேன். நிறைய ஆதாரம் இருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலே புதிய பழக்கங்களே உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த சட்டப் பேரவைத் தலைவர்கள் எவ்வளவு கண்டிப்பாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று நீங்கள் விதிமுறைகளைத் தளர்த்தி, அதற்கு மேலேயும் சென்று, ஒரு பக்கத்திலே பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டராலும், பாயிண்ட் ஆஃப் எக்ஸ்ப்ளனேஷனாக இருந்தாலும் கூடியவரையில் அனுமதிக்கின்றீர்கள்.

இன்னும், 1958-59 ஆம் ஆண்டில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேள்வி கேட்டால் அதற்கு விவரமான பதிலிருந்தால் வீட்டிற்கு அனுப்புங்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில் முடியாது, சட்டப்படி கொடுக்க முடியாது என்று அப்பொழுதிருந்த அவைத் தலைவர் கூறியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், இன்றைய தலைவர் உறுப்பினர்கள் துணைக்கேள்வி கேட்க வேண்டும் என்று கருதி வீட்டிற்கு விவரமான பதில்களே அனுப்புகிறார்கள். இறுதியாக ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எந்த அளவிற்கு இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியைக் குறை சொன்னாலும் அந்த இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஆளும் கட்சிக்கு எவ்வளவு எதிராகத் தீர்ப்புகள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் ? தீர்ப்புகள் என்றால், நேரத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள் ?

சமீபத்தில் கவர்னர் உரைமீது விவாதம் ஏறத்தாழ 944 நிமிடங்கள் நடந்திருக்கின்றது. 46 பேர் விவாதித்திருக்கின்றார்கள். ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் 167 பேர் இருக்கிறார்கள் ; அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் 160 நிமிஷந்தான்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : நான் 1952-லேயே உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். அப்போது அப்படி ஒன்றும் சபாநாயகர் கூறவில்லை. அதையெல்லாம் விவாதிப்பதற்காகத்தான் நாம் இங்கே வந்திருக்கிறோம். திரு. சிவஷண்முகம்பிள்ளை என்றைக்கும் அந்த மாதிரி தீர்ப்பு வழங்கியதில்லை. வீட்டுக்கு அனுப்ப முடியாது என்று சொன்னதில்லை.

திரு. தா. வீராசாமி: 1958-ஆம் ஆண்டு நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளை வைத்திருக்கிறேன். அனுமதி கொடுத்தால் படிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, 19-3-1958ல்—

Yesterday Mr. T. S. Ramaswami said that he would not put a question because it was mutilated.

என்று ஆரம்பித்து விவாதம் தொடங்குகிறது. மூன்று பக்கங்கள் இருக்கின்றன. "வீட்டுக்கு அனுப்ப முடியாது; அது அகைன்ஸ்ட் தி ரூல்ஸ்" என்று முன்னாலே இருந்த சபாநாயகர் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார். இன்று நீங்கள் எங்கள் வீட்டுக்கு அவைகளை எல்லாம் அனுப்புகிறீர்கள். பதிலை அனுப்புகிறீர்கள். உறுப்பினர்களுக்கு சவுகரியம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற வகையில் செய்து கொடுக்கிறீர்கள்.

நான் சொல்ல வந்ததை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தடுத்து விட்டார்கள்.

கவர்னர் உரைமீது விவாதம் 944 நிமிஷம் நடந்தது; ஆளும் கட்சிக்குக் கொடுத்தது 160 நிமிஷந்தான். ஏறக்குறைய 46 பேர் பேசியிருக்கிறார்கள்; அதிலே நாங்கள் 18 பேர்தான். 167 பேருக்கு முறைப்படி ஒதுக்க வேண்டிய நேரம் 750 நிமிஷம். ஆதில் ஒரு பங்குகூட அனுமதிப்பதில்லை. எங்களைப் புறக்கணிக்கிறீர்கள். பல பேர் கொறடாவிடம் சென்று பேச வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். பேச வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் வேறு கட்சிக்குப் போய்விடலாமா என்று கூட எண்ணுகிறார்கள்.

கிராமங்களுக்குச் சென்றால் நீங்கள் எல்லாம் சட்டமன்றத்தில் பிரச்னைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதில்லையா என்று எங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். எப்போதும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேச்சுத்தான் பத்திரிகையில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஊருக்குப் போனால் "நீங்கள் எல்லாம் சட்டமன்றத்தில் தூங்குகிறீர்களா, பேசுவதே இல்லையா?" என்றெல்லாம் ஆளும் கட்சிக் காரர்களை கேலி செய்யும் அளவுக்கு நிலைமை இருந்து வருகிறது.

பட்ஜெட் விவாதத்திலே 1,215 நிமிஷம் விவாதிக்கப்பட்டது. அதிலே ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு 341 நிமிஷந்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். விவாதத்திலே 68 பேர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; அதிலே ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் மிகக் குறைவான எண்ணிக்கையில்தான் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த விவாதத்திலும் உங்களுக்கு நேரம் அப்படித்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சீக்கிரமாக முடியுங்கள்.

[1975 ஏப்ரல் 2

திரு. நா. வீராசாமி: ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு அதிகமான பலம் இருக்கும் ஒரே காரணத்தால் புறக்கணிக்கிறீர்கள். கேள்வி நேரத்தில் கையைத் தூக்கித் தூக்கி உயர்த்தினாலும் கவனிப்பதில்லே. சில பேருக்குத்தான் 'கோட்டா' வைத்திருக்கிறீர்கள். எங்களைப் போன்றவர்களை நீங்கள் கவனிப்ப தேயில்லே. இரண்டு கேள்வி கேட்கக் கூட அனுமதி கிடைப்பதில்லே. உங்கள் கண்கள் எங்கள்மீது படுவதே இல்லே.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? "எப்போது பார்த் தாலும் நீங்கள் முதலமைச்சரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், அவர் சொல்லுவதைக் கேட்கிறீர்கள்" என்று சொல்லுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: திரு. வீராசாமி அவர்கள் நீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிறாரா, எதிர்த்துப் பேசுகிறாரா?

திரு. நா. வீராசாமி: கடைசியாகத் தெரிந்து கொள்வீர்கள். அந்த இடத் தில் உட்கார்ந்தால் நேராகத்தான் பார்க்க முடியும். முதலமைச்சர் தலைவருக்கு நேராக உட்கார்ந்திருக்கும் காரணத்தால் தலைவர் தன் தலையை பின்னாலே திருப்பிக் கொள்ள முடியுமா? இதையெல்லாம் நம்பிக்கையில்லே என்று சொல் லுவதற்குக் காரணமாகச் சொல்லுவதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே வேதனையாக இருக்கிறது.

இன்றைக்கு ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற, கொடுத்திருக்கும் விதிமுறைகளை வைத்துக்கொண்டு புலவர் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு நியாயமாக நேர்மையாக நடக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உறுப் பினர்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து நடப்பார்களேயானால் தலைவர் அவர்கள் கடமையை நல்ல முறையில் ஆற்ற முடியும். புலவர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கின்ற எண்ணிக்கையைப் பார்த்து ஆளும் கட்சி உறுப் பினர்களுக்குத் தகுந்த வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி புலவர் அவர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்வது—

35 பேர் நம்பிக்கையில்லே என்று சொல்லலாம். ஆனால் 200 பேருக்கு உங்கள் மேல் மெத்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. 35 பேர் நம்பிக்கை இல்லே என்று இங்கே சொல்லலாம். ஆனால் செய்யாறு தொகுதியில் 3 முறை நீங்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறீர்கள். அதிலே பட்டா விவகாரம் வந்ததற்குப் பின்னாலே, 15,000 வாக்குகள் அதிகமாகப் பெற்று வெற்றி பெற்றிருக்கிறீர்கள். ஏன்? புலவர் அவர்கள் சாகும் வரையில் செய்யாறு தொகுதியில் வெற்றி பெறத்தான்

போகிறார். தமிழ்நாட்டு மக்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுவதைப்பற்றிக் கவலைப்படவே இல்லை. எதிர்க்கட்சிக்கு அஞ்சி அஞ்சி நீங்கள் இருப்பதைவிட உங்களுடைய அதிகாரத்தை முறையாகத் தொடர்ந்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இருக்கின்ற உரிமைகளை ஆளும் கட்சிக்கும் முறையாக கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கோவை செழியன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு திரு. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு பிரிவிலேஜ் கொடுத்தார்கள். தீர்ப்பை நாளைக்குத் தருவதாகச் சொன்னீர்கள். தீர்ப்பு வருகிற வரையில் செய்தி வெளியில் வராமல் இருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நாளைக்கு உரிமைப் பிரச்சினை மீது தீர்ப்புச் சொல்லும் வரையில் அந்தச் செய்தி பத்திரிகையில் வெளியிடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் பேசும்போது பள்ளிக்கூடத்தை மதிப்புக் குறைவாகச் சொல்லவில்லை. சிறிய பிள்ளைகளைப் பள்ளியில் கட்டுப்படுத்த எல்லா வித பயமுறுத்தல்களையும் கையாள்வார்கள். ஆனால் நாங்கள் இங்கு ஒரு லட்சம் மக்களின் பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறோம். நமக்கென்று பொறுப்புகள் உண்டு. சட்டசபையில் பொறுப்பு இல்லாமல் 'நீ வெளியே போ' என்று சொன்னால் அது எப்படி மரியாதைக் குரியதாக இருக்குமென்றுதான் கேட்டேன். இது தெரியாமல் எதையாவது பேசிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம்.

திரு. நா. வீராசாமி: உறுப்பினர்கள் பொறுப்போடு நடந்து கொண்டால் தலைவர் அந்த நிலைமைக்குச் செல்ல வேண்டியநிலை வராது.

(மணி அடிக்கப்பட்டு திரு. பொன்னப்ப நாடார் பேச அழைக்கப்பட்டார்.)

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I rise to support the motion which is under discussion. It is my painful duty to point out certain things before this House.

Sir, so far as the motion expressing want of confidence in the Hon. Speaker is concerned, it is an extraordinay remedy that has been given to us as per the Constitution. It has been admitted by the hon. Member Thiru N. Veerasami that only 35 members of this House have no confidence in the Hon. Speaker. The

1975 ஏப்ரல் 2] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Speaker is a member of this House. He is the Chairman of the House and his rights flow from the House. I am sorry to say that he has flouted the rules. He has not followed the rules which he is bound to support. He is the defender of the Constitution. He is the protector of the rights of this House. Has he performed that duty impartially and scrupulously? That is the question which will have to be answered. According to me, Sir, he has not discharged his duties fearlessly. On the other hand, suffice it for me to say that he has been partial towards the Ruling Party. The question arose regarding a particular matter, drought relief. That has been in the minds of many people, the question of drought. A particular Minister in the Centre, Mr. C. Subramaniam made a speech at Madras. That has been taken exception to by the Hon. Chief Minister before this House. I do not want to apportion the blame on any of the Ministers. But suffice it for me to say that the attitude taken by both parties, both Central Minister and Chief Minister here is not happy because all these things were controversial.

So far as drought is concerned, we feel that politics should not be there and that for the people of Tamil Nadu suffering from drought, relief should be rushed both by Centre and State Government. In that controversy certain announcements have been made by the Chief Minister. A privilege motion has been tabled by the hon. Member Thiru K. T. K. Tangamani stating that the Chief Minister has committed breach of privilege and he has sent a notice. What is the procedure that has been adopted by the Hon. Speaker, is the question that we will have to consider. He has rejected that in his Chamber. Now whether he has not such extraordinary powers is a matter which is well in dispute and doubt. I say that the Hon. Speaker might even now say that the previous Speakers have decided that the Speaker can decide in his Chamber that there is no *prima facie* case. Now, in this important thing, I would once again reiterate and affirm that the rules have since been changed. But the rules as they existed previously have been whittled down and the rules are entirely different now. So far as this particular aspect is concerned, I would even now urge that he has acted arbitrarily and against the rules; in the matter of interpreting the rules, he should exercise his discretion and he should give an opportunity to the mover of the resolution. The rules are quite clear that when

there is a *prima facie* breach of privilege, he can refer it to the Committee of Privileges. But in this case, with great haste, with indecent haste he has decided the matter. That is the charge. He could have summoned Mr. Tangamani to his Chamber and explained the details or he could have allowed him to move his motion and ascertained his views and then decided. On the other hand, he has taken a decision, a categorical decision, a preconceived decision, dismissing the motion *in limine*. That is illegal, that is against the rules and that is my contention and that is the reason why, Sir, we emphatically say that he has not protected the rights of the Members of this House.

Sir, the Chief Minister is the head of the administration and he has made a statement on the floor of the House. It has been asked 'why did you not protest on that day itself', 'why did you not raise a privilege matter on that day?'. That was one of the points raised. It may be said that we did not raise it on that day. But what prevents us from raising it the next day? Well, when the House met, on the spur of the moment, on the heat of the moment we did not just give the privilege motion. Does it speak well of the Speaker, is it right on the part of the Speaker to say 'I am disallowing the motion on the ground that there is no *prima facie* case?' If there was no *prima facie* case, if he felt that there was no *prima facie* case, he should have asked for the views of all persons; I do not say that he is bound to hear all the Leaders of Opposition Parties or other Members of the House. We feel that the rights of the House have been given the go-by by the Hon. Speaker. That is the reason why we once again say that he has not acted fairly.

Sir, so far as drought relief is concerned we in the Congress (O) Party have to make a decision. In a section of the press it has been stated that we are opposing it and that has been commented upon by the Chief Minister himself. Sir, one Press representative asked me 'what is the matter' and I had occasion to say that we have an open mind and we have to consult our Leader Kamaraj before announcing a final decision. That has been given another interpretation as though we are opposing it tooth and nail and some are crying from the house tops to condemn us that we are opposed to this drought relief fund. I say with all the responsibility and all the humility at my command that we are not. I would say

that the Hon. Minister at the Centre has given one month's salary to your fund. He has come down, he has climbed down and I think he has respected public opinion; that is a matter which requires clarification. That is incidental.

Sir, another point to which I wish to refer regarding the Speaker is this. Several things have happened inside the House. We only recall all that happened on 2nd December when the Hon. Member, Mr. Mathialagan while he was the Speaker, was removed. We do not want to repeat all those things here. We have got a responsibility. We have got a duty and as such we feel as responsible Members of the Opposition, that our rights and rights of this House should be well protected. It is with that good faith and conviction that we have brought forward this motion on that day. The hon. Member who is now sitting in the ADMK staged the whole drama and I do not want to re-introduce all the things and attack him collaterally for all those things. Suffice it for me to say that we, sitting here, have got a duty to the public as well as to this House. Our duty is to protect the interests of the Members of the House as well as the House and the public and I think, Sir, that our rights were not properly protected.

Another point which I want to refer to is regarding the resignation of the hon. Member, Mr. Arumugam. Sir, the constitutional provision has been given the go-by. Whether it is voluntary resignation, whether there was any coercion or interested hands in it or whether the resignation letter was genuine all these things will have to be just gone into. Whether that has been done has not been said to the Members of the House. The House is in session and so we are entitled to know why one hon. Member has tendered his resignation, what are the contents of his letter, the contents could have been read or at least it should have been shown to some Members so that we can satisfy ourselves regarding the genuineness of the letter.

Sir, there have been some doubts and even now some doubts are lurking in our minds whether the resignation letter has not been properly sent. Probably that may even go to the Court and I do not want to say anything regarding that now. Have the constitutional provisions been strictly enforced; have they been complied with? I say, Sir, it has not been done and that is the charge, the second charge that we level.

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1975 ஏப்ரல் 2

Another point which I want to refer to is this. So far as the Congress (O) is concerned, it has been said by the hon. Member Mr. Veerasami that the opposition has been given too much of time and all that. We have got a grievance that we have not been given due time. Verification of the timings given would clearly show that our Members have not been given proper hearing and time as has to be given to us.

Another point is this. We have tabled several adjournment motion and call attention notices. All these things were rejected *in Limine* without assigning any valid and proper reasons. I say that he has exceeded his rights as Speaker. One pertinent thing I want to emphasise before this House and that is regarding one notice given by me regarding the drought conditions prevailing in our district. I had sent a call attention notice to the Speaker and the Speaker rejected it stating that a statement has been made by the Revenue Minister previously and he has covered all the points. Sir, that was not correct, that was not true that he had covered all the points which I had referred to. Incidentally one sentence had been mentioned and that does not mean our rights should be negatived and my call attention notice should be rejected. I think, Sir, more latitude and fairness ought to have been shown. Small things and trivial things are just brought before the House; but important things which affect the welfare of the people are just given the go-by.

Another point which I want to stress before this House is this. I just gave notice about a lock-up death and a short notice question was also given notice of and that had been admitted. But till this day—it is nearly six months or even one year since that question was given—that has not been answered and it has not been included in the list of questions for the day. It may be irksome to the ruling party. But death had occurred inside the lock-up and I think that will have to be given priority; even if priority is not given, at least it should come before the House within the normal time. Such a thing has not happened.

Yet another point I want to bring before the House is that so far as protection that has to be afforded to the Members of this House is concerned, that has not been strictly enforced. Sir, one instance which I want to stress is regarding the matter raised by

the hon. Member, Mr. Tangamani regarding the Sergeant who is functioning in this House. The matter was raised in the House. It seems that one police officer has not behaved properly inside the precincts of the House and that has been objected to and reported to the Secretary. Now what is the action that is being taken? Now he is being shunted from this department to his parent department.

Does it speak well of us? Does it speak well of the high office you are holding? Now, Sir, that officer has behaved in a manner which is not befitting a police officer. When that matter was brought to your office, the Sergeant was being punished and he was being transferred. You may think that the Sergeant has come and reported to us. I have not met him and I have not talked to him. But these things should not happen. Not only justice should be done but justice should appear to be done.

Sir, so far as the attitude of the Hon. Speaker is concerned, he is always partial to the ruling party and that he just corrects himself when certain suggestions have been made at the behest of the Hon. Chief Minister or the Ministers. That is the reason why we say that the Hon. Speaker should be impartial. He should have tendered his resignation from the ruling party. It may be stated that he has got some leaning towards the ruling party but that leaning should be cut away.

So far as the Speakers of the British Parliament are concerned, they exhibit a sense of impartiality in their high office. They are held in high esteem by all Members, and they consider that Opposition is also a part of the House. That is the reason why it is stated that the Opposition is ' Her Majesty's Opposition ' and a Shadow Cabinet is functioning there. Those high parliamentary practices may not be obtaining in our parliamentary system. But the Speaker has failed to defend the Constitution. He has failed to protect the interests of the Members.

Even the privilege motion which has been given notice of by the hon. Member, Thiru Tangamani, has been given the go-by and has been treated with scant respect. He has transgressed his limits and he has given arbitrary decisions.

[Thiru R. Ponnappa Nadar] 1975 ஏப்ரல் 2]

So far as we, sitting in the Opposition, are concerned, we have behaved with the utmost fairness to the best of our ability. But some Members wanted to cast aspersion on the hon. Member, Thirumathi Jothi Venkatachellum with regard to her ruling. What has that to do with the discussion before the House? Has it got any relevance? They want to sling mud on her and that aspect of the matter has to be considered. Sir, all these tactics would not pay.

I once again reiterate that the conduct of the Hon. Speaker is not fair, and it is partial and tainted. I do not want to use a stronger expression because if I use it, that may not speak well. Sir, you may think that you have got the steam-roller majority but your conscience will speak.

When we speak, we speak with responsibility. If there is anything wrong in our speech, it is your duty to correct us then and there. We, sitting in the Opposition, always feel that a grievous wrong has been done and the Hon. Speaker is responsible for it and so, he should be removed and that is the argument which I am making. With these words, let me conclude my speech.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, பேரவையின் அவைத் தலைவர் மாண்புமிகு புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் மீது எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து சில கருத்துக்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொல்லிய கருத்துக்களின் இருந்து, அவைத் தலைவருடைய பொறுப்புகளை நாம் நன்கு உணர்வோம். உள்ளபடியே மாண்புமிகு பேரவையின் அவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்களை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பாராட்ட வேண்டும். ஏன் என்றால், பெருமதிப்பிற்குரிய சிவசண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் இந்தப் பேரவையின் தலைவராக இருந்து இருக்கிறார்கள். பெருமதிப்பிற்குரிய யு. கிருஷ்ணராவ் அவர்கள் இந்தப் பேரவையின் தலைவராக இருந்து இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு திரு. செல்லப்பாண்டியன் அவர்கள் தலைவராக இருந்து இருக்கிறார்கள். அப்போது எதிர்க்கட்சிகள் என்னென்ன சலுகைகளைப் பெற்று இருந்தன என்பதை அவைக் குறிப்பேட்டில் இருந்து நாம் அவைகளைப் புரட்டிப் பார்த்து, அதே நேரத்தில், இப்போது என்னென்ன சலுகைகளை இப்போது இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சிகள் பெற்று வருகின்றன

என்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது தெரியும். அந்த நேரத்தில் பெரும பல சலுகைகளை இப்போது எதிர்க்கட்சிகள் பெறுகிறார்கள் என்பதை அந்தக குறிப்பேடுகளில் இருந்து நாம் நன்றாக அறியலாம்.

1962-லிருந்து 1967 வரையில் மதிப்பிற்குரிய செல்லப்பாண்டியன் அவர்கள் பேரவைத் தலைவராக இருந்தபோது, இந்த அவையில் இருக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. அதற்கு முன்னாலே அவை நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் கூர்ந்து கவனிக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டு இருந்தது. ஒரு சிலர் அப்போதும் இந்த அவையில் இருந்து இருக்கிறார்கள். அப்போது, இப்போது ஒழுங்குப்பிரச்னை எழுப்பப்படுகின்ற அளவுக்கு எழுப்பப்பட்டனவா, அப்போது இருந்த அவைத் தலைவர்கள் அனுமதித்து இருக்கிறார்களா என்று கூர்ந்து கவனிக்கிறபோது, இப்போது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் அளித்து வருகிற சலுகையும், வாய்ப்பும், பேசுவதற்கு, தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்றால், எப்போதும் எந்தக் காலத்திலும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அவைக் குறிப்பு நிகழ்ச்சிகளில் இருந்து நாம் தெளிவாக அறியலாம்.

அது மட்டுமல்லாமல், ஏற்கனவே ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் என்றால், எப்படி இருந்து இருக்கிறது என்பதையும் நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். 1952-க்கும், 1957-க்கும் இடையே, 1957-க்கும் 1962-க்கும் இடையே, 1962-க்கும், 1967-க்கும் இடையே எடுத்துக்கொண்டால், ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டவை எத்தனை என்பதையும், அப்படி ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்கள் 6-7 பேர் கொடுத்து இருந்தாலும், ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தவர்கள் சார்பாக ஒருவர்தான் பேசலாம் என்று சொல்லி, அதோடு அந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் அனுமதிக்க வேண்டியதற்கான காரணத்தை சொல்லலாமே தவிர, அதற்கான காரணங்களுக்குள் செல்ல முடியாது, அந்த வகையில்தான் திரு. செல்லப்பாண்டியன் அவர்கள் அனுமதித்து வந்தார்கள்.

ஆனால், இப்போது ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் என்று சொன்னால், ஒத்தி வைத்து விவாதித்தால் நாம் என்னென்ன விவரங்களைச் சொல்வோமா அவ்வளவும் பேசுகிற அளவுக்கு புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் வாய்ப்பு அளித்து, அந்த முறையில் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முழு வாய்ப்பையும் அளித்து இருக்கிறார்கள். அதோடு ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்து பற்றி பல உறுப்பினர்கள் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து இருந்தால்,

ஒவ்வொரு கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கும் கருத்து சொல்வதற்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் அனுமதி அளித்து வந்திருக்கிறார்கள்.

வெட்டுப் பிரேரணைகளைப் பொறுத்தவரையில் கூட ஒரு குறிப்பிட்ட மாவட்டக்கோரிக்கை மீது பல பேர் பல பிரேரணைகளைக் கொடுத்தாலும், ஏதாவது ஒரு கட்சியின் சார்பாக ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையை எடுத்துக்கொள்வதுதான் வழக்கம். ஆனால் இப்போது ஒரு மாவட்டக்கோரிக்கை வருகிறபோது எதிர்க்கட்சிகள் எதையெந்த எதிர்க்கட்சியின் சார்பாக வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்து இருக்கிறார்களோ, அவர்களை ஒவ்வொரு வெட்டுப் பிரேரணை முன்மொழிய அனுமதி அளித்து வந்திருக்கிறார்கள்.

நான் எதற்காக இதைச் சொல்ல வருகிறேன் என்றால், எதிர்க்கட்சிகள் பேரவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் மிக அதிகமாக வாய்ப்புகளை பெற்று வருகிறார்கள், இது வரையில் அனுபவிக்காத பல சலுகைகளை அனுபவித்து வருகிறார்கள், தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல அதிகமான வாய்ப்புகளை பெறுகிறார்கள் என்ற அளவில் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இருந்து வருகிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

புலவர் கோவிந்தன் அவர்களுடைய இயற்கை பண்புகள் பலர் அறிவர். துடிப்பு இல்லாதவர், படபடப்பு இல்லாதவர், படாடோபம் இல்லாதவர், ஆரவாரம் இல்லாதவர், ஆடம்பரம் இல்லாதவர், அமைதியானவர், ஆன்று ஆய்ந்து, பழக சிறந்தவர் என்ற அளவுக்கு எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டவர். நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது என்ற அளவில் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்தாலும் கூட, கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது என்று சொல்லி சிலவற்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த மன்றத்தை எப்படி நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை, மற்ற சட்டமன்றத் தலைவர்களின் தீர்ப்புகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது நல்ல வகையில் காணலாம்.

அந்த வகையில் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மாண்புமிகு பெரியவர் மணலி அவர்கள் எடுத்துக் தெரிவித்த மாதிரி, அளவுக்கு மீறிய பொறுமையோடும், அளவுக்கு மீறிய பெருந்தன்மையோடும் இந்த அவையை நடத்தி வருகிறார்கள். யார் அந்த இடத்தில் இருந்தாலும், இந்த அவையைக் கட்டுப்படுத்தி நடத்திச்செல்வது சிரமமான காரியம் என்பதை அறிவார்கள். எங்கே எடுத்துப் பார்த்தாலும், எல்லா மாநிலங்களிலும் ஆகட்டும், பாராளுமன்றத்தில் ஆகட்டும், எங்கே பார்த்தாலும்கூட எந்த அளவுக்கு நிலைமைகள் மாறி வருகின்றன என்பதும், எந்த அளவுக்கு ஒரு அவையை தலைமை வகித்து,

1975 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சட்டப்படி, விதிப்படி, ஒழுங்குபடுத்தி நடத்திச்செல்வது என்பது எவ்வளவு சிரமமான காரியமாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் நன்றாக உணர்வோம். ஆனால் இங்கே இந்த அவையைப் பொறுத்தவரையில் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமை தாங்கி எந்த அளவுக்கு பெருமைப்படத்தக்க அளவில் இந்த அவையை நடத்தி வருகிறார்கள், எந்த அளவில் ஆரவாரம், படாடோபம், பட படப்பு இல்லாமல் எல்லோருக்கும் ஊக்கம் தந்து, பேசுவதற்கு இடம் கொடுத்து வந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நன்றாக உணருகிறோம்.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் வகுத்துத்தந்த விதிகளை வைத்துக்கொண்டு, அதன் அடிப்படையில் இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்தி, ஒழுங்குபடுத்தி, நடத்துவதற்காக நாம் இந்த அவைக்கென ஒரு விதி வைத்து இருக்கிறோம். அந்த விதியின் அடிப்படையில் அவர்கள் இந்த அவையை நடத்தி வருகிறார்கள். அதற்காக 'விதிக் குழு' என்று ஒன்று வைத்து இருக்கிறோம். அந்த விதிக்குழு கூட இன்னின்ன விதிப்படி இந்த அவை நடத்தப்படவேண்டு மென்று முடிவு செய்து இருக்கிறது. அவ்வப்போது அந்த முடிவுகளுக்கு நாம் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். அந்த வகையில் அந்த விதிகளை செம்மைப்படுத்தி இருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 1-30)

இதிலே எதாவது மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்றால் விதிக் குழுவினர் கூடி மாற்றங்கள் செய்வதற்கு வாய்ப்புகளும், வசதிகளும் இருக்கின்றன. விதிகளை உருவாக்கித் தந்து, அந்த விதிகளின் அடிப்படையில் இந்த மன்றம் இயங்க வேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் இந்த மன்றத்திலிருக்கிற 234 உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து அவைத் தலைவரவர்களிடத்திலே விதி முறைகளை ஒப்படைத்து இந்த விதி முறைப்படி நடக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறோம். ஆகவே பேரவைத் தலைவர்கள் அந்த விதியின் கீழே நின்று பணியாற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிற விதிகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. "வகுத்துத் தந்த விதிகளின் அடிப்படையில் தீர்ப்பு வழங்குகிறேன். வேறு வகையில் நடக்கவேண்டுமென்று எதிர்ப்பார்த்தால் விதிகளை மாற்றித் தாருங்கள்" என்று பல தடவை அவர்கள் சொல்லியிருப்பதைக் காணலாம். ஆகவே, அவர்கள் விதிகளின் அடிப்படையில் தீர்ப்பு வழங்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படி வழங்கப்படுகிற தீர்ப்பு பிடிக்காமல் இருக்கலாம், பிடித்திருக்கலாம். கோர்ட்டில் வழங்கப்படுகிற தீர்ப்பு வாதிக்குச் சாதகமாகவோ,

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] 1975 ஏப்ரல் 2]

பிரதிவாதிக்குச் சாதகமாகவோ அமையக்கூடும். நீதிபதி வழங்குகிற தீர்ப்பு சட்டப்படி வழங்கப்படும். ஆனால் வாதிக்குச் சாதகமாகப் போய்விட்டது என்று வாதிக்கு சாதகமானால் பிரதிவாதி சொல்வார். பிரதிவாதிக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு அமையுமானால் வாதி, பிரதிவாதிக்குச் சாதகமாகப் போய்விட்டது என்று சொல்வார். ஆனால் தீர்ப்பை வழங்குகின்ற நீதிபதி இருக்கிற சட்ட திட்டத்தின் அடிப்படையில் வழங்குகிறேன் என்று சொல்வார். விருப்பங்கள் நிறைவேறுகின்றனவா இல்லையா என்பது வேறு.

கொண்டு வந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை, பல பிரச்சனைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என்ற வருத்தம் இருக்கலாம். வகுத்துத் தந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் தீர்ப்பு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்கு முன்னால் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்தால் கூட தெரிந்து கொள்ளலாம். ஒழுங்குப் பிரச்னை என்ற பெயரில் வராத பிரச்னைகள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு, அவைக் குறிப்பில் ஏற்றப்பட்டு, அறிவிக்கப்படுகிற நிகழ்ச்சிகளை சுட்டிக் காட்டவேண்டுமானால் அது முடியும். ஏற்கெனவே நடந்த சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இப்போது எவ்வளவு பிரச்சனைகள் வந்திருக்கின்றன என்று தெரியும். ஏற்கெனவே இதற்கு முன்பு இவ்வளவு கட்சி ஆளும் கட்சியாக இருந்த காலத்திலும் கூட, பேரவைத் தலைவராக இருந்தவர்கள் எந்த அளவிற்கு இவைகளை அனுமதித்தார்கள் என்று பார்த்தால் கூட தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

திரு. வீராசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். திரு. செல்ல பாண்டியன் அவர்கள் காலத்திலே, திரு. சிவஷண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் காலத்திலே, டாக்டர் யு. கிருஷ்ணா ராவ் அவர்கள் காலத்திலே, எதிர்க் கட்சியினர் அப்போதிருந்த எண்ணிக்கை என்ன? அவர்களுக்கு எவ்வளவு நேரம் தந்தார்கள், ஆளும் கட்சியினருக்கு அப்போது எவ்வளவு நேரம் தந்தார்கள் என்று இப்போதைக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், ஆளும் கட்சியினருக்குக் கொடுத்திருக்கிற நேரத்தை 1952-லிருந்து தொடர்ந்து பார்த்தாலும் இப்போதுதான் குறைவாக இருக்கிறது. விகிதாசாரம் இப்போது தான் குறைவாக இருக்கிறது. எடுகோள் புரட்டினால், அதிகமான நேரம் பேசியவர்கள் என்ற பரிசை யாருக்குத் தரவேண்டுமென்றால் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குத்தான் தரவேண்டும். ஆக, அவர் அவ்வளவு பேசியிருக்கிறார். எடுகோள் புரட்டிப் பார்த்தால் எடுகள் சொல்லும். இந்த 4, 5 ஆண்டு காலமாக குறுக்கிட்டுப் பேசியது, சாதாரணமாகப் பேசியது என்று எல்லாவற்றையும் பார்த்தால் அந்த வாய்ப்பு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்

குத்தான் கிடைத்திருக்கும். மற்றவர்களே விட்டு விட்டாலும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களாவது புலவர் கோவிந்தன் அவர்களைப் பாராட்டியிருக்க வேண்டும். அவருக்கு அவ்வளவு நேரம் தந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த அளவிற்கு நிலைமை உள்ளபோது, வாய்ப்புகளை குறைத்து விட்டார்கள், பல நேரங்களில் சட்ட திட்டத்திற்கு உட்பட்டு ஒத்தி வைப்பு தீர்மானத்தை மறுக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவைத் தலைவர் அவர்கள் மீது தம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால், யாரும் தலைவராக இருக்க முடியாது. அவ்வளவு பேர்களுடைய விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றுவது என்பது இயலாது. சட்ட திட்டத்திற்குட்பட்டு மாண்புமிகு புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் தீர்ப்புகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதில் எந்த குறைபாடும் சொல்ல முடியாது. மற்றவர்களை விட பொறுமையோடு, அன்போடு, கூடுமான வரையில் நிலைமைகளை அனுசரித்து தீர்ப்புகளைச் சொல்கிற அளவிற்கு அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். வேறு ஒருவர் அவ்வளவு பொறுமையாக இருக்க முடியுமா என்பது சந்தேகம். சாதாரணமாக மேல் நாடுகளில் உட்காருகிற நீதிபதிக்கு அவர் தலை நரைக்காவிட்டாலும் ஒரு நரைத்த தன்மை வேண்டுமென்பதற்காக, அப்படி தலையை வைத்துக் கொண்டு ஆசனத்தில் உட்காருவார்கள். அந்த அய்விற்கு அவசியம் இல்லாததினாலில், புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் தலை நரைத்திருக்கிறது.

திரு. கோவை செழியன்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய புலவர் கோவிந்தன் அவர்களைப் பற்றி அவை முன்னவர் சொல்லும்போது அவர் சொம்பவும் அமைதியானவர், சாதுவானவர் என்று சொன்னார்கள். அவரை எதிர்த்துத் தீர்மானம் கொடுத்தவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்றால், எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் இப்படி பெயர்கள் உண்டு. அது என்னவென்றால், எங்கள் கட்சித் தலைவரை ரெவரண்ட் ஃபாதர் எட்மண்ட் என்றும், ஸ்ரீல ஸ்ரீ தம்பிரான் பொன்னப்ப நாடார் என்றும், தவத்திரு மாரியப்ப சுவாமிகள் என்றும், திரு. தங்கமணி அவர்களை சாது தங்கமணி என்றும் சொல்கிற நிலையில் அந்த அளவிற்கு நல்லவர்களான அவர்களும் எதிர்க்கிறார்களே, அதையும் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, நான் குறிப்பிட்டேன். . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, திரு. கோவை செழியன் அவர்கள் எங்களுக்கு இப்படி பட்டங்கள் சூட்டியிருக்கிறார்கள். அவர் பட்டம் சூட்டுவதில் கெட்டிக்காரர். கிஸ்சிங்கர் என்ற பெயரை வீராசாமி அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்த நோக்கங்களோடு இந்தப் பட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரு. கோவை செழியன் அவர்கள் இன்றைக்கு அவையில் சொன்னார்கள். ஆனால், நீண்ட நாட்களாகவே இப்படி பட்டங்கள் சூட்டப்பட்டு வெளியே உறுப்பினர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் பட்டம் சூட்டியிருப்பதாகக் கேள்வி.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, நான் இதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். ஏற்கெனவே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம், 15, 20 ஆண்டு கால நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் பார்த்தால் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எப்படி ஒழுங்குப் பிரச்னைகளைக் கிளப்புகிறார்கள், ஒத்தி வைப்புப் பிரேரணைகளில் எப்படிப் பேசுகிறார்கள், இப்போது எப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நிலைமை தெரியும். உறுப்பினர் திரு. கோவை செழியன் எப்படிப்பட்ட பட்டங்களைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பின்னாலே இருக்கிறவர்கள் அப்படி இருக்க விரும்புகிறார்களாவென்று தெரியவேண்டி இருக்கிறது. இதுவே இந்த அளவிற்கு இருக்குமானால் எதிர்ப் பார்க்கிற நிலைமை பின்னால் எங்கே போய்விடும் என்று அஞ்சவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

சாதாரணமாக, ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். நல்ல பையன் யார் என்று கேட்டால் சாதாரணமான நிலைமையில் உதாரணத்திற்கு, கூரை மேலே இருப்பவன் என்று சொன்னால் மற்றவர்கள் எப்படி என்று நினைப்போமோ அப்படி, இதுவே தவறு என்று சொல்லும்போது இன்னும் எந்த நிலைக்கு மற்றவர்கள் போகவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த அவையினுடைய உரிமையைக் காப்பாற்றியிருக்கவேண்டும். நான் பெருமையோடு கூறிக் கொள்கிறேன். வேறு எந்த சட்டமன்றத்தையும் விட, இங்கே அமைதியையும், ஒழுங்கையும் காப்பாற்ற வேண்டிய உணர்வு பல பேர்களுக்கு இருக்கிறது. அவை முன்னவர் என்ற முறையில் திரும்பவும் கூறிக் கொள்கிறேன். எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் காட்டுவதல் மூலம் நல்ல நிலைமை ஏற்பட முடியும். ஆந்த வேண்டுகோளின் அடிப்படையில் தான் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துக் கூறிக்கொண்டு

இருக்கிறோம். அந்த வகையில் தான் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சட்ட திட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடக்கிறார், இத்தகைய சூழ்நிலையில் யார் வந்தாலும் இந்த நிலைமை ஏற்படக் கூடும், இது அவை உரிமைப் பிரச்னையைப் பொறுத்து வந்திருக்கிறது.

திரு. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். பாராளுமன்றம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது பொறுப்பு வாய்ந்த மத்திய நிதி அமைச்சர் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்கு மறுப்புரை தரவேண்டிய அவசியம் முதலமைச்சரவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இதைப் பற்றிய விளக்கங்கள் பல நடவை பேசப்பட்டது. நான் அவைகளுக்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. இது பற்றி அடிக்கடி அவை உரிமைப் பிரச்னை என்று கிளப் பப்பட்டு, அதற்கான காரணங்கள் எடுத்து வைக்கப்பட்டன. நான் காரணங் களை எடுத்துச் சொன்னேன். புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் காரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனாலும் அவை உரிமைப் பிரச்னை என்று கொண்டு வந்து உடனே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும், மறுப்பதற்கு இடமில்லை என்றார் கள். the consent of the Speaker for raising a matter is necessary. ஒரு பிரச்னையை எழுப்புவதற்கே தலைவர் அனுமதி வேண்டும். அதற்குப் பிறகு கொண்டு வந்து விவாதித்து நிறைவேற்றலாமா என்பதற்கு அடுத்து அனுமதி வேண்டும். சந்தேகம் ஏற்படாமல் இருந்தால் அவரே தீர்ப்பளிக்க லாம், இல்லையென்றால் பேச வைத்து விட்டு, காரண காரியங்களைக் கேட்டு அதற்குப் பிறகு அனுமதி தரவும் செய்யலாம், தராமலும் இருக்கலாம். தந்து தீரவேண்டுமென்று இல்லை.

The consent of the Speaker for raising a matter is needed. பிரச்னையை எழுப்புவதற்கே முன் அனுமதி வேண்டும்.

The member may, with the consent of the speaker, raise a question

என்று சொல்லும்போது, கன்சென்ட் என்று சொல்லும்போது, கன்சென்ட் தராமலும் இருக்கலாம், அல்லது தரலாம், கன்சென்ட்டை தந்து தீரவேண்டு மென்று அளவிற்கு இல்லை. ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டு வருவதற்கே அனுமதி வேண்டும். அதற்குப் பிறகு, அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாமா, பிரச்னையில் பிரைமா பேசி கேஸ் இருக்கிறதாவென்று பார்க்கலாம். இல்லையென்று தீர்ப் பளிக்க அவைத் தலைவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் அன்றைக்கே விளக்கியிருக்கிறோம். அவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மாறுபட்டு நடந்தார் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்பு

கிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட காரணங்களை வைத்து அவைத் தலைவர் அவர்கள் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பது பொருத்த முடையதல்ல, இந்த அவையை சிறப்பாக நடத்திச் செல்வதில் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் அரும்பாடு பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மேலும் இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற 234 உறுப்பினர்களும் சேர்த்து தருகின்ற ஒத்துழைப்பு மூலமும், இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் திரட்டித் தந்திருக்கின்ற விதிமுறைகளுக்கு நாமே மதிப்பளித்து, அவரிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, இந்த அவையின் பெருமையை காப்பாற்ற வேண்டு மானால், அத்தனை பேருடைய ஒத்துழைப்பையும் பெற்று அவர்களுடைய உணர்வுகளை நிறைவேற்றிட வேண்டும். அந்த வகையில் அவர்கள் கூடுமான வரையில் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அவைகளை நிறைவேற்ற பெரும் ஒத்துழைப்பு தர வேண்டும். அந்த வகையில் அவர்களைப் பாராட்டி, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து அமருகிறேன்.

(3) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) பேரவை அலுவல்குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் தீர்மானித்தபடி பேரவையின் அலுவல் கீழ்க்கண்டபடி நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

2-4-1975 (புதன்கிழமை)—பேரவைத் தலைவர் பதவி நீக்கம் செய்யக் கோரும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதமும், முடிவும்.

3-4-1975 (வியாழக்கிழமை)—காவல்துறை, தீயணைப்புப் பணிகள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது மேலும் விவாதம்.

4-4-1975 (வெள்ளிக்கிழமை)—மூற்பகல் அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் நலன்.

பிற்பகல்:—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் வீட்டுவசதி.

4-4-1975 அன்று கேள்வி நேரம் இல்லை. மற்ற மானியக் கோரிக்கைகள் ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டபடி எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

4. பேரவைத் தலைவரை பதவி நீக்கம் செய்யக் கோரும் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு புலவர் கா. கோவிந்தன் (பேரவைத் தலைவர்): பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய பதவிக் காலத்தில் இரண்டாவது முறையாக என்னைப் பதவி நீக்கக் கோரும் இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. சென்ற மார்ச் மாதத்தில் அது கொண்டு வரப்பட்ட சூழ்நிலையும், இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையும், இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும்.

"அரியகற்று ஆசற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மை அரிதே வெளிறு"

என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவுதான் படித்து, பயிற்சி பெற்றிருந்தாலும், அவனிடத்தில் சில அறியாமை இருக்கத்தான் செய்யுமென்ற திருவள்ளுவர் நெறியை உணர்ந்தவன் நான். அந்த நிலையிலே நானும் தவறு செய்யக் கூடியவன்தான் என்று உணர்ந்து அந்தத் தவறுகளை சுட்டிக்காட்டக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால் அதைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நல்ல உணர்வோடுதான் இப்படிப்பட்ட ஓர்மானங்களை நான் வரவேற்கின்றேன். ஆனால் வரவேற்ற எனக்கு பயன் கிடைத்ததா என்று சொன்னால், இல்லை என்றுதான் கூற வேண்டும் நான் சென்ற முறை கூறியதைப் போல நமது கே. டி. கே. அவர்கள் தொடக்கத்திலேயே அவர்கள் ஆரம்பித்த விதம் எனக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்தது என்ற கருத்தைச் சொன்னேன். இப்பொழுதும் அதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்..

நான் பதவி வகித்த நேரத்தில் செய்த தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டி, இந்தத் தவறுகளெல்லாம் நடைபெறாமல் இந்த அவையை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருப்பார்களானால் அவருக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டவனாக இருப்பேன். இடித்துக் கூறுகின்ற நண்பர்கள் நல்ல நண்பர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இல்லையென்று சொன்னால் எவ்வளவு சிறந்த நிலையிலிருப்பவர்களும் அழிந்துபடுவார்கள் என்ற நிலையை உணர்ந்தவன். அப்படி இங்கு கூறுகின்ற கருத்துக்களை எனக்கு அறிவுரை வழங்குகின்ற, எனக்கு வழி காட்டுகின்ற முறைகளை, ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற உணர்விலே நான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [1975 ஏப்ரல் 2

ஆனால் கொடுக்கப்பட்ட காரணமென்ன? சென்ற மார்ச் திங்களிலே நம்முடைய மாண்புமிகு அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினார்கள். அவர்களே எனக்கு நீண்ட நாட்களாகத் தெரியும். 1952-லே என்னுடைய தொகுதியிலே திரு. செங்கல்வராயன் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திற்கு போட்டியிட்டபோது, அவருடைய தேர்தல் பிரச்சாரம் நடத்துகின்றவர்களிலே நம் அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஒருவராவர். அந்த நாளிலிருந்து அவர்கள் எவ்வளவு விருவிருப்பான அரசியல்வாதி என்பதை உணர்ந்திருக்கிறேன். தான் நினைத்த கருத்துக்களை நினைத்த நேரத்திலே சொல்லி விடவேண்டுமென்ற துடிப்பான உணர்வுடையவர்கள். அதைப் பாராட்ட வேண்டும். ஆனால் சொல்லுவதற்கு ஏற்ற முறையைக் கற்று கொண்டு சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் தூக்கத்திலே இருந்து எழுந்தால்கூட அவர்கள் வாயிலிருந்து பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றுதான் வரும். இப்படி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொன்னால் தான், பேசுகின்றவர்கள் உட்காருவார்கள். நாம் சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களை சொல்லி விடலாம் என்ற கருத்தில் சொல்லுவார்கள். அதை இங்கே இப்பொழுது பார்த்தில்லாமல், 1962-லிருந்து 1967-வரையிலும் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாக இருந்த நேரத்தில், அவர்கள் ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் பற்றி அப்போதைய பேரவைத் தலைவர் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால் உங்களுக்கு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்பது என்ன வென்று தெரியவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதைக் குறையாகச் சொல்ல வில்லை. அந்தத் துடிப்பான உணர்வுகள்தான் காரணம்.

நீங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்து நீங்கள் சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களை சொல்கிறீர்களே அல்லாது எது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லுவதில்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அந்தக் கட்டத்திலே தான் தலைவர் பதவி விலக வேண்டுமென்ற தீர்மானம் வந்தது.

இப்பொழுது நம்முடைய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இந்த வறட்சி நிவாரணம் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், மத்திய அமைச்சர் திரு. சி. எஸ். அவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு உண்டாகி, அதைப் பற்றி நாங்கள் இங்கே உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்தோம். அது அனுமதிக்கப்படவில்லை. அது அறையிலே தள்ளப் பட்டது. அதன் காரணமாக இங்கே இப்போது இந்தப் பதவி விலகல் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பதவி விலகல் தீர்மானம் கொடுக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் இந்தச் சிறு காரணங்களுக்கு கொடுத்து விடலாமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

1975 ஏப்ரல் 2] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

நம்முடைய பாராளுமன்றத்தில் பேரவைத் தலைவராக இருந்த திரு. சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

We have to remember that the office of the Speaker is an august one. He is one who should be shown all respect by every section of the House. In fact, he cannot discharge his onerous responsibilities effectively if he is denied such respect. It follows that motions or resolutions for the removal of the Speaker should not be brought forward in a light-hearted manner . . .

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பேரவைத் தலைவர் மீது ஒரு சிறு காரணத்திற்காக வெறுப்பு வந்தவுடனே, பதவி விலகல் தீர்மானம் கொடுத்து விடுவது என்பது அவ்வளவு நல்ல மரபாக இருக்காது. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் காரணமாக அப்போது வந்தது. அப்போது நான் அதற்கான காரணங்களையெல்லாம் சொல்லலாம் என்று இருந்தேன். ஆனால் அதற்குள் அந்தத் தீர்மானம் கொடுத்த எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் களெல்லாம் ஏதோ காரணத்தைக் காட்டி, வெளியேறிய காரணத்தால் அதை அப்போது சொல்வதற்கு முடியவில்லை.

இங்கே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எப்படி எழுப்பப்படுகிறது என்பதை இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் உணருவார்கள். இன்று ஒரு நாள் எத்தனை உறுப்பினர்கள் எத்தனை விதமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்கள் எழுப்பினார்கள், அதை நம்முடைய பேரவைத் துணைத்தலைவர்கள் எந்த அளவுக்கு அனுமதித்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மூன்று இந்த மன்றத்திலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் நிலைமைகள் எந்தெந்த அளவில் கையாளப்பட்டன என்பதைச் சொல்கிறேன்.

" 5—8—1966 Motion expressing want of Confidence in the Ministry (Vol. XXXIX page 505.) என்ற பகுதியில்—

" THIRU K. A. MATHIALAGAN : On a point of order, Sir.

MR. SPEAKER : No point of order. Let the hon. Member resume his seat.

(Many hon. Members belonging to the opposition rose in their seats on points of order).

MR. SPEAKER : So many hon. Members getting up and shouting is not a point of order. Let them please resume their seats.

THIRU S. MADHAVAN : Sir, on a point of order.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member please sit down. என்று இருக்கிறது. என்னுடைய வாயிலிருந்து எப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் வந்தது என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். மேலும் அதில் —

" MR. SPEAKER : So many hon. Members getting up and shouting is not a point of order. Therefore, there does not arise any point of order.

THIRU K. A. MATHIALAGAN : On a point of order, Sir.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member please resume his seat. Let there be order first and then the hon. Member can raise the point of order." என்றும். அதற்குப் பிறகு—

" THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I am raising another point of order. Can I raise a point of order or not? Have I got the right to raise it or not?

MR. SPEAKER : But I am not allowing the hon. Member to raise the point of order.

THIRU S. MADHAVAN : According to the rules, I am entitled to raise the point of order.

MR. SPEAKER : I am not allowing any hon. Member to disturb the House.

* * *

THIRU S. MADHAVAN : On a point of order, Sir.

THIRU K. A. MATHIALAGAN : On a point of order, Sir.

THIRU K. S. MANI : On a point of order, Sir.

MR. SPEAKER : Only with the permission of the Speaker, an hon. Member can raise a point of order.

THIRU S. MADHAVAN : Sir, I want your permission. The hon. Member (Sri R. Krishnaswami Naidu) has mentioned my name. I have not put that question.

1975 ஏப்ரல் 2]

MR. SPEAKER: சரி. ஒரு பெயரைச் சொன்ன உடனேயே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை செய்ஸ் பண்ண முடியாது.

If the hon. Members are really sincere in their desire to raise a point of order, first there should be perfect silence in the House according to the rules. That is the first point of order which every one, any democract, any sincere MLA must keep up, then get the permission of the Speaker and then put the question.

THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, how are we to get your permission?

MR. SPEAKER: Some of you must shout? Is that the way to get the permission of the Speaker?

* * *

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பும் உரிமை அங்கத்தினர்களுக்கு உண்டு; அவற்றின் மேல் தீர்ப்புக் கொடுக்கும் உரிமை சபாநாயகர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, யாராவது ஒரு அங்கத்தினருக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: There are also precedents that if any hon. Member raises a point of order unnecessarily, the speaker can stop it."

இது இந்த மன்றத்திலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பும்போது பேரவைத் தலைவர்கள் எவ்வளவு கண்டிப்பாக நடந்து கொண்டார்கள் என்பதற்குச் சான்று.

என்னுடைய அறையிலே, நான் உட்கார்ந்திருக்கும் இடத்திற்கு எதிரே முன்னாள் பேரவைத் தலைவர்களுடைய படங்களை எல்லாம் பார்க்கிறேன். 'தாங்கள் எல்லாம் பேரவைத் தலைவராக இருக்கும்போது எவ்வளவு கட்டுப் பாடாக இந்தச் சபையை நடத்தி வந்தோம்; இந்த அவையை நீங்கள் கட்டவிழ்த்து விட்டிருக்கிறீர்களே' என்று அவர்கள் எல்லாம் என்னைப் பார்த்து கேட்பதுபோல் இருக்கிறது.

இப்போது நம்முடைய அவையிலே நடைபெறும் விவாதங்களில் உறுப்பினர்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்பது எந்த முறையிலே இருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நியாயமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்களில

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [1975 ஏப்ரல் 2

எதை நான் மறுத்திருக்கிறேன்? 'உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்தோம்; தள்ளிவிட்டார்கள், ஆளும் கட்சிக்கு, அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாக இருந்தார்கள்; அரசாங்கத்தினுடைய போக்கைக் கண்டிப்பதாக இருந்ததால் அதைக் கொடுப்பதற்கு உரிமை இல்லை என்று தள்ளிவிட்டார்கள்' என்று என்மீது குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறீர்கள். அப்படி உரிமைப் பிரச்சினையை வேண்டுமென்றே நான் தள்ளிவிடுவதாக இருந்தால் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கக்கூடாது.

1975 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 18ம் தேதி அன்று திரு. தங்கமணி அவர்களும், திரு. செழியன் அவர்களும் ஒரு பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொடுத்தார்கள். அது உரிமை மீறிய பிரச்சினை அல்ல என்று அனுமதி கொடுக்க மறுத்தேன். அப்படி மறுக்கலாமா கூடாதா என்பதற்கான காரணங்களைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உரிமைப் பிரச்சினை மறுக்கப்பட்டது குறித்து பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ற முறையில் 50 நிமிடங்கள் விவாதம் நடை பெற்றது.

அன்றைக்கே திரு. தங்கமணி அவர்களிடம், நாளை ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்றேன். ஆனால், அடுத்த இரண்டு நாட்கள் நான் வரவில்லை. ஆகவே, இன்று உரிமைப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று திரு. ஆலடி அருணா, திரு. கே. டி. கே., திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன் கொடுத்தார்கள். அது அவையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, அதன்மீது திரு. ஆலடி அருணா, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. செழியன் ஆகியோர் 40 நிமிடம் பேசினார்கள்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் எற்பட்ட கருத்து மோதலின் காரணமாக கொடுக்கப்பட்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி கொடுத்து, 40 நிமிடம் பேசியிருக்கிறார்கள். மறுநாள் அதே பொருள்பற்றி திரு. கே. டி. கே. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. அப்துல் ஜப்பார் ஆகியோர் 54 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஒரே பொருள் பற்றி 40 நிமிடம் ஒரு நாளும், 54 நிமிடங்கள் ஒரு நாளும் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது 18-ந் தேதி எழுப்பிய உரிமைப் பிரச்சனைக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது இந்த ஆட்சியை காப்பதற்காக என்று சொன்னால் அது எந்த அளவுக்கு பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்கும் அனுமதி அளித்துவிட்டு, உரிமைப் பிரச்சனைக்கு என் அனுமதி அளிக்கவில்லை என்றால் அது உரிமை மீறல் அல்ல என்பதுதான். வேண்டுமென்றே அனுமதி

1975 ஏப்ரல் 2] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

அளிக்கவில்லை என்றால், அதற்குப் பின்னால் நடைபெற்ற 54 நிமிட 40 நிமிட விவாதமும் நடைபெற்றிருக்க முடியாது. உரிமைப் பிரச்னை கொண்டு வருவது முறையல்ல என்பதால் இந்த அவையில் அது எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே, நான் ஆளுங் கட்சிக்கு சாதகமாக நடந்து கொண்டேன் என்று எண்ணத் தேவையில்லை.

இதிலே விதிமுறைகளை எல்லாம் சொன்னார்கள். லோக்சபை விதி தெளிவாக இருக்கிறது; நம்முடைய விதிமுறைகள் தெளிவாக இருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். விதிமுறைகளைப்பற்றிச் சொல்லும்போது அடிக்கடி நம்முடைய கே. டி. கே. அவர்கள் கவுல், ஷக்தர் ஆகியோர் இந்த உரிமைப்பிரச்சனை பற்றி சொல்லியிருக்கிற கருத்துக்களைச் சொல்வார்கள் அதையும் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

"A question of privilege may be raised in the House, only after obtaining the consent of the Speaker; this has been made obligatory so that the time of the House is not taken by raising a matter which on the face of it is not admissible. அதற்காக

"On receipt of the notice, the matter is considered by the Speaker who may either give or withhold his consent to the raising of the question of privilege in the House. The member concerned is then informed of the Speaker's decision. அடுத்து

"The Speaker, in giving his consent to the raising of a matter in the House as a question of privilege, considers only whether the matter is fit for further inquiry and whether it should be brought before the House என்பதற்காக

"After the Speaker has given his consent to the raising of a matter in the House as a question of privilege, the member who tabled the notice has, when called by the Speaker, to ask for leave of the House to raise the question of privilege.

சொல்ல வேண்டுமென்று கூட அல்ல; அவையின் அனுமதியை பெறுவதற்காக.

".....to ask for leave of the House to raise the question of privilege. While asking for such leave, the member concerned is permitted to make only a short statement relevant to the question of privilege. அடுத்து

" After leave is granted by the House for raising a question of privilege, the matter may either be considered and decided by the House itself, or it may be referred by the House, on a motion made by any member, to the Committee of Privileges for examination, investigation and report.

இதுதான் இருக்கிறது. இந்த முறையிலே அறையிலே வைத்துப் பார்த்து, மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்து, உரிமை மீறலா இல்லையா என்று தெரிந்து, மறுக்கலாம். இந்த அவையில் கொண்டுவருவது எதற்காக என்றால் அவையில் கன்சென்ட்' கேட்கிறோம். அவையின் அனுமதியைப் பெறுவதற்காகத்தான் கன்சென்ட் கேட்கிறோம். அப்போது சுருக்கமாகப் பேசலாம். இதுதான் விதிமுறை. நாங்கள் கொடுத்த பொருள் கடுமையானது, நாட்டைப் பாதிக்கக் கூடியது என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். உரிமை மீறல் எப்போது வரும் என்றால் இந்த அவையின் மாபை புறக்கணிக்கும்போது, உறுப்பினர்களின் உரிமையை பறிக்கும்போது உரிமை மீறல் என்று வரும். இந்தப் பிரச்சனையில் அப்படி இல்லை. அந்தத் தீர்ப்பை நான் வழங்கினேன். அது ஆளும் கட்சியைக் காக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல.

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் எல்லாம் மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் மறுக்கப்படும்போது எந்த முறையில் மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுக்கும்போது சில நேரங்களில் அறையிலேயே மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவையில் வரும்போது ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் பேரவைத் தலைவரால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, ஆளும் தரப்பில் அதற்கு என்ன பதில் சொல்கிறார்கள் என்று கேட்டு, அதன் பிறகு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தவர்களுடைய கருத்தைக் கேட்காமலேயே மறுக்கப்படுவது ஒருமுறை. இது ஒரு நிலைமை. அதன்பிறகு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தவர்களுடைய கருத்தைக் கேட்டு, அனுமதி அளிப்பது. இது மூன்றும் நிலை.

ஒரு பொருள் பற்றி பலர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தாலும் யார் முதலில் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களை மட்டும் பேசச் சொல்வது முறையாக இருக்கிறது. 7-ந் தேதி ஒரு பொருள் பற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுக்கிறார்கள். இன்று இதற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை; நாளை அல்லது மறுநாள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துவிட்ட பிறகு, அன்றைக்கு அவையில் பல உறுப்பினர்கள் அதே பொருள்பற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுக்கின்ற நிலைமை கூட இருக்கிறது இப்போது. தொடங்கும்போது ஒருவர் கொடுத்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் பற்றிய அதே

பொருள் பற்றி நானும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சொல்வதற்காக ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுக்கிறார்கள். அதையும் கூட அவையில் எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேலாகக் கூட விவாதித்திருக்கிறோம்.

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் அவையில் மறுக்கப்படுவது பற்றி சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக ஒன்றை மட்டும் படிக்க விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நீங்கள் படிப்பது 'எக்ஸ்பஞ்ச்ட்' போர்ஷனாக இருந்தால் படிக்க வேண்டாம். முந்தின தடவை அப்படிப் படித்து விட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு புலவர் கா. கோவிந்தன் (பேரவைத் தலைவர்) : கேட்கின்ற கேள்வியில் ஏதாவது பொருள் இருக்க வேண்டும். உள்நோக்கம் கற்பிப்பதாக இருக்கக் கூடாது.

Dr. H. V. HANDE : No, no, I am not trying to tease the Speaker; my only point is to put him in a corner, for, the role of the opposition is to put you in a tight corner.

மாண்புமிகு புலவர் கா. கோவிந்தன் (பேரவைத் தலைவர்) : எதையும் செய்யும்போது முறையாகத்தான் நான் செய்வேன். அப்போது தலைவராக இருந்த அம்மையாரிடம் "குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பேச்சைத்தான் படிக்கிறேன். நீங்களும் இதை நீக்கி விடுங்கள்" என்று தெரிவித்து, அவர்களுடைய அனுமதியைப்பெற்றுத்தான் படித்தேன். நான் படித்தது ஒரு முறை நீக்கப்பட்டது. அப்போது பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இந்த அவையிலே நடந்ததா என்று கேட்டார்கள். நடந்தது என்று காட்டுவதற்காகப் படித்தேன். பிறகு நீங்களே நீக்கிவிடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டுத்தான் படித்தேன். ஆகையால் பேரவைத் தலைவராகிய நானே தவறு செய்கிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

திரு. கிருஷ்ணாராவ் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள்—அறையில் வந்து நான் தள்ளியது ஒன்றுதான்—ஆனால் நான் என் அறையிலேயே தள்ளிய தீர்மானங்கள் எவ்வளவு என்பது இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இது ஒன்றும் புதிய காரியம் அல்ல.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [1975 ஏப்ரல் 2

பொதுவாக, நடைமுறைக் கேள்விகள் என்றே, தன்னிலை விளக்கம் என்றே உறுப்பினர்கள் எழுப்புகின்ற நேரத்தில் எல்லாம் எவ்வளவு சலுகைகள் அவர்களுக்கு வழங்க முடியுமோ அவ்வளவு சலுகைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. உறுப்பினர்களுடைய உரிமை பாதிக்கின்ற வகையில் நடந்து கொள்ளவில்லை.

அடுத்து, பொதுவாக இந்த மன்றத்தில் சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டு—அதற்கு நீண்ட விளக்கம் தேவையில்லை—டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு பத்திரிகையின் மீது தாம் கொண்டுவந்த உரிமைப் பிரச்சினை பற்றியது—அவர் சொன்னார்—நான் பயந்தேன் என்று. அப்போதே என் நிலைமையை நான் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறேன். அவர்கள் என்று வாழ்க்கையில் நடை பெற்றதைச் சுட்டிக்காட்டி உரிமைப்பிரச்சினை கொண்டுவந்தார்கள். பேரவைத் தலைவர் மீது கொண்டுவரவில்லை என்றார்கள். என்றாலும் பத்திரிகையில் என்னைப் பற்றி வெளியான குற்றச்சாட்டை யொட்டி—அவர் பத்திரிகையின் மீது உரிமைப்பிரச்சினை என்று கொடுத்தார்கள். அவர் என்ன கருத்தோடு கொண்டுவந்தார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். அப்போது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு இல்லை—என்னுடைய வாயைக் கட்டிப் போட்டுவிட்டு—எனக்கு பதில் அளிக்க வாய்ப்பு இல்லாத வகையில்—அவர் பத்திரிகையின் மீது உரிமைப்பிரச்சினை என்று என் மீதே குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்துகிற போது—எனக்கு விடை அளிக்க வாய்ப்பு இல்லை என்ற காரணத்தினால்—எனக்கும் விடை அளிக்க வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் மறுக்கப்பட்டது.

அம்மையார் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். ஏதோ ஆதித்திராவிடர் களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலம் என்று சொன்னார்கள். அது நூறாண்டு காலமாக கரம்பாக இருக்கிற இரண்டாயிரம் ஏக்கரா நிலம்—அதை யாரும் அனுபவிக்கவில்லை. திரு. வீராசாமி சொன்னதைப்போல—எனக்கென்று 12 ஏக்கர் நிலம் இருந்தது என்றாலும் பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்ட காரணத்தினால் இன்றைக்கு இருப்பது 2 ஏக்கரா நிலம் தான். நான் நிலம் அற்ற ஏழை—எனக்கும் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டாயிரம் ஏக்கரா நிலத்தை (குறுக்கீடு) இதை எல்லோருக்கும் பிரித்துக்கொடுத்தபோது அந்த நிலத்தைப் பெறுவதற்குரிய தகுதி எனக்கும் இருந்ததனால் அதைப் பெற்றேனே தவிர அதை முறையற்ற முறையில் பெறவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற காரணத்தினால் அதைப் பெறக்கூடாது என்பது அல்ல. அதைப் பெறுவதற்கு எனக்குத் தகுதி இருந்தாலும்—சட்டமன்ற அங்கத் தினர்கள் பெற்றிருக்கக்கூடிய நிலத்தை திருப்பிக்கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட உடனே என்னிடம் இருந்த நிலமும் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அது அரசாங்கத்தாலும்

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. அண்மையில் ஓர் உத்தரவு போய் இருக்கிறது. பொது ஏலத்தில் விட்டு, அந்த நிலத்தை விற்றுவிட வேண்டுமென்று உத்தரவு போய் இருக்கிறது. இதுதான் தெளிவான நிலைமை.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களே எனது தொகுதிக்கே வரவேற்கிறேன். இந்தக் குற்றச்சாட்டையே சொல்லி வரட்டும்.—ஐந்தாண்டு காலம் சொல்லியாகி விட்டது—சொல்வதைக் கேட்டுவிட்டுத்தான் மக்கள் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். பொது வாழ்க்கையில் நான் தூய்மையுடன் தான் இருக்கிறேன். நினைத்திருந்தால் எனக்கு நம்பிக்கையான வேறு 3 பேர்கள் மீது அந்த நிலத்தைப் போடச்சொல்லிவிட்டு நானே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்க முடியும். அது முடியாத காரியம் அல்ல. அதை நான் செய்ய விரும்பவில்லை. எனக்கு இருந்த தகுதி அடிப்படையில்தான் அந்த நிலம் என் குடும்பத்திற்கு அளிக்கப்பட்டது.

* * *

இதை வைத்தே தேர்தல் நேரத்தில் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. அதை எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டுதான் எனக்கு என் தொகுதி மக்கள் 15 ஆயிரம் வாக்குகளே அதிகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் தேர்தலுக்கு ஆறுமாதம் இருக்கிறது—ஒரு வருஷம் இருக்கிறது. நீங்கள் இதையே சொல்லிக்கொண்டிருங்கள். இன்னும் எத்தனைமுறை இதையே சொன்னாலும் உண்மை என்ன என்பது என் தொகுதி மக்களுக்குத் தெரியும்.

ஒரு நல்ல குடும்பத்தில் ஒரு கட்டுப்பாட்டு நிலையிலேயே நான் வளர்ந்தவன். அதுவும் என் தாயார் கட்டுப்பாட்டில்—இரவு எத்தனை மணி நேரம் ஆனாலும் வீட்டில் வந்து படுக்க வேண்டுமென்ற அளவில் வளர்ந்தேன், ஆசிரியரிடத்தில் அடிபட்டு பாடம் கற்று வளர்ந்தவன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களது கட்டுப்பாட்டில் அவரை அண்டி வளர்ந்தவன் நான். அதனால்தான் யாராக இருந்தாலும் கட்சிப்பாட்டை மீறுகிற நேரத்தில் எனக்குக் கோபம் வரும். எனக்கு கோபம் வராத வகையில்—ஆத்திரம் வராத வகையில் நமக்கு வகுத்துக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு எல்லோரும் நடந்து கொள்வார்களானால்—அவர்களது உரிமையைக் காப்பதில் என்னைவிட வேறு யாரும் இருக்க முடியாது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய உரிமைகளைக் காப்பதோடு இந்த மன்றத்தின் பெருமையைக் காப்பதும் என் கடமை. சில நேரத்தில் அங்கத்தினருடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது இந்த மன்றத்தின் பெருமையை நல்ல மரபுகளை காப்பதற்காக வேண்டி இருக்கலாமே தவிர வேறு இல்லை.

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : புலவர் அவர்கள் பேசும்போது, என்று சொன்ன வார்த்தைகள் பாராளுமன்ற நடைமுறைக்கு சரியில்லாத

* * *

**காரணத்தினால் அவற்றை அவைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன். அடுத்து திரு. கே. டி. கே.

DR. H. V. HANDE : Point of order, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER : There is no point of order. I am not allowing any point of order. Thiru K. T. K. Tangamani is replying. Do you want any clarification?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : Just a clarification மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் நல்ல அரசியல்வாதி—பழுத்த அரசியல்வாதி—நல்ல அனுபவசாலி என்று இங்கே தெரியும். அவர் தாம் பேசுகின்ற நேரத்தில் அவைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்கக் கூடிய அளவுக்கு அன்-பார்லிமெண்டரி வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்துவாரா? Because he is the Speaker. . .

MR. DEPUTY SPEAKER : I want to make a general statement. It has become a fashion for the members now to question the ruling of the Chair. That is not proper. That is my ruling.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : டெபுடி ஸ்பீக்கர் சார், நான் திரும்ப பதில் சொல்வதற்கு பத்து நிமிடங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டேன். தீர்மானத்தின் மீது நடந்த விவாதத்தைக் கேட்ட பிறகு 20 நிமிடங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) நானும் சாப்பிடவில்லை. தண்ணீர் கூட குடிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 15 நிமிடம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பல விஷயங்கள் எழுப்பப்பட்டிருப்பதால் முக்கியமான விஷயம்பற்றி பேசவேண்டும். பத்து வருஷங்களுக்குப் பின்னால் இதை யாராவது திருப்பிப் படித்துப்பார்க்கிறபோது—திரும்பச் சொல்வதற்கு விஷயம் ஒன்றுமில்லையோ என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அதற்காகவே சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1975 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இந்த விவாதத்தில் 13 பேர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். இதில் சபையின் முதல்வர்—அரசின் கருத்தை எடுத்துச் சொன்னர். நேரிடையாக சபாநாயகர் என்ற முறையில் தம் மீது சாட்டப்பட்ட குற்றச் சாட்டுக்கு அவர் பதில் சொன்னர். இந்த இரண்டையும் எடுத்துவிட்டால் 11 பேர்களில் 6 பேர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். நான்கு பேர் எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஒருவர் பொதுவான நடுநிலை எடுத்து இருக்கிறார்கள்.

இதில் பேசியவர்கள் எல்லோருக்கும் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தவன் என்ற முறையில் நன்றி சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறவன். நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய பல விஷயங்களை அவர்கள் விவாதத்தில் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்த்துப் பேசியவர்களும் கூட இந்த விவாதத்தை நல்லமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு உதவி செய்து இருக்கிறார்கள்.

நான் முதலில், கடைசியில் சபாநாயகர் அவர்கள் சொன்ன பகுதிக்கு சொல்லிவிட்டு, மற்ற விஷயங்களைத் தொடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அவரைப்பற்றி—இலக்கியச் சுவையோடு—இன்றைக்கு அவரைப் பார்த்தாலே பெரியவர் என்று தெரிகிற அளவுக்குப் பேசினர்கள்.

இளமை நாணி முதுமை எய்தியதாக ஒரு அரசனைப் பற்றிச் சொல்வார்கள். ஒரு அரசன் இளமைக் கோலத்தில் வந்து உட்கார்ந்ததை பார்த்து வழக்குரைக்க வந்தவர்கள் இவன் நடுநிலையில் நீதி வழங்குவானா என்று ஐயப்பட—அந்த அரசன் உள்ளே சென்று முதுமைக் கோலத்தில் வந்து உட்கார்ந்து நீதி வழங்கியதாகச் சொல்வார்கள்—பேரவைத் தலைவருக்கு அந்தப் பண்பு இருக்கிறது—அது நல்ல விஷயம் தான்.

ஆனால் அந்த இடத்தில் உட்கார்ந்து இருக்கிறவர்களுக்கு 'கோடி கொடுப்பினும் நாக் கோடாமை கோடியுறும்' என்று இலக்கியத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறதே—இது சொம்ப அழுத்தமான விஷயம்—இது மிகவும் தேவை.

அந்த இடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவருக்கு—எதிர்க்கட்சியில் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறவர்கள் யாரும் குறைந்தவர்கள் அல்ல—ஆளுங்கட்சியில் இருப்பவர்களும் குறைந்தவர்கள் அல்ல—தனிப்பட்ட பண்பு என்ற முறையில்—ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களும் பண்பு இல்லாதவர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 ஏப்ரல் 2

ஒரு கருத்தை—எல்லோரும் குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை நமது சபாநாயகர் ஒரு இன்சு கூட உணரவில்லை—விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கிறபோது அந்தக் கருத்து அவரிடத்தில் எந்தப் பலனையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்று சொல்லலாம். உரிமை மீறல் என்பது பற்றி நாங்கள் எல்லோரும் வலியுறுத்தினோம். அந்த வலியுறுத்தலினுடைய தன்மையை உண்மையிலே அதிகமாகப் புரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டியவர் சபாநாயகர். ஆனால் சபாநாயகராக இருக்கின்றவர் அந்த அளவுக்குப் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கின்றாரே என்று நினைக்கும்போதுதான் அந்தப் பதவிக்கு அவர் சரியாகப் பொருத்தமாக இல்லை. அவரைப் பதவியிலிருந்து விலக்க வேண்டுமென்று கேட்பது நியாயமானதுதான் என்று எனக்குப் படுகிறது. மற்ற விஷயங்களிலே அவர் தவறுனவர் என்று சொல்ல விரும்பவில்லை. அவரது தனிப்பட்ட, குடும்ப வாழ்க்கையை நான் எடுக்கத் தயாராக இல்லை.

குறிப்பிட்ட விஷயத்திலே உண்மையிலே சபாநாயகரை வெளியேற்றுவது, பதவியிலிருந்து நீக்குவது—நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்று சில பேர் சொல்கிறார்கள். அது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமே அல்ல.

It is a motion for the removal of the Speaker.

பல உறுப்பினர்கள் அதை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்று சொல்லிக் கொண்டு ஜாலக்கு வேலையையெல்லாம் பண்ணினார்கள். ஆனால் இது அவர் அந்தப் பதவியிலிருந்து விலக வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய தீர்மானம். அப்படிக் கேட்கும்போது சில சமயத்திலே

There might have been some extraneous considerations or there might have been things which were not particularly relevant to the issue mentioned here.

அப்படியிருந்தாலும், அறுதியிட்டுப் பார்க்கின்றபொழுது குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்தை அழுத்தந்திருத்தமாக எல்லோரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் எங்களுடைய இன்டர்பிரிட்டேஷன், என்னுடைய வாதத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக இந்த நேரத்திலே ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் எந்த விதமான நோட்டீஸும் கொடுக்காமல், சொன்ன விஷயம் நடந்தற்கு மாறுக இருக்கிறது. ஆகவே 'I move the privilege motion' என்று சொன்னேன். நீங்கள், நாளைக்குப் பதில் சொல்கிறேன் என்று சொன்னீர்கள். அந்த அளவுக்கு விதிமுறைகளிலே இடம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர் கன்சிடர் பண்ணவேண்டுமென்று, இன்று நடந்த விஷயத்தை நாளைக்கு

1975 ஏப்ரல் 2] *[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]*

எழுப்ப வேண்டுமென்று எழுத்து மூலமாகக் கொடுக்கிறோம். கொடுத்தவுடனே. There is no prior consent necessary பிரிவிலெஜ் மோஷன்ஸ் அடிக்கடி வராது. சில சமயத்திலேதான் வரும். அப்படி வரும்போது பிரையர் கன்சென்ட் வேண்டுமென்ற நிலையெடுப்பதும், பிரையர் கன்சென்ட் என்ற நிலையை வைத்து, எங்களால் எழுப்பப்படுவதை எல்லாம் தடுப்பதும் சரியல்ல என்று நான் மீண்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதில் வரக்கூடிய கஷ்டம் என்னவென்று எனக்குப் புரிகிறது. 'என்ன இருந்தாலும் எக்சிக்யூடிவ் இந்த லெஜிஸ்லேச்சரை நடத்திஞல்தான் அது லெஜிஸ்லேச்சராக இருக்க முடியும் என்ருர். இல்லாமல் போஞல், அதிகார மில்லாமல் யார் யாரோ பேசி முடிவு எடுக்க முடியாமல் போகும், எக்சிக்யூடிவ் நடவடிக்கையை உரசிப் பார்க்க சரியான மன்றம் இது. எக்சிக்யூடிவ்காக சில விஷயங்களிலே அவர் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆனல், அதே நேரத்திலே எக்சிக்யூடிவ் தவருகப் போகக்கூடிய நேரத்திலே அதைச் சுட்டிக் காட்ட எங்களுக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பு—விதிகளின் அடிப்படையிலேதான் சொல்ல முடியுமே தவிர, எக்சிக்யூடிவ் செய்வது தவறு என்ருல், கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டும், அல்லது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரவேண்டும், அல்லது இந்தமாதிரி கொண்டு வரவேண்டும். அந்த முறையில்தான் கொண்டு வருகிறேன். அதைத்தான் பல உறுப்பினர்கள் சொன்னர்கள்; அரசாங்கத்தின் பேரிலே, குறிப்பிட்ட அமைச்சரின் பேரிலே, ஏதாவது உரிமை மீறல் தீர்மானம் வரும் போதெல்லாம் தடங்கல் வருகிறது. அந்த நேரத்திலேதான் துணிச்சலாக நின்று செய்யவேண்டும்.

திரு. சிவசண்முகம் பற்றி எடுத்துச் சொன்னர்கள். எனக்கு சொம்பக் கஷ்டம். அவருடைய கேள்விக்குப் பதில் கொடுக்கக்கூடிய ஸ்டேட்மென்ட்டை உங்களுக்குக் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னர் என்று திரு. வீராசாமி சொன்னர்; 1955-ம் வருஷம் என்று திரு. வீராசாமி சொன்னவுடனே. *(திரு. வீராசாமி குறுக்கீடு)* I am not yielding. அவர் பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லே.

திரு. நா. வீராசாமி: அவர் தவருன தகவல் கொடுத்தால்? நான் பேசியதையே மாற்றிச் சொல்கிறீரே . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், அவர் பேசுகிறபொழுது, அவர் விவாதிக்கிறபொழுது நான் தலையிட்டதே கிடையாது. 1955-ம் வருஷம் என்று சொன்னர். அந்த நேரத்திலே உறுப்பினராக இருந்த திரு. வடிவேல் கூட எழுந்தார். சபாநாயகர் சிவசண்முகம் பிள்ளையை நாமெல்லாம் இந்தியா

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 ஏப்ரல் 2

வுக்கே பெரிய வழிகாட்டியாக நினைக்கிறேன். மௌலங்கர், சிவசண்முகம் பிள்ளை ஆகியோரது தீர்ப்புகளை இன்றைக்கும் நாம் கண்களிலே ஒத்திக்கொள்ள வேண்டும். வீராசாமி சொன்னவுடனே, வடிவேல் எழுந்து சொன்னார், சிவ சண்முகம்பிள்ளை சொல்லவேயில்லையென்று. பிறகு வீராசாமி 1958 என்றார். 1958-லே சிவசண்முகம் என்று சொல்வது. . . .

திரு. நா. வீராசாமி: நான் சிவசண்முகம்பிள்ளை என்று சொல்லவேயில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: 1955 என்று சொன்னார். இப்பொழுது அவர் மாற்றிக்கொள்ளட்டும். 1955 என்று சொன்னதனால் தான் வடிவேல் எழுந்தாரே தவிர, இல்லாவிட்டால் எழுந்திருக்கமாட்டார். பரவாயில்லை. திரு. சிவ சண்முகம் பிள்ளையவர்களது ஆளுருக்குக் குறைவு வரக் கூடாது என்று தான் சொன்னேன்.

அதற்குப்பிறகு பல உதாரணங்களை யெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது சரி.

பிரிவிலெஜ் சம்பந்தமாக, I still hold, as most of the supporters of this motion have held, that rejecting that privilege motion was wrong. அதற்கு இருக்கக்கூடிய நிலை இன்றைக்கும் நாங்கள் கருதுகிறோம். அது பொலிட்டிகல் ஓரியன்டேஷன்; அது பொலிட்டிக்கல் ஓவர்டோன். அதுதான் அந்த மாதிரி வந்தது. வேறு பத்திரிகையின் பேரிலோ, தனிப்பட்டவர்கள் பேரிலோ, உறுப்பினர்கள் பேரிலோ, பிரிவிலெஜ் மோஷன் நாங்கள் கொடுக்கிறோம். எத்தனை முறை பிரிவிலெஜ் மோஷனை திடீரென்று வீராசாமி அவர்கள் எழுப்பி யிருக்கிறார்கள். அவை எப்படி அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று இன்றை வரைக்கும் எங்களுக்குத் தெரியாது. அவர் எழுந்து சொல்லப் போகிறார் என்று சபாநாயகர் சொன்னதுகூடக் கிடையாது. வீராசாமி திடீரென்று எழுந்து நான் ஒரு பிரிவிலெஜ் மோஷன் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லி பேசி இருக்கிறார். அது தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆகவே, சில சிரமங் களிருக்கின்றன சபாநாயகருக்கு. அதைப் புரிந்துகொள்கிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கும் நான் கருதுகிறேன், பிரிவிலெஜ் மோஷன் சம்பந்தமாக, சபா நாயகர் நிலை தவறு என்றுதான்.

இப்பொழுது, கட் மோஷன்கள் சம்பந்தமாக மற்றவர்கள் சொன்னார்கள். மூன்றெல்லாம், எல்லா கட்சிகளுக்கும் சேர்ந்து ஒரே ஒரு கட் மோஷன்தான் சென்றார்கள். லோக் சபா பிராக்டிஸை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். எத்தனை கட் மோஷன்ஸ் கொடுக்கிறோமோ, அத்தனையையும் மூவ் பண்ணு வார்கள். எழுந்து சொல்வது கிடையாது.

1975 ஏப்ரல் 2] *[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]*

I move the following cut motions Nos. . . . என்போம்.
All the cut motions will find a place in the record.

இங்கே எங்களுக்கு ஹாண்டிகேப். நாங்கள் கட் மோஷன்ஸ் கொடுக்கிறோம். ஒருவர் பேரிலே 30, 20 கட் மோஷன்ஸ் இருக்கின்றன, கடைசியிலே ஒரு கட்மோஷன்தான் மூவ் பண்ண வேண்டும். அந்த ஒரு கட் மோஷன்தான் இடம் பெறுகிறது. அதற்குப் பிறகு எதையாவது வற்புறுத்துகிறோம், அல்லது வற்புறுத்தாமல் போகிறோம். நாங்கள் சிரமப்பட்டு பல விவரங்களைச் சேகரித்து, இந்த கட்மோஷன்ஸ் மூலமாக அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும், அந்த இலாகாவை அலெர்ட் பண்ண வேண்டுமென்ற முறையிருக்கிறதே, அந்த முறை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த லோக் சபா முறையைக் கொண்டுவர வேண்டும். இப்பொழுது செய்வது சொம்பப் பெரிய விஷயம் என்று அவர்கள் சொல்லக் கூடாது என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சம்பந்தமாக, அநேகமாக எல்லா மன்றத்திலும் அதே நிலைமைதான். இன்றைக்கு அவர்கள் சொன்னார்கள். மதியழகன் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று கேட்கிறபொழுது நீங்கள் உட்காருங்கள் என்று சொன்னார்கள் என்றார்கள். அதே மாதிரி, நம்முடைய நிகழ்ச்சியிலே வருகிறது, பல சமயங்களிலே வருகிறது. ஒரு நேரத்திலே பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் வருகிறது, அதற்கு கன்சிடர்ட் டெசிஷன் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. சில சமயங்களிலே பாய்ன்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லீ, நீங்கள் டைம் வேஸ்ட் பண்ணக் கூடாது என்று யாரும் சொல்வதை ஆட்சேபிக்கவில்லீ. அந்த மாதிரி இதற்கு முன்னால் நடந்திருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அட்ஜோர்ன்மென்ட் மோஷன் சம்பந்தமாக, தவறான கருத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அட்ஜோர்ன்மென்ட் மோஷன்லை அலவ் பண்ணவில்லீ. நம் மாநிலத்தில் பல விஷயங்கள் நடக்கின்றன. சட்டமன்றம் நடக்கின்றபொழுது, இங்கு அவற்றைக் கொண்டு வருவதற்கு அது ஒரு முறையாக இருக்கிறது நம்முடைய விதிமுறைகளிலே. இங்கே ரிஜெக்ட் பண்ணிவிடலாம். அல்லது இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று வாசித்து அதோடு நிறுத்திவிடலாம். மூன்றாவது அப்படி வாசித்து, எப்படி அது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாக இருக்கமுடியும் என்று விளக்கம் கேட்கலாம். இப்படி மூன்று முறைகளிலிருக்கின்றன. விளக்கம் கேட்ட பிறகு அனுமதிக்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம். பொதுவாக, நான் இன்றைக்குச் சொல்வது, 1971-லே சட்டமன்றம் ஆரம்பித்ததிலிருந்து ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாவது அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எனென்றால்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 ஏப்ரல் 2

பேசச் சொல்கிற நேரத்திலே, யார் யார் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்களோ, அல்லது எந்தக் கட்சியிலே கொடுத்திருக்கிறார்களோ, அதில் ஒருவர் பேசுகிறோம். ஆனால் கட்சிக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடையாது. அந்தப் பகுதியிலேயிருக்கிற உறுப்பினர்கள் எழுந்து இன்ன நடந்தது என்று சொல்ல சந்தர்ப்பம் கிடையாது. கடைசியில் உறுப்பினர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு அரசின் சார்பிலே சொல்ல சந்தர்ப்பம் கிடையாது. அந்தச் சந்தர்ப்பம் வேண்டுமென்றால் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அன்றைக்குப் பிற்பகலிலே 2 மணிநேரம் விவாதம் நடத்துவோமானால் சில சமயம் விவாதம் நடந்த பிறகு ஓட்டெடுப்பு நடக்கலாம், அல்லது ஓட்டெடுப்பு இல்லாமலே போகலாம். அப்படி எடுப்பது என்பது it will be Censure motion. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடுக்க முடியாது. ரூல் 42-ன் கீழ் தீர்மானத்தை ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடுக்க முடியாது. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்ற அளவிற்கு இல்லாமல், கவன ஈர்ப்பு என்ற வகையில் ரூல் 41-இல் அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் ரூல் 41-ஐ பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை யென்றால் அது எங்களுடைய தவறு? நாடாளு மன்றத்திலே ரூல் 41 என்று வருகிறபோது கால் அட்டென்ஷன் எல்லாம் பெரும்பகுதி ஆளுங்கட்சியிலிருந்து தான் வரும். ஆகவே, எங்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டதாக சொல்வது சரியல்ல. திரு. வீராசாமி அவர்கள் விவரங்கள் கொடுத்தார்கள், இன்னும் விவரங்களை யெல்லாம் கொடுக்கட்டும், நல்லதுதானே, பங்கி காலனி அரிசனங்கள் காலனியிலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது, உடனடியாக நாடாளு மன்றத்திலே சபையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்குப் பதில் கொடுத்தார்கள். இன்றைக்கு விவாதிப்போம் இது முக்கியமான விஷயம்; காந்தியடிகள் எந்த இடத்தில் பிரச்சாரம் செய்தாரோ அந்த இடத்திலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து ஒரு அரிசன் இறந்துவிட்டார், 2, 3 பேர் களுக்குக் காயம் என்று சொல்லி இப்போதே சபையில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் அந்த இடத்திற்குச் செல்வோம், பிற்பகலில் விவாதிப்போம் என்று சொல்லப் பட்டது. Adjournment motion was allowed

இப்படி நாடாளுமன்றத்திலே இரண்டு முறைகள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக் கின்றன. ஒரு முறை 50 பேர்கள் வேண்டுமென்றால் 48 பேர்கள்தான் இருந் தார்கள், அதனால் லீவ் கிடைக்கவில்லை, அதனால் கொண்டுவரப்படவில்லை. இப்படி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்று வந்து சென்ஷ்யூர் மோஷன் ஆகி விட்டது. அரசாங்கம் செய்கிற தவறைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக அட்ஜோர்ன் மென்ட் மோஷன் கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்கு மாறாக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படு கிறது.

1975 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. டி., கே. தங்கமணி]

எக்ஸ்பஞ்ச் சம்பந்தமாக விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் மற்ற இடங்களிலேயும் செய்கிறார்கள். எக்ஸ்பஞ்ச் மென்டாலிட்டி இருக்கிறது, அது கூடாது. ரெலவன்ஸி என்பதை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் பல விஷயங்கள் இருக்கலாம். நேற்றைய தினம் திரு. வீராசாமி அவர்கள் எழுந்து திடீரென்று சீனா கப்பல்கள் இரண்டு வந்திருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இதிலே என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்? சபைக்கு ஒரு இன்பர்மேஷன் கொடுப்பதாக அது இருந்தது. அதைத் தவறு என்று நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. உறுப்பினர்கள் சுறு சுறுப்பாக இருக்கிறார்கள், ஆளுங்கட்சியிலேயும் மற்றக் கட்சிகளிலேயும் உறுப்பினர்கள் சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறார்கள், அது தல்லவா தானே, சபையினுடைய முழு விவாதத்திற்கு அது உதவியாக இருக்கும்.

தம்முடைய சட்டமன்றத்திலே சபாநாயகருக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தையெல்லாம் குறைத்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு சபாநாயகராகப் பெயர் சொல்லலாம். முதலில் சிவசண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் இருந்தார்கள், பிறகு டாக்டர் யு. கிருஷ்ணாராவ், எங்கள் காலத்திலே மதியழகன் இருந்தார்கள், எங்களுக்கு சில விஷயங்கள் கிடைத்தன, பின்னாலே அவர்கள் ஆளுங்கட்சிக்கு வந்தார்கள், பல தகராறுகள் ஏற்பட்டு இருக்கலாம். அதற்குப் பின்னாலே சபாநாயகர் இப்போதுள்ள நிலையில் சபையை I adjourn the House sine-die என்று செய்யமுடியாது.

எல்லா நாடுகளிலும் இருக்கக்கூடிய உரிமை இங்கே மட்டும் பிடுங்கப் பட்டிருக்கிறது. விதிகளைத் திருத்தக்கூடிய காலத்திலே the residuar y powers of the Speaker என்பதை எடுக்க வேண்டுமென்றுகூடச் சொன்னார்கள்; நாங்கள் சண்டை போட்டோம். அது கூடாது என்று சொன்னோம். சபையை எப்படி நடத்த வேண்டுமென்ற உரிமை சபாநாயகருக்கு இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். எதிர்க்கட்சியினரும் ஆளுங்கட்சியினரும் எழுப்பக்கூடிய பிரச்னைகளை விவாதிப்பதற்கு அப்போது தான் உதவியாக இருக்கும்.

எக்ஸ்பஞ்ச் பற்றி சொல்லிவிட்டேன், அட்ஜோர்ன்மென்ட் மோஷன் பற்றிச் சொல்லிவிட்டேன். மனச்சாட்சிபற்றிப் பேசுவது அநேகமாகப் புராணப் பிரசங்கத்திலே வைத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது மாதாகோயிலில் வைத்துக் கொள்ளலாம். அரசியலிலே மனச்சாட்சி, சத்தியம் என்று பேசுவது எல்லாம் தளிப்பட்டதாக வைத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. செ. கந்தப்பன்: திருமதி இந்திராகாந்தி தான் அரசியலில் முதன் முதலில் மனச்சாட்சியைப் புகுத்தினார்கள் . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அவர்கள் சொன்னதால் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்பதல்ல. பாலிசி பைட், அதிலே இருக்கக்கூடிய தில்லைமையைப் பார்க்க வேண்டும். மனச்சாட்சியைத் தொட்டுச் சொல்லுங்கள் மனச்சாட்சியைத் தொட்டுச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்வது எல்லாம், பாதிரியார் தான் சொல்லவேண்டும். இங்கே ஒரு பிரச்சனை வந்துவிட்டது என்றால் எங்கள் மனச்சாட்சிபடி செய்யலாமா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம், இன்னும் சில விஷயங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன, இருந்தாலும்

I find the House is restive

நானும் சில கூட்டங்களிலே பேசிப் பழக்கமுள்ளவன். ஆகவே, இவ்வளவு விவாதத்திற்குப் பின்னால் அவை முன்னவர் விளக்கியதற்குப் பிறகும் சபாநாயகர் பதிலுக்குப் பிறகும் இந்தத் தீர்மானம் சரியான தீர்மானம்தான் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

' That this House resolves to remove the Hon. Speaker from his Office for his various acts commission and omission in respect of admitting Privilege Motions protecting the Ruling Party at all costs in various matters etc. '

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-26 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5; பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory rules and orders.*

159. Notification issued in G.O. Ms. No. 2456, Rural Development and Local Administration, dated the 20th November, 1974 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Municipal Medical Service Rules, 1970. [Laid on the table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municiplities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920)].

B. *Reports, Notifications and Other Papers.*

@ 139. Policy Note on Demand No. 31 — Welfare of Scheduled Tribes and Castes, etc. (Tamil).

@ Despatched to Members on 31-3-1975.